

אורסון וולס • שואה • רס"ם דין • לוקארנו
אנס' • הערבי בקולנוע הישראלי • קופולה

תכנית סינמטק ת"א לחודשים

① ס.רסק: סה טר
גטראן גולראט 1985
ריאיון #3 אחר 25#

② מדריך ס.רסק ת"א
ריאיון #3 אחר 1985

הוּא גָּמְבָּחָן בְּסִינָן תַּפְפָשֶׁת

לא רק אתה "צָרֵיךְ פִּיס בְּחִיִּים". כמוון זוקקים לפיס מוסדות החינוך והבריאות הממלכתיים, הרשותות המקומיות, וכל אותן גופים ומוסדות בישראל שכאפי מפעלי הפיס הם חלק בלתי נפרד ותנאי לקיומם. ההתחפות הגדולה המואצת של מפעלי הפיס בשנים האחרונות, מוצאת את ביטוייה בהזמת מיליאדרי שקלים מדי שנה לבניית מאות פרויקטים בתחוםים רבים ומגוונים.

בשנים 1983-84 נבנו וושוקמו בכספי המפעל 1285 כיתות וחדרי לימוד. הוקמו וושופצו למעלה מ-2500 מקלטים. נבנו 103 מבני בריאות, מוסדות ומוסדות לאומיים; נרכשו והותקנו מחשבים ב-169 רשותות מקומיות וב-395 בתים-ספר. נתווים אלה ורבים אחרים, הפכו את מפעלי הפיס למונרכ עוצמה בתנועה הבניין וביצירת התשתיות, בקידום החינוך, הבריאות והחברה בישראל. גם המדינה "צָרֵיךְ פִּיס בְּחִיִּים".

בְּסִינָן תַּפְפָשֶׁת

ב-עת לענייני קולנוע בהוצאת סינטמה תל-אביב

קורא יקר,

לעתות סרט בישראל, ברכז
בוח, פירשו לשאת את האלב על
גבר מרגע שבו חפרה את הפרוות
הראשונה ועד לשלב המפרק הא'

חרון של מיציאת המסר להציגו.
בשים דין התנסה בחוויה
זהאות כבר שלוש פעמים. מעט
מייר מן הסיטים שמאחורי ה-

קלעים של גשר צו מאר, סרטו
החדש, הוא חושף בפרק הימנו
שהוא מפסם כאן. אילו פרטם

הכל – היה מלא רומן אבנרי.
זוה פוטסק, ישראלית העובי
דת בפאריס זה 24 שנים בעוכבת
סיטים, באה לישראלי כדי לנשום
לרווחה אחרי עכודה מאומצת בת

6 שנים על סתו החודרי של
קלוד לאגצמן שואה. בראיון לדון
פליירו הסביר, מהו שונה הסרט
(שארון 9.5 שעות) מכל מה

שנעשה לפניו בראשו זה; מכאן
יבן כיצד הפר, מאן הגתנו הראי
שונה בפאריס בחודש Mai, לאחר

הairoוועט הקולוניזים החשובים
של השנה בפסטיבל בינלאוד
מיזנשנות נעולם כולם, מודיע
היוני כל נר להציגו בישראל.

הצעה נוספת לפסטיבלים –
הפעם לוארכנו, הפסטיבל הקטן
הגדול בעולם, ואנסטי, שצינו את
שנת האינימציה הביליאומית. ר'
בזיה וסאלוניקי ישמרו לגיליו
הבא.

קופולה. ראטטי ג'ימס נכשל
בכל העולמות, רק בישראל הצליח.
תוועפה. הסרטן מקודיש חלק
מתוכיתו החדש לרטוסטוקי
בזה של סרטון, ידי אוישר מציג
אותו כמו שייעוז את אמות הסרט
פיט של המילוד. הקולנוע
ריקה והני ורט משלים את החתום
נה בפילוגראפיה כמעש מלאה
של כל סרטון, שביהם, הפיק או
כתב, או שעשאה הכל באחד.

קריאה מהנה

אורסון וולט – מסמר
מרגש שכתב ל"בער הלר"
חס" (כתב-עת צרפתי) ב-1951
מחמיש את ה"אבי מאמין"
האמנותי שלו.

6 נסיט דין – מגלה ביום
האישי שלו כיצד סיין
את עצמו ואת צוותו כדי
לשמור על אותנטיות ולצלם
מעבר לקו הירוק.

10 מאיר שניצר – עוקב אחר
הישראלית בתקופה שם הופיע
ליטיקה משפיעה על האמנות,
יום יבוא והאמנות תופיע
על הפוליטיקה.

15 זיה פוטסק – על התס-
בול והכאב של טש טש
עריכת הסרט "שואה".

22 פסטיבלים: אבסי – תמר
נת מצב של האינימציה
בעולם. לוארכנו: הקולנוע
טהיאווני שהפתיע.

31 קופולה – בעוף החול
המתכלה ומתחדש עלי-
ניו של גדי אורשר.

36 הגיגים – מי זה לוק
ברון?

39 תוכנית הסרטן

4

התרשל ויאסין שוואק
מסין" (עמ' 10).

טסק, כתבעת לענייני קולנוע.
נאטה סינמטק תל-אביב.

נו מס' 25.

אפריל-דצמבר 1985.

יכת: עדנה פינרו
ריכת: אלון גרבוז (מנהל

סינמטק ת"א), ציקנה אורן, גדי

שר, יclin הירש, דני ורט, שאול

דרון, מאיר שניצר, דן פינרו.

דנוי ורט.

זרור והפקה: תירוש בע"מ.

03-444959

יעז נראפי: רונית גבאי.

בניה: נורית צרפתי.

אובת המערכת:

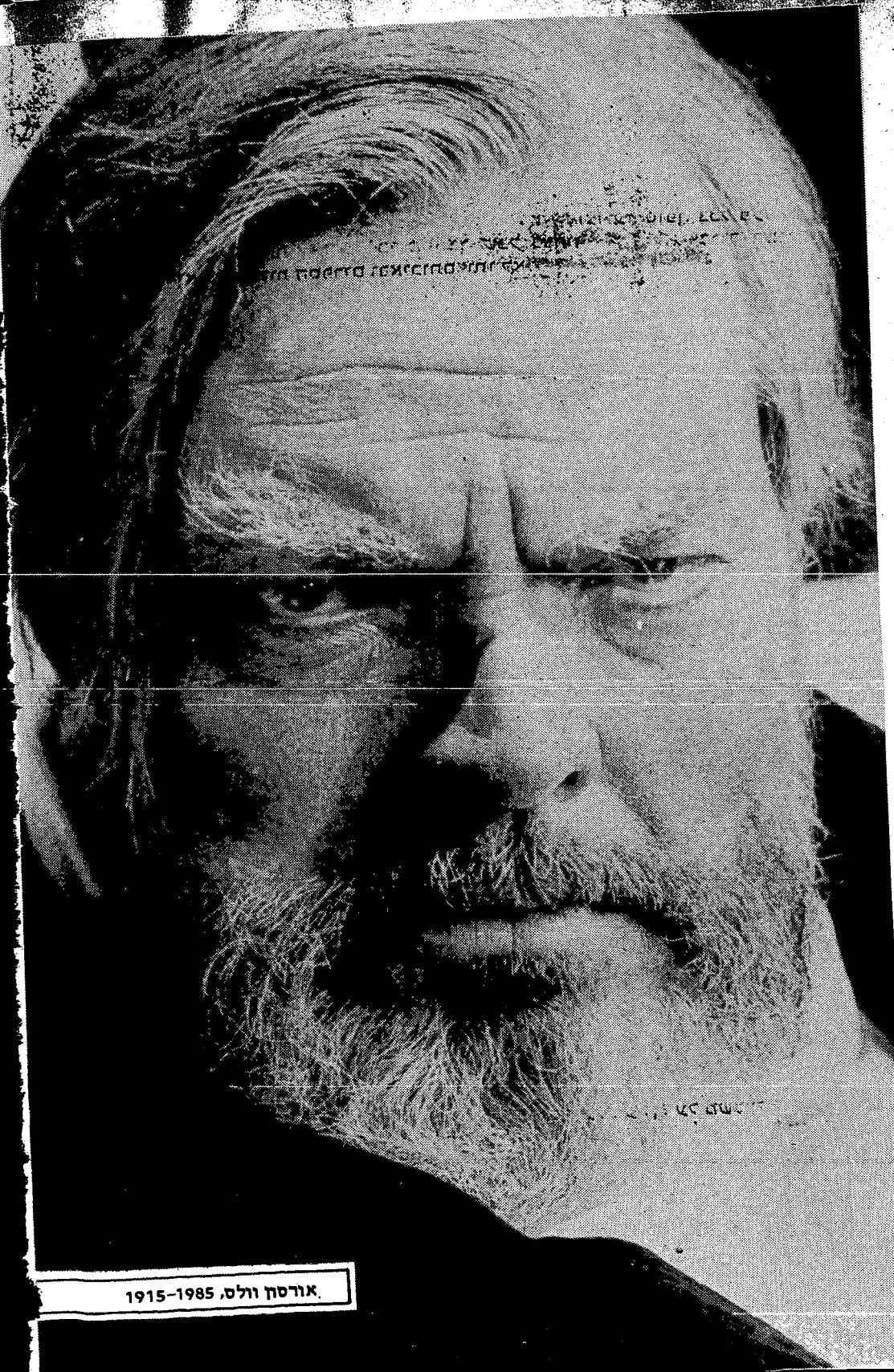
סינמטק תל-אביב, עירית ת"א,

03-438131

אובת הסרטן: בית מפע-

ל, הולס, הפטמן 3, מ"א.

הזכויות שמורות למ"ל.

אורטן וולס, 1915-1985.

אורסון וולס: על מה כדי להילחם?

אין עוד מקום לאידיאולוגיות. איננו חיים על שפת התהום, אלא בתחום עמוק של מוסמך. ואין אמונה או פילוסופיה שתגיעה לנפשות הנושמות עדין מתחת להריסטות. זכינו במורים ובקדושים, במניגים ובמחוקקים. כן ירכו. אבל תורות, יש לנו יותר מכל שנצח רלהן אייפעם.

יש המבקרים את העובדה שמדוברות רעיונות מסוימות לא מוצו עד סוף. בכל פעם שזה גורה, האנשות כולה יוצאה נשכרת. כי מסתבר שככל נצחון אידיאולוגי ברור בשרפיפת ספריות ההיסטוריה והאקלטאות הטעויות ובאיכותם, ותו לא. מה זאת תורה? וזה המסר של הנביאים, המופת של הקדושים, העוזים של המחוקקים, המעצאות של המудניים ושל הפילוסופים. במקרים לכת בעקבות האנשים הללו, שהולידו אותה, אבচן נישרים אחראיה וגורוע מזה - אנו בטמעים בתוכה.

חובה, מוסרית ו齊בורית היא להישמע לחוק ולקיים מסורת. אבל בכינעה לתורה כלשהי אינה חובה איינה מוסכמת. איך זה אפשרי באמצעות שומר על שקט ושלווה בתוך המשפחה האנשית, משומש שכל תורה, מעצם טבעה, פוטלת חלק מן המשפחה הזאת. אין זה אפשרי.

חויק של המשפחה האנשית, אלא רק אמצעי להפוך אותה לעדר חזוגני. ציריך להכיר תורה לישו ולבודה, למשה ולמרקס, על הרבגניות המופלאה של רעיוןוניהם ושל תוראותיהם, המוכיחים בעצם קיומם עד כמה נישגה ונוארה רוח האדם. אם אבחנו מצטערים לעתים שאנו מטוגנים למלא אחריו העקרונות שהורישו לנו, אין זה לשם שרובצת עליינו קללה אלא - ברכה. אין זה בגל החולשה, אלא הודות לגיון הטבע האנושי המונע מכלנו לצעוד בסך גוף אחד. מה היה קורה אילו היינו כולם מאמיצים את פורחות הנפלאה של פראנסיס הקדוש? האם היו משתנים פני העולם? רק במעט. אבל לעומתם את היינו מחמיצים את רוחם הסוררת של צ'ילין או צ'ץ'יל, כדי להציגו על שתי דוגמאות שנבחרו באקראי. מי שטוען כי מوطב היה לנו בלעדיהם, מגן מן הסתם, בחורף נפש, על קונפוריומים אידיאולוגיים, והרי כולנו יודעים כמה שעוטות וכטיפות עבדו השוט והגרום כדי להבטיח הצלחתו של קונפוריום זה או אחר.

וזאת ישנו מי שعروשה שקר בנפשו וטוען שהאלים אינה לב לבה של כל תורה באשר היא, אם יש מי הסבור כי הדיברינו אינו כופה עליו שחיות, אויז הוא, ראוי להיות העבד המוסרי של התורה שהוא משותה אותה. כי אין תורה המסתפקת רק בהגדרת הטוב ושלילת הרע. תמיד היא פוטלת גם חלק מן הטוב, ושולת חלק מן האמת. כל אידיאולוגיה, מעין טיבנה, מנוגדת לטבע האדם.

אין כאן הנחתהיסוד לטגןון חדש של נihilism. שלטוון ומשמעות חברתיות הם מושגים ממשמים כל תורה באשר היא, בין שהיא עומדת מאחוריו מושרים דמוקרטיים ובין שמצוידה דיקטורה צבאית.

אנחנו חיים היום במחזית השניה של מה שתרשם ההיסטוריה בתחילת הטופ או תחילת התחולות, בשחר או בשקעה. זו מה שביבוש החול ודיוקן האדם. הם הסמלים המאפיינים אותן.

אין זה הזמן להמתין לתורה חדשה שתביא בכנפה את הישועה. מאוחר מדי לבאריקדות. ככל התמותו כבר על ראשינו ונרגסו מתחת לרגלינו. גם המהיפה אינה אלא מלא ריקה מתוכן. במחזית שנייה זו של מאה שכבה את החומר ונבללה את הרוח, איבנו צדיקים לחפש עד שיטות חדשות, אלא בני אדם. העוצמה לא תימצא בתוך בתיות מושמעות הצעירות בסך לקולו של מפקד, אלא במיגון האפשרויות הרבה ביותר שמצוע מין האנושי. הבה ונגונן לפני שיהיה מאוחד מדי, נצא להתקפה לפני שנאבד את הערכיהם היחידים שבעורם כדי להילחם.

ועל מה בעצם כדי להילחם? על דגלי על מעמד חברתי? על רעיון על מושרט? לא אם להילחם, איז רק למען האדם, על זכותו להיות שונה ומגוון. על הסתה כל מגבלות נפננו. אין זאת אידאולוגיה ולא נihilism. זאת הטעפה לשמרתה של הרוח האנשית.

בדאי להילחם רק על דבר אחד בלבד: הזכות לבחירה חופשית, החובה לנוקוט יוזמה. לא מעמתת התבוננה האנושית היא שמעיקה علينا, אלא מעמתת האידיאולוגיות הנכפות עליו. עליינו להשתחרר מהן, ולכון כל מאמינו כדי לגלות את שרשיהם: אז נמצא את האמת ואת היופי שמהן שאבו התורות למיניהם את עוצמן המושעת. ■

אחרן איפאלה וסלואה חارد ב"גשר צר מאד"

יומן קרבוי / נסים דיין

סרטו החדש של נסים דיין, גשר צר מאד, עשוי להירשם בתולדות הקולנוע הישראלי כהפקה הקשה והמסובכת ביותר של סרט כלשהו מהתוצרת הארץ. לאו דווקא מושם שמדובר באטגרים טכניים יוצאי דופן – אין שום דבר בסיפור על קצין מילואים ישראלי. שמתאהב באלמנה ערבית שלא ניתן לפתרון באמצעות המיצויים הקיימים בידי התעשייה המקומית. לעומת זאת, הביעות האנונשיות והפוליטיות שהתעוררו בעקבות הבושא הזה, ובעקבות החלטתו המפורשת של בסים דיין לצלם את העלילה במקום התרחשותה, כלומר ביהודה ובשומרון, העמידו לא-פעם את קיומו של הסרט בסימן שאלה. ביןתיים הושלמה העבודה והסרט הוזג בהצלחה, בפסטיבל סן-סבסטיאן שבספרד. עט זאת, כדי לעין ב��טעים נבחרים מתוך יומן העבודה של דיין, כדי לעקוב מקרוב אחריו תלאותיו של עוזה סרטים ישראלי המתעקש להמחיש את מה שראה בעינו רוחנו, על בד הקולנוע.

מרוצים יותר. סלואה, למשל, הייתה מלאה פחדים ובזדק. מצד אחד, תפkickיד ראשי בסרט ומצד שני תסריט פורבולטני מובהק, נתה כערבה. גם מקרים חורי ודאי מובלט, אף שהוא היה תמיד ליברלי ופתוח. יוסף אבו ורדה סבל תמיד מתפקידו בטונאי, אהיה של ליליה גיבורת הסרט. עכשו התוצאה בוגר וטוני של שגגה, הדעת בזוכות, תפkor היטב על מידותן. ג'ב'חו מספק לנו גם לצלם ב ביתו. ביתו יהית

בイトו של אנוואר מנסור, דראש העירייה האפשר רמאלה, שאחיו מגלים טונאל קורטיזן. עד היום לא ברור לי מה פתאות הסכים קורטיזן לקבל את התפקיד. זה איש יחיד במינו, שתמיכתו המוסרית בסרט ובהפקה אושנה אותו מכל מרדי יום, ומיכה עוזר זיבר הבוקר על הארועים של השבעה שעה, כאשר כמעט החלה נטה להפסק את הפקה. אין מפסיק בסוף הבתו של משקיעים לא ממומשנות, דבר זה, מעכב את האשור והוצאות כלו מרגיש אי נחת. בהדר הסגור של מיכה העלינו עשן עד שעה מאוחרת כשפתחות נכס טונז'ול ובל שידייע עברית הוא מבין את התחששה שהועבר לו גם מאנשי הוצאות שמרוכזים בחדר הסמור. מיכה החליט לרדת מההפקה אפילו נניה הייבים 40 אלף דולר שכבר הוציאנו. טונז'ול מכריז מיד, Push! Push! Push! Push! המוחדת שלו. אל תותרו, זה סרט יתגר מדי חשוב. אפילו אם אין כספ' ואיפלו אם יש לכם בעיות פוליטיות צאו לסתה, צלמו אבי אתכם הוצאות אתכם! כהה עשינו בטורקייה את "העדר", כולם שמנו לנו רגליים ובכל זאת הצלחנו. לא תיתכנן דרך אחרת.

אי אפשר לספר לו כל מה שעבר עליינו, שחורים חפר בבר נושא מלנדנד לדובר זה"ל, שהמשקיעים דוחים אותנו בקש. גם אלו שכבר חתמו איתנו לא משחררים את הכספי, הם כאילו מחיכים שנצלם משהו. אש בנראהינו אינו מאמין שהסרט יופק. החשות האלו מקרים גם באזות, אבל המוראל של כולם גבוה בנראה והאחד מדבר את השני. מנהל המוחדה, אסי אסטרקון, צעק בшибה למיכה, יש כספ' לדליך? יש מה לאכול? או נצא לדרכ' כל האחים, מי בקורס מי בתנהון ראש, מסכנים אחרים, איש לא עוזב אותנו.

אםנו סלמון שמצב רוחו תמיד גבוהה, נראה קצת מתחה; עוד לאليفנו מספיק את הבעיות בתסריט והבהה הבאינו של מתעסק בעניינים אחרים. הוא צדק אז, והוא צדק גם הבוקר. לא היה לי מספיק זמן לשבת על תכנית צילומים מפורשת. עבשו הוא מרכזיזות, פחות סטריאוטיפי ומפלל באופן שורה גם בערכנים וגם ביוזדים. גם השחקנים העربים של הסרט

חר יום ראשון לצילומים. רגשות מעורבים אינם בדיוק המלים המתאים לתחשוה שעוברת בו. אני לא ממש שארט שהחיל בכל לחצולם. עד עבשו עברו כמו גROLLA מדיניותם של מושרים לילם ציריך להזחות יום מלא פעילות ודרישת רכבה כוח, לפחות במרוץ. בוקר עוד שפכו לסגור משקיע נסף, PROF. יובל קלי. את דינר מהקרן פוגשנו מאוחר יותר; שפכתי ברג'יל, במיוחד מושם שאין בידו פשרה בקשר לכיסף. בניגוד לחוזה ולתק"ם קורדים אין לנו אפשרות להעיבר לגרם מדקמתה. אל תחילו, הוא אומר. גם ושימת המשקיעים לא סגורה. בשמודבר מלחה הזאת, משקיע, אני שוקע בחוסר עגנים מוחלט. לעמלה משנה וחצי חלפו אזו הציע לי איצ'ו בערך לכתוב תסריט עם צויר לפיר קצ'ר שלו (שמעלום א פורסם) בשם "האה מרמאלה". פטור אהבה עם דילמה, שנכתב עוד ב-1971. עוז' ישראל שמשמש כתובע צבאי ברמאלה מתחבון במחנן בש Achille להעמיד את האבות מתחבון במחנן בתפס במחלב והוא ציריך לऋג עליון ביבית המשפט. בחוץ, על פי הסיפור, תחכה לו אהובתו עם שלט נגד הכיבוש ששאותה מובל למאסר ממושך. אהבה בלתי אפשרית.

מאז גלגבנו את הספר אחרית. התחקיר משתח הזמן שהלך מזו הוועלה הספר על הכתבינו הרבה. כמה חדשים של רמאלא החקיר מלא הרתקאות בbatis של רמאלא לה, בכפרים בסביבה, במסוף גשר אלנבי וממשל הצבאי שיינו את התמונה. הימים, כמה שנות לפני הצלולים, ברור שאפילו תחקיר ההוא היה שתו ובלתי מספק. קיבלנו אז עזרה מאנשי שירותם של רוג'י גילה, שהוביל אותנו למקומות מופל-בשיטות איליה, שהוא נציג וממתין למשפט באזורה, נמצא במעצר וממתין למשפטה של מהנה איליה, שהיא איש המינהל האזרחי של יהודה ושומרון, נמצא עבשו לבנון וגם מנטם הפעולות בשתחים בכונס, או מלה שלו פתחה בפנינו דלתות רבות, ברמאלה.

ה ליל ג'נחו הוא בלי ספק הנכש העיקרי של ההפקה; בעזותו ובעצתיו השתנה התסריט שינויו מוחלט. עבשו הוא מרכזיזות, פחות סטריאוטיפי ומפלל באופן שורה גם בערכנים וגם ביוזדים. גם השחקנים העربים של הסרט

= בילו מספיק יחד.

מכרם האציג לחז זמנים

עם מאר של הצגות וכמעט לא הופיע

לחזרות. אם העצולים שלו בסימן שאלה

בגלל אותה סיבה. עדי שובל ואבי מוגרב,

עוורי. הבמאי, מזובים אנרגיה בלתי

נדלית כדי להתאים את ימי הצללים ללוח

הומניטים של מכרם. לא יתרת עליון, כמו

שלא יותר נגראיל על ז'ק

ז'ק חוף-ה-ז'ק את ג'ז-ז'ק עבוזם. ז'ק

ירצה תמיד שבסופו של דבר הם יסבירו

ז'קשו כאלו להביעים, עליה לחכות

ליום הצלום הראשון שלה שיחול, אם

בכל, רק בסוף ההפקה. תל אביב כאתר

צלומים נראית כמו חלום רחוק.

כ

ה היה מה? אויל את המכוניות לא תגיא לזכורת האיסוף? אויל אין חומר גלם פטאות? והמצלה לא תפעל צפוי? ומה עם פעולות החלה? לפני שבע רצח חיל מילואים באחד מאתרי הצלום המיעודיים, בדיק באותו יום שבו היינו אמרו לתחזיל את הפקה. ומה אם ייפגע אחד מאנשי האוטו והשחכנים? מה בדיק עשה מיכה עם הבישוח? ואול לא ניתן ביסוי לפעולות חבלה בפוליסת? איזו סכינה מצטלמת אחרונה? לא הספקתי אפילו לעין בתכנית הצלומים. בחמש צרייך לקום. ועכשו אחרי אחת.

1985.2.12. יומן שלishi.

ב

יום צילומים ראשון. בעומת בישמן, בכינסה למוריין, מקום הכנוס, המכונית האלפא האדומה שעוד תלואה אונגו ימים, ממנגנים גם אמן וגס אהן. יורם ברזילי, המנהל האמנוני, לא מגלה סימנים של מתה או התראשות. המכונית הרובה עומדות זו אחר זו כמו ביציאה לרכב. עוד משאית ועוד כבקבטן וההתרגשות כבר ניכרת בכרנו. ז'ק כהן, אויר גבריאל, טונול. אהן בשאר לשכת לנמנ, אבל כל האחרים מחלים זה זה הצלחה. המתוח מוכלים הוא מנהל ההפקה דב קין. איך יצא השירה לדרכו?

בכינסה למלאה האוירה נעשית דחוסה. מוג האoir קייצי מדי לאופי של הסבש אפל-איי-ביבה. במלחה הרוחוב המוביל לביתו של חיליל ג'נחו מתרומות כל השירה. השכנים מציצים; מול ביתו של ג'נחו, ביחס היפה של כרים חלאף, ראש העירייה המודח של רמאלה. הוא בטוש ועשבי. פרא כבר מטופסים על המרפ'ס וועל העמודים החיצוניים. הרוחוב כולם עוזן לנו. שני חיללים של שומר הגבול שומרים על בטחונו מעוררים רגשות מנוגדים למה שהאמנו בו עד עכשו. צדק

אהמד מסרי העוזר במאי, שנוכחותם העורר עצבנות, אבל אין מה לעשות מהגבעה בשקל אחד האזוריים היפים ביפור של העיר, ואמנון כבר יצא שנצעל אותו באחת השכונות.

בחנו בירום צילום ראשון שבו לא אהן ולא סלואה ישתחפו. אהן הצלטרף רק כדי לקבל מושג על ההפקה. סלואה הגע'ר מלך אחר, הם פינו לנו את הسؤال המפואר וגאות התפוארים כבר מטפל במרקם. בינתיים מתכוונים לצילום הראשוני בדרכם מקרים ו/or בכנסים לחצר הגדרה נדרם לאנוור מנוסר. מקרים משועש מידי ציה"ל, שהלמיים אותו להפליא. גם הcliffe נראית טבעית על ראש. הוא הר הצלפל בעית'כנטס ב"מישל עוזרא ספריא ובנוי" החלטי שתחיה לדמות המשול שהוא מגלים גם ד'תבתה וודקה זה לא נראה כל קר טוב עליו. הוא מתקשה לשחק את הדיד העוטפה בשחוור אבל הוא עוד יתרגל. ז'ק כהן טבעי מאד והצדיק את כל האיכותיות ממנו. בשיספרתי לו, שדומו של איש השב"כ הוווק מנשה לו נכתבה במיויחד בשביilo הוא היה נרגש, עכשו הוא מסתובב בשטח כאלו היה בעצמו אותו מנשה לי דמיוני.

סוף סוף ב-9.30 מצילמים שוט ראשון. אני לאאמין. אמנו שולט היטב גם במקלמה וגם בצוות סביבו. ככל ממושם עים ונינוחים. לאן נעלם המתח של הימים האחרונים? בחורשה מסתובב תוכ' ז'ל בחילתו של אנוור מנוסף, כמו חוץ לפני החופה. הוא מעשן בכד, מרבר הרבה ולזמן מתרחק את שומעיו. מעין היה עבשו הכל בסדר. אורות העצים הטעים מה והעיר הנשקפת בሩק הפכו אותו לאופטימיים. אבל הצורות התחלדו בחזי השני של הרים. צעינות הפנים התארכו מעבר לציפוי. יוסף אבו ורדה לא מושך מע, קר הכרתי אותו גם ב"מישל", אבל הוא שחקן מצין, לעזאזל.

מי שפתח עוצמי. אין שום צילום חזר בגלגול. פנורם אמייתי. השעה המאורת מדאיגה את עדי ובצד. אמרתי לך, הריא לווח לשלוחת האציג מים היא טרוף. לעולם לא תספיק לצלם את המכסה היוםית; אמונן מושך בכתפיו ואני מנשה להרגיע. זה רק יומם עילויים ראשון והמכונה עוד לא משומנת. גם הנסעה הלוך וחזור כל יום לתל אביב לילית הלילה מסרבלת את העבורה. בש' בע' הבא, נשניה כולנו בבית ההארחה עוזן לנו. שני חיללים של שומר הגבול שומרים על בטחונו מעוררים רגשות מנוגדים למה שהאמנו בו עד עכשו. צדק

יום השבוע הקצר. אויר נמשיך בצילומים
לעשות? מי הם? שואל אדם, הם של
גאולה (כהן)? לא, עונאים לו בקשר, הם
שלום עכשווי ומפ"ט. תרדו עליהם, צוחק
המפקד המפחד בקשר. הוא מנתק וחוזר
אלינו. כן, איפה הינו? הסברתי להם.
שומם מוקומי. קיפלנו את הגב ועזבונו.
עכשו, בדרך לאל-אמעריר, אני מנסה
לשחזר את הארגע-המבחן-גנטה-מה-את
שים? חיים חפר הדועץ לשמע על
התהrique, ומיד הוזע גם שר המשטרה
ברבל. זה נתן כנראה הוראה להשיב את
הענין לקדמותו. מברך שייצא משלבתו
אלינו הבהיר לנו שנעשה טעות. מיכה
עיבבים בעדו. אבל הימים בבורק וראית
אלים שהענין יגיע לעתונות, וזה כנראה
עשה רשם, מה גם שאיש כמו ברבל לא
יהיה גותן לוגונות הזאת להשתולל ואמרי'
נאם, מיכה מסטר בערב שמפקד מג"ב,
הבוט של אדם, התנצל בפניו ונזף כל
הנרא באדם עצמו. חזרנו אמנים לחניון,

עכשו אל-אמעריר. בשזרנו בצה' רם נבהלו למראה עינבו. גל
בנייה גבוה חסם, בפנינו את הכניסה.
כנראה שהשחיחה בין אחמד למנהל בית' הספר
שהמנוה מרוצה מאד מהספר באבל
במה מדובר והסמו לנו את הכניסה. אבל
בוכחותנו במקומות, עם אנשי מג"ב במagenta
חימ, וניצבים הלבושים במג"ב גם הם,
עשתה את שללה. האזחאת אפללו. נרפה
לשעתה מריה. התקrichtה שהתרחשה ביום
ראשון לצלילומט טאית לא הרים בה
כל, התלקחה לממדים נוראים.
יוסף ابو ורדה לא היה מרוצה שהחניון
זה במחנה של שמר הגובל, אבל הוא
יכול עליו את הדין. אלא שישיחה עירונית
זו לבין אחד השוטרים על זכות קריימה
אחת המכוניות, התגללה לו כיוכו על
הע גזעוני. ابو ורדה קילול והשור עשה
DIR ועכשי הסתבר שמפקד המג"ב של
אללה הודיע חד וחולק שעליינו לעזוב
השתח ומיד. החשמל נותק, הפסיקו
ג' הרמת המים למטבח הבניין שלנו,
יתנה הוראה חד-משמעות שעד לבירור
בעין בין המפקד אדם לבין ההפקה לא
זור לחניון. מחייבים לאדם, אבל הוא אי
ט בשכם. הוא מגיע ואנחנו ממהרים
יז. מיכה, יוסט ברזילי איש הקשר עם
אנשיים בשתח ואחרון שקויה לפחות את
צורך של האיש. אבל מאחורי החויים
ברוחת הקפה, האיש תקיף בדיוחו. החדר
אחפייד שמשמש לו כלשכה מאיטים עליינו
ז' צורבים, כולל ערבי ישראלי, הם מקר
ים, רוצה לומר מוחוץ לתחים. גם מקרים
ריי' גם הוא מוקמי בשביבלו. "הוא לא
חוובב לי כאן חופשי".
ככיתים מגיעה בקשר הפנימי שיחה.
בזאה של מפגינים נמצאת בדיאישה, מה

יום השלישי לצילומים. אתמול הת-
כינה חרוכה.amo של ג'בוחו והשרנו שם
בעס. ח'ליל עצמן איבד בבר את הטבל
את. גרבנו את יום העילום השני אצלו
על למובנן, ווליו להchein את הטולון
לטעודה עבר עם טדי קולק ואנחנו
עיבבים בעדו. אבל הימים בבורק וראית
בעיה של אטמול באגדת ילדים כרמלה.
חנה הפליטים של אל-אמעריר כרמלה.
ילם יודעים שאחנו כאן. בית הספר
תור הצלומים המרכז, הומה תלמידים.
שיבו טעות שהקדנו לבוא. היה עליינו
זכות עד לצהרים, כשהתלמידים יעוזו.
אר לנו את זה בפירוש מורייס בריכובסקי.
אשר האזרחי של העיר, אבל את ההפקה
אפשר לעצו. אחמד רץ לשוחח עם
טל' בית הספר העצבני ולספר לו את
פור הרט. אחמד חזר לשירה ומוציא
שהמנוה מרוצה מאד מהספר באבל
בlesh שנעוזב ונחור רק בצהרים.
עשה עט כל' הרובע עיזו, מנהל
צורות, לוקט מיד פיקוד ומוחיזר את הרוב
חניון של המג"ב. אבל שם מצפה לנו
פתעה מריה. התקrichtה שהתרחשה ביום
ראשון לצלילומט טאית לא הרים בה
כל, התלקחה לממדים נוראים.
יוסף ابو ורדה לא היה מרוצה שהחניון
זה במחנה של שמר הגובל, אבל הוא
יכול עליו את הדין. אלא שישיחה עירונית
זו לבין אחד השוטרים על זכות קריימה
אחת המכוניות, התגללה לו כיוכו על
הע גזעוני. ابو ורדה קילול והשור עשה
DIR ועכשי הסתבר שמפקד המג"ב של
אללה הודיע חד וחולק שעליינו לעזוב
השתח ומיד. החשמל נותק, הפסיקו
ג' הרמת המים למטבח הבניין שלנו,
יתנה הוראה חד-משמעות שעד לבירור
בעין בין המפקד אדם לבין ההפקה לא
זור לחניון. מחייבים לאדם, אבל הוא אי
ט בשכם. הוא מגיע ואנחנו ממהרים
יז. מיכה, יוסט ברזילי איש הקשר עם
אנשיים בשתח ואחרון שקויה לפחות את
צורך של האיש. אבל מאחורי החויים
ברוחת הקפה, האיש תקיף בדיוחו. החדר
אחפייד שמשמש לו כלשכה מאיטים עליינו
ז' צורבים, כולל ערבי ישראלי, הם מקר
ים, רוצה לומר מוחוץ לתחים. גם מקרים
ריי' גם הוא מוקמי בשביבלו. "הוא לא
חוובב לי כאן חופשי".
ככיתים מגיעה בקשר הפנימי שיחה.
בזאה של מפגינים נמצאת בדיאישה, מה

מה מיטה לפלטיקה

קוראים
לדמות הערבי
בקולנוע
הישראלית

מair שביבץ

החיללה הוא היה סתום מטומטם. לאחר מכן הייתה התבנית קצר על הכוונה של הרובה. הצ'כי של היהודי. אויב. עברו עוד כמה סרטים והוא תיפקド כאילו היה אינדיאני בתוך שמורה. התבנית באה יחד עם הפוליטיקה. הפלישה לבנון הולידה, בין היתר, גם את התפיסה הפלסטינית בקולנוע הישראלי. לא עוד ערבי מוטושטש-פנויים, אלא בעל זיהוי לאומי. המשך עוד יבוא.

פוליטיקה עובדאי, או הדיטה זו רק מיקירות ולא תהלה, שהצעידו بد בבד את הזרים מהורי הסורגים, מגש הכסף, ביום בהיר אפשר לראות את דמשק ועוד חבילה של סרטים קצרים>About the topic הנושא.

ה יטורייה: המתיישב העזני נזק לכוח עזר, לעיניים חיוכניות, כדי לאחר את הערבי. הכוח הגיע ב-1933 מפולניה, ומשו היה אלכסנדר פורד. היה זה במאי סרטים מפורסם למדי בקנה-מידה אירופי (בין סרטיו המאוחרים: *היום השמנני בשבע, האבירים, יום אחריו המלחמה*), ולפלשתינה הוא הגיע כארות, כדי לביים רומנסה על רקע מדברי. הסרט שלו, עבר שמו, אכן שילב אלמנטים מערובניים ופולקלוריים אוריינטלי, והוא העניקה את הכיוון המוטעה לטיפול בערבי ארץ ישראל. הכוונה לטיפול הקאנוני כמובן. פורד איש קרוקוב תפס את מהותו של הערבי באיזה מבוקני שמתגורר בשמורה סמוכה להאותה האיש הלבן בשמה. עבר שלו עקב אחר התנהגות הדידית של חולצי העליה השלישית ושל הפלח הערבי בבוא הבורות על הארץ. היהודי, אירופי בחינוכו, יודע כי ב颤ורת הייא-ענין של מישקעים ומדיעזוג-דאוד. הערבי, פרימיטיבישכה, מאשים את החלוץ המגשים שעשה כשפם, שסייד עם השמים את העניים כך שברוי העניים נסתמו. העימות נפטר בסופו של דבר על ידי דיס-אקס-מכינה, פשוטו ממשמעו. מה-שמות יורד המטר, והפיז בא לשכון בין AHLI קידר וצריפיו הקרון הקימיות. זו הייתה ההתחלה. עד 82' הקפיד להתبول הקולנוע להשתמש בזווית המתאפיית הזאת, זווית ששואבת חיזוקותה המוסורת האירופית של ההתרפקות הרטומנטית על כסם האויר. זווית ראייה נוספת, נספתח, כאילו משלימה את הראשונה, הייתה הראייה של הערבי כאשר נטול זהות פרטנית. ערבי זה סתם, בלי ארץ, בלי פרצוף ספציפי. באפייה ועקל ופה גורנית.

מלחמות 1948 הביאה בעקבותיה את הסרטים: גבעה 24 אינה עונה (במא: תורל דיקנסון), קרייה נאמנה (במא: יוסף ליטס-

מציעים בזה ראיי פרקים לדין בחש-תקפות דמות בערבי בקולנוע הישראלי. אלה מה? את הדין במלואו לא ניתן היה לעורך אלא בעוד שלושה חודשים, לא קודם כלן. תוך מאה ימים ומשהו תרכננה פרמיירוז לאמשה סרטים ישראליים המכויים כתלבוי עריכה וLİיטוש סופיים. אז, ורק אז, ניתן היה להיווכח אם באמת השכילה התוויזית הפלטנית של השנים האחרונות לאעל עצמה לכל ביטוי של אגרוף אמנות, עד שהוא יימשך גם להבא תהליך ההדרקה, הבריחה מהנושא והאמירה השיקנית לפער מים, תהליך המלווה את הקולנוע המוקומי עד משנות החמישים, לפחות בכל הקשור להתמודדות כנה עם השכן העברי, עם הדואליות של ציונות והומניות ועם הslash מהאטאליסטי שבעלמות הצבאי הניצחי בזorch התיכון. חמשת הסרטים עליהם תוטל חובת הוהקה הם: *חויר הגו*, סרטו של שמעון דותן, לפי ספר של דוד גוטמן; המאהב של מיכל בת אדם, לפי רומן של אב. יהושע; גשר צר מאד של ניסים דין, לפי מסריט מקורי שלו ושל חיים חפר; אスター המכלה, סרטו החיצירופטי של עמוס גיתאי; ואיזה המבוסס על ספר לנוער שכתבה אללה דוניפר, סרטו של אמנון רזובינשטיין הביבומי, לא השר.

התקווה שהפלטיקה תצליח להזיז במש-הו את העשייה האמנותית כאן מtabset על קובלות שהקולנוע הישראלי נתן לאחרונה: הוא העביר את הפוקוס מדמות הערבי-לא-ברצוף אל זיהוי הפלטיני בישותם. בכל הנוגע לדין האפשרי, זה שנקיים בעוד בשלשה חודשים, על השתקפות דמות הערבי בסרטים הנעשים כאן, חלה התבנית הברורה ביוני 1982, עם הפלישה לבנון. משמע: יש מיצא ראוני המסביר כי הפלטיקה אכן משפיעה על העשייה האמנותית.

את הסרטים הקשורים לנושא היהודי ערבי לחקל לעידן שקדם ל-1982, ולשלוט השנים ולשבר החברתי שבאו בעקבות הפל-טה ההיא. שלוות שנות החסד הלאו, וכעת מגוון למיקבי המשת הסרטים, כדי להיווכח אם אכן הדיאגנזה של פוליטיקה-אמנות

מלחמת לבנון לא דחפה שום קולנגווען מ'קומי לתרגם אותה לסרט. אכן טראומה.

ששיקפו את העדרפת החיים על פני המות הסתמי בטור החפירה. אצלנו הולדה מלחמה החפירות לא רק מוטאציה פוליטית בדמותה של גולדה מאיר, אלא כאמור גם מוטאציות אמנוגות: קומדיות במקומם טראגדיות מל' חמתיות. ובקומדיות התהשה הילו מופיעה דמותו של הערבי כמטומטם גרידא, ולכז נסלהות לו כמעט העובדה שהוא האויב ממול.

ייתכן שעשו הרטיטים אכן נזקו ליריפין הקומי הזה, בדרכם הארוכת כל'ך לשינוי היחס כלפי דמותה הערבית. אכן המקום להערכה סוציא-אומנותית מעניינת: מלחמת 1973, מל' חמת יום הדין, על כל המחדל ועל כל השבר החברתי שבקע ממנה, לא דחפה שום קולנגווען מוקומי לתרגם אותה לסרט. אכן, טראומה.

7 ווית הראייה של האויב הייתה טבעית בהחלשת להלך הרוחות באן. וכך גם הזווית של הרומנטיקה המזרחייה. מחשפה זו, שמאיצה את בן המזרח על כל מתח המסתורין המוקדם ממנה, נולדה כוכור גם החשיבה שהביאה בעקבותיה את החיוור העתוני והרומנטי אחר הבדויים של דהב, גויאבה ושארם-א-שייר. המושלים שבמצבי הczob של קסם האוריינט היה, כמו תמיד, עמוס עז. הדין אכן איינו על אספектים טיפוריים, אלא קולנגוועים, ובהכרה הו מגבל הרובה יותר. לא יאוזכר כאן חואג'ה מוסה (משה סמלנסקי), ונישאר צמדים לקולנגווע. הסרט מיכאל שלו, שהתבסס אכן על ספר של עוז, יכול להציג את כוונת הנכתב כאן. לעוז מודגמת תחרות אי-הנוחות של יישוב הארץ, של אותה שיגרה יזועה היושמת בשרשראת הציונית: עליה שלישית-קיבוץ-העיר-חולון-מלחמות-העצמאית-ידוריה- משך. את אי-הנוחות הזאת הוא שותל אצל גיבור ספרו, ומאותר יותר גם גיבור הסרט, מיכאל גונן (עודד קוטל). בקוביות מקובלות הוא משרות את דמותה האשנה הנורוטית, ירושלמית משפחתה לא חצתה את מסלול ההגשמה הציוני, אלא שחתה פה כמה זורות אחרנית, ולכז היא בעלת זכרונות וחוקים הרובה יותר. זהה חנה גונן (אפרת לביא), והיא זוכרת את ילדותה המשותפת עם שני התאומים הערביים - חיליל ועוזו - שני ילדים עימם השתעשעה בגעוריה, בזמן שקי

ועמוד האש (במאי לארי פריש). בספטים אלה היה זה בגדר מובן מalias' לשוני בין היהודי הלוחם לעצמותו המודנית ובין הלוחם עם הכאפייה שרמותו. האפונומית ניצבת בעיקר מול הכוונת של הרובה הצעבי של החיל היהודי. דברים דומים ניתן למצוא למשך גם בסרטים שהופקו לאחר מלחמת 1967. האם תל-אביב בוערת (קובי יג'), המטרה טיראן (רפאל נוסבאום), חמישה ימים בסיבי (מריו לוזידי), כל ממור מלך (אוריה זהר) ובמובן סרט התיעודי על חיסול חילות האויר העוביים, שלוש שעות ביוני (אלין אלדן).

C בצע סואץ של שנת 1956 גרד בעקביו אוּרִינְגְּטָלִית בודדת, ככל מעלבון מדיני, גם רומנסה בקולבווע. מדובר סרט סנייה (אלין אלדן), שהמשיר את אותה התפיסה הרומנטית של הגואל הלבן ומתקבל החסד הכהה. המעשייה, שעניירה התבפס על מקרה שאבן אירע, עוקבת אחר טיס ישראלי שצונח על מאהל בדואי בסני, עוזר למוקוות בחבישת פצעיה האנושים, בעדר קצין ישראלי אחר נוטל את בתה הפעוטה לעבר תאגד' ישראלי, שם טופלה, ואך זכתה בשם עבר. גם כאן שולט הסTEL המשמי, משומש שטיחים ופוצעתו הבודדות מתופ죽ים בהמשכו של הסרט בטור מטוש פיפור, והחיים נמשכים על הארץ, עם הקצין המצחיל ועם הילונת הכהה. בעצם היוו היהודי, החיליל הוא גם מלך גואל.

מוורה קצית יותר היהת התולדת האמנוגות של התבכורות הצבאות המחויפות אחד כנגד השני - מלחמת התהשה של 1968 עד 1970, ומאחר יותר קווי ההפלה של אחר קרבות 1973. בשני המקרים הולידו התהיליכים הצבאים דוקא קומדיות ירודות: אימי הגנ-רלית (יואל זילברג), גבעת חלפן איננה עונה (אסי דין), שלא כמו יצירות האמנוגות הפzie-טיסיות שנולדו על רקע מלחמת חפירות אחרת - צרפת וגרמניה ב-1917. המלחמה ההייא הביאה לקולנגווע את מערב אין כל חרש, סרטו של לואיס מיילסטון לפि הספר של אריך מריה רמאرك, את חזית המערב 1918 של אבסט הגרמני, את שביב תיליה (סטנלי קובריק) ולמען ידען (ג'י'ס לוטי). בכלל המקרים מדובר סרטים מלחמתיים

מן, אונס קברוצתי, משיכה לזר ולמורז - לאומיות המוגבלת לשטח המיזון.

הפלייל, והלחימה בו אינה אידיאולוגית אם כן. המשך לקווי היסוד שהיתה פורד הפולני עוד בשנות השלושים.

באחד המזרוחנים האלה, אסירי החופש (1968), עוקבת העלילה אחר חופשיהם של שלושה אסירים. הם יוצאים לים מה של חופש, ואחד מהם הוא ערבי (יוסוף פארח). שהותו בכפר מועברת באופן מעורר אהדה וגעועים אצל החופפה. משחו כמו התרסה זאנ' ז'אק רוסית בוגר בת העשהיים של תל אביב, שם מבלים שני היהודים את חופשיהם הם. גם שניהם הסרטנים יותר רעינאים, אלה שנבעו בבעיית ההתיישבות היהודית באדרמות הגליל - הם היו עשרה (ברוך דינר) וחמשין - לא היו יותר מועד: מערכון דבר עברית. הראשון עסוק בהקמת נקודות ישוב יהודית בשנת 1890 ובתחרות רכיבת על סוט. כמו באיזו עיריה במערב התיכון האמריקיקאי. חמץין, שהזכיר כבר קודם לבן בשל האסתפקטים המינניים שבו - יהודיה עירומה מסחררת בכוננה תחילתה מוחה של עברי צער, ואחיה הנגען אז. להרגו - תיפקד גם כרטיס בוקרם, בו יקשר המושבניך הגלילי לעדריו, ועזר בוגר מושב הנער הערבי, שולית הבוקר.

חמשין הוא המשך ברונולוגי ל"הם היו עשרה". לא רק שהוא הופק עשרים שנה לאחריו, הוא גם מתמקד על הדרמה שנולדת בסרט הקודם. עשרה מתישבים יהודים עולים ומגישים את הציונות, על גבעה מול כפר ערבי. המאבק הוא קודם כל על הקיום, ככלומר על מקורות הימים. קיימות אינה מסתוריתת לפני הזר והחדש, קרים מפגש בין שני הצדדים החדים החוששים אחד מהآخر, יש אלמנט של פיסוס, אחותה מאוחרת בין שכנים, ואפלו עצות מעשיות ועקיצות הומוריסטיות. מושטפה הפלחה שואל את יוסף הציוני: זרעתם עכשווי יוסף עונה בחוב, ומושטפה ממשיך ותויה: עכשי, אחרי הגוף?

הם היו עשרה מתמזה בשוט טימלי אחד שמכיל בתוכו את היישוב היהודי הטרי, את הכפר הערבי הוותיק וגם קבר של חלוץ ציוני. שלושת האלמנטים שישבו בסרט חמץין, כמו גם העצה שנutan איש ראש-פינה הוותיק לעשרה המתישבים התמיינים על אותו הגבול. צריך לדעת איך לדבר איתם,

דם ל-1948. על שני תואמים אלה היא ממשיכת להזות גם בගורתה, גם לאחר הקמת המדינה, גם לאחר ישואיה לאקדמי היבש מיכאל גון. והחוויות הינן קבועות: מלן, אונס קברוצתי, משיכה לזר ולמורז.

הפוטנציאל המיני של בן המיעוטים הוא אגדה מוכרת לא רק ביחסו יהודיות-ערביים. יש לה סימוכין גם בספרות קולוניאלית מגוונת. אינדיאנים עצומי כוחיגראא, אפריי קגיט מעוררי גירוי, ואפילו כמה תלמידי ישיבה שמגיחים מספרי בשביב-זינגר אל מיטות בנوت הגויים באורשה. אצלנו בישר אל, הנتون בשטח של בן המיעוט הוא הערבי כנובן, ועליו מחלים את האגדה המינית: חמסין (דניאל וקסמן), לחץ (מישל אוחיון), מנוטה החוגלה (דוד פישר), ובקרוב גם המאהב (מיכל בת אדם). הسرט הראשון נוצרazon-זומה לפניו הפלישה לבנובן, הסרט האחרון עדין לא ראה או רקונה, ושני הסרטים במאצעם הם דרמות של שעה אותן הפיקו סטודנטים לOLONOU באוניברסיטת תל-אביב, בהינתןدور המשך של העשייה האמנוחית כאן, דור שעדיין לא עיכל כהלה את התרפות מוקד העימות, מהמיתה לזרה הפולית טיבם והיה. לפניו שנה עוד סרט, נגועשמו, של הבמאי עמוס גוטמן, שם הערבי הצער אוינו יותר מסתם זונה הומוסקסואלית. גם מחובאים (דן וולמן) הציג את הערבי כהומו-סקוטיאל. שב, לאומיות המוגבלת לשטח המיזון.

ה הטרופקota הרומנטית כלפי הגבר הערבי אינה מגילה עצמה לחדרימיותם ב' הכרה. יש בה גם גיבוב של אלמנטים ידועים על אותו קשר מיתי בין אדם-פרא ובין אדמתו ובהתו. הרבה מסרטי העימות hei הודי-ערבי היוצרים בעצם חרוגם מוקומי לנוטשותם המערובן האמריקיקני. היו פה סרטיים כמו חולות ולהטיטים (רפאל נסבאום), מוריי האור (אלכסנדר הרמותי), הטיסיריים (מייקה שגורי), אסירי החופש (ינקה זריצקי) ואפלו חסמהה ושודדי-הסוסים (היל דמרון) שהופק השנה. את כל הרשימה הזאת ניתן לבנות מזרוחונים, על משקל המערכונם. הערבי בסרטים אלה איינו יותר מסתם אינדיאני רקוב על סוס (או חמור או גמל), שעוסק במעשים על גבול

המיליטנטים ימשיכו להיפגש במיסתור: אלה בארגון טרור היהודי, الآחרים - דרך הפעילות האש"פיסטית

ג' אדר נאמן) ומأחורי הסטודנטים (אורן ברבש) בכל חטרכם, כולל פיצואן הכלל, בליל לוזן בהפרדי הרמות האמנציפציית שליהם, מופיע הפלטני כדמות לגיטימית בעלת זכויות בארץ זאת. לבסוף אפשר להסיק גם שלושה סטודנטים זרים שהופקו כאן בשנה שעברה (חגנה ק. השגריר המתופק הקטנה), ומתוך כל شيئاוי מהם, שאין להסבירו אלא בהיזון ההודי בין הפלטנית לעשייה האמנציפטיבית. ואם אכן קיים היזון שכזה, הרי אולי הוא עוד יהיה דוציאטורי. רוץ זה לומר: אם הפלטנית הצליחה להזין את האמנציפאים, יתacen שאלת יצילוח להזין עוד של פוליטי.

Cאן המקום להזכיר בפליאה וברחמים בתהנחות הצנזורה הישראלית. היה זה בשנת 1966, כאשרם צץ בימי סרט קצר בשם אני אהמד, עם אהמד מאסטרואה בתפקיד הראשי. ומה אמר הסרט ההוא? הוא הראה צעריר ערבי, אחד שהולך לylimורדים, בוגר סמינר אין לו מה לעשות עם העודתו. נאלץ לעבד במבנה, להכיר את חבריו שעובדים במסעדות ובענפי שירותים הצנזורה פסלה את הסרט הזה בהקרנה, בטענה שהוא מעוותת המציאות האמיתית.

זרה לטרטי שנות השמורות. ביום בהיר אפשר לראות את דמישק היה סרט ריגול שיחזור את מעשה אודי אדי, ולמרות זאת לא היו בו רעים מוחלטים. כולם אשמים שם: היהודים, הפלטנים, הسورים, בני דמותו של אדי. מקרה דומה נרשם גם בסרטו של יהודה גיאור גאנמן, מגש הבסקט, גם כאן אין חפים מפשע, גם כאן התמיינים הפלטניים משלימים בחיהם, המיליטאנטים ימשיכו להיפגש במיסתור: אלה בארגון הטרור היהודי די, الآחרים דרך הפעילות האש"פיסטית. מגש הבסקט עשה גם דילוג טמאני לרבי-חשוי בוט. הוא ישם את שם הבלדה האלהרמנית על קבוצה של פלטנינים. הנער והנערה שעלו גופתם מוגשת המדרינה מגש של 'סקף' הנקם ערבים. או, חיים וייצמן. יש לציין שסרט זה (כמו גם חמיסין), הופק בסיוון כספי של משרד החינוך והתרבות. הנה עוד התקדמות.

השלב המלא של האמנציפציה הפלטנית בקורסונו הישראלי ניתן בארמה חמה ובמא-

נאום הגבר הגלילי. משפט שייחסו בחמשין, ובעצם בכל התחטבות מקומית של רופול. עלילת חמיסין מתחדשת משעים שנה אחרי הם היו עשרה. היהודי למד איך לזרב עט העربים. הוא אומר לערבי הזקן "אייב שאלא", וההוא עונה בעברית: "בעזרת השם". היהודי הוא גם מספק העובדה העיקרי עברו הערבי, וגם בותן המקלט. מקרה קלאסי של "אהוב ערבים", על משקל צדיניות דומות מאוד בסרטים אמריקניים על עיריות קטנות ו"אהובי כושים" או "אהובי איבידיאנים" שיושבים בהם. השבר יכול אצל היהודי בדיק באחת הנקודות שהוא חל על האמי- ריקני - ברגע שהוא מגיע לעוניני מיעור. המطبع הלשוני: אהותך מזדינית עם ערבי, די בה להptr כל שיומי משקל ליברלי, וזה מה שקורה בחמשין.

Cר חמיסין, שהופק ב-1982 עבר הפלישה ללבנון, סימל גם את המיפה ביחס לכלי דמות הערבי בקורסונו הישראלי, לא רק את הממשביות מיימי הם היו עשרה. הייתה בו צעינה אחת יוצאת מן הכלל, שופעת עצמה חזותית ובעה קונגוטאציות פוליטיות חריפות, צעינה שמתארתביבש שטח ערבי, ולא דוקא מנקודת מבט חיווית. שיכורי מודחים אצל הקולגונען הישראלי. כייבוש אינו צבאי אمن, אלא אזרחי, ודוקא בשל כך גוברת העוצמה הריגשית שבוקעת מהחסינה. שורה של טרקטורים, השיכרים למיניהם מקרקעי ישראל, עולה על אדמות כפר ערבי בגדל, והענן כולם מצולם לנוכחות הזריחה הגלילית. הטרקטורים נירים באור הקלוש בצלליות של טנקים שעוסקים בפעלי לות צבאית של השמדת אויב.

חמשין פותח-כאמור את הזירה לכל רוחבה. לא עוד ערבים סתם, לא סתם חיללים מצרירים, סורייה וירדן, אלא פלטנינים. קבלי עה פזיה, אך בעלת ערך עתונאי. מיידי, תאמר שבלבנון ייסדו היהודים את התפיסת הפלטנית, לפחות בכל הקשור לתעשיית הסרטים המקומית. חמיסין היה החוליה המ- קשרת - הופק לפני הפלישה, הוקן לאחריה. מאז 1982 הוקנו אצלנו סרטים: ביום בהיר אפשר לראות את דמישק (ערן ריקליס), אדמה חמה (סרג' אנקרי), מגש הבסקט (יהודית

לא רק שהפליטני ב'מאחורי הסורגים' הוא בן-אדם, אלא שאפלו מניה הפצחה הוא בן-אדם.

במהלך הטרט עם אלמנת איש אש"ף. התפיסה הקולוניאלית אודות המשיכה לגוף האקווטרי מתקבלת גם את גילומה הפופר. לא רק אングליות שוקקתו לגוף היהודי, אם להשתמש בדוגמא מתקולנו הקולוניאלי, אלא גם העניין החשוב הזה, היספור הפסיכולוגי היישן אודות ההשלמה החדרית בין המענה למשמעותה, המשיכה של החלש אל העוצמה הcovast. משיכת האשה הערביה אל המאץ' היישראל.

החומריים המינימים הם כה חריפים בין שני העמים, עד שזהו יגידו הדלק המשובח עלייו נסעה משאיתו הגזענית של כהנא. ולא רק הוא. מספר ניסים דין, במאי גשר צר מאור, על הטרטה סרט זה, פעם ראשונה שצולם סרט עלילתי ישראלי בשטח כביש תחת שלטון כיבוש: "הריאנסים שהתנגבו להסרטה היו אנשי תיאטרון 'אל קאוותי' שהופיעו רישלים. בתל-אביב אמן מכירם מזור ירושלים. באותו יום שוכן היהודים אותם בזנות הכנסת האורחים שוכן לה בתיאטרון נווה צדק. אני רأיתי אותם מצדדים האחד. הם היו אלה שהרימו טלפונים מאיים לשחקנית סאלוה נאקרה, הם אלה שאימנו עלי. באו אליו וצעקו: 'שמענו שאתה עושה סרט על יהודי שוכב עם ערבית.' הם ממש כהנא".

פגיעתו של המאץ' הגזעני מוכחת אם כן פעם נוספת. כל עוד היה זה הערבי שדפק יהודיות, לא נורא. ההיפר, אסון. מסתבר שאין הבדל בין הדרום-אפריקני, הכהניט והאזור מראמאללה. רע מאד, וניסים דין מתנדב להוציא פרטיהם על התגלות האוכלוסייה שבווים באימת המטלית האדומה שמנופפת בהפרקת הערביה לציפורני היהודי.

Tחמשת הטרטים שיוקרנו במרוצת החודשים הקרובים, דבר אחד כבר ברור: משהו מוזר מתרחש שם, לפחות בשניים מהם, בקשר צר מאד ובחויר הגדי. בשני הטרטים מגלם את תפקיד היהודי דוקא שחקן תורכי, טוניג'ל קורטיין, שבא במיוחד לישראל כדי להופיע בסרטים אלה. גם את תפקידו החדש של ביסים דין, גשר צר מאד, הנושא זהה במלואו אותו השחקן. מכרם חורי. ערבי.

מאחורי הסורגים. הטרט הראשון מרחק עדות עד למואב לעצמות תוניס, ובמרכזה קשיש היהודי שמנhalb מערכת יחסים טוביה עם שביבתו הערבית, מערכת יחסים שמשתבשת בャםתברך לכל כי היהודי - בנו הצעיר של בקשיש הטוב - שכוב עם המשותת הערביה של משפטו. שוב נקטע חוט הדוריים של שלום דוקא בחדר המיטות. אלא שעוד אותה ההתפרצויות האלימה של העربים נגד היהודים ולהיפך, משורטת תמונה עולם חרמוני, כמעט חיים בצוותא. סמוך חיזוני שmailto על ציורה של הפאטורה הזאת היא שפות הדיבור בטרט: ערבית וזרפתית. אין של הסצינה עומד אותו בן צעיר, זה שכוב עם המשרתת הערביה. מדובר בעשרות שנה לאחר יותר, כתה הוא כבר בישראל, חובש כיפה סרוגה על ריאשו, מפקח על טרכוטרים שהורסים בוסתן זיתים בגדה. וכך אמר סרג' אנקרי, במא依 אדרמה מהה: שם בתוניס הוא זין ערביות, כאן הוא מזין את העربים.

Hעד הקיזוני בירטר נרשם על ידי מאחורי הסורגים. לא רק שהפליטני הוא בן אדם, אלא שאפלו מניה הפצחה הוא בן אדם, וכך גם היהודי שנסע לדמשק וביפגש עם אנשי אש"ף. הטרט שמרתכו בעשנה בתוך כלא המלה, על-אגפיו הפליליים והפוליטיים, הוא כמעט בבחינת הצהרת העצמות הפליטינית, וכבר נקבע על כך הרבה רבות במרוצת השנה החולפת. המדחים במקורה היה הטענתו של הקהיל היהודי בארץ, שנחר לנצח במאחורי הסורגים, וספג השקפת עולם מנודה בהחלה, אולי מבלי לשים לב. ואולי גרווע מזאות: לא ריצה לשיטים לב, כמו אמרו: עלילה לחוד, מסר לחוד.

החדשנים הקרובים יעדמו בצל הפרמייר של חמישת הטרטים החדשניים, אליהם מתייחס הטרט ספירו של יורם קניוק, ערבי טוב, על ידי עמוס גוטמן. ומשום שהחוות המיני הראעדיןenkoda המשלבת ביותר את היצירויות של בני שני העמים, מوطח בטרטו החדש של ביסים דין, גשר צר מאד, הנושא זהה במלואו כובדו. קצת מישל ישראלי ברמאללה שכוב

לְרִם

אחד האירופאים הקולוניאליים החשובים ביותר של השנה, בעולם כולם, הוא סרטו התעודי החדש של קלוד לאנגמן, שואה. מאז הוקן לראשונה, בתחילת קייז' זה, בפאריס, היה לסנסציה. סרט שנמשך תשע וחצי שעות, איש אינו מתלונן על ארכו, הביקורות נלהבות, ולמרות כל מה שבסרו מראש, במקומות לפרק את כל המבנה הזה לפקרים של שעה בטלוויזיה, מצליח לאנចמן להביא את הצופים לבית קולגנו, שבו יושבים וצופים בגירסה שונה מן המקובל של הנושא האימתי הזה. אין בסרט אפילו תמנוגת ארכיו אחת מימי השואה, הכל בנוי על צילומים שנערכו בעשר השנים האחרונות. הנקודת היישרלית בסרט זהה, היא העורכת זיהה פוסטק. היא עבדה קרוב לשש שנים על תימצאות הסרט, 350 שעות של חומר גלם, לתוצר הסופי. עם תום העבודה, הרגישה צורך לשוב לישראל, כאן שהתה המשך כל הקייז'. הראיון הבא נערך ימים ספורים לפני ש חוזרת לפאריס.

מה גרם להלט זהה, הרי אין תמונות
זועעה בסרט?

אכן, אין תמונות זועעה בסרט. ההלט גרים לי יותר על ידי הספרות של היהודים מאשר על ידי הספרות של הנאצים. אולי הובחו לי דבריהם מן הספרות של הנאצים אולם הם לא גרמו לי הלט. וזה לגמרי שונא שאתה רואה אדם מסויר ונשבר לפני המצלם. אתה נשבך ייחד אותו. ולא ובבד. אתה לא מצליח לדמיין לעצמך את הדברים האלה. זה מעלה ומעבר ליכולתו של הדמיון. אני חושבת שבתחלתה לא יכולתי להסתכל על הריאונות האלה בחומר לערכיה. אני הסתכל עלייהם כבנאים. מדי פעם, היתי סוגרת את המכוונה, יוצאת לטיל במדרון, והيتها אומרת לעצמי שלא אצליח, לעמוד במשימה. זה לך לי כמו חודשים טובים עד שהיתה

שאליה: מה שונה בשואה מן הנסיבות התעדויים האחרים על הנושא הזה?

תשובה: אני חושבת שהכל שונה. בכלל לא קיים חומר ארכיוני על מחנות השמדה. יש פה ושם תמנויות בודדות וחומר שצולם עם שרור המכונות. זו הייתה הסיבהeskold לא ניצמן בחר בזורה הזה.

מִמֶּרְאַת הַסְּרָטִי? מַה רֹּ�אֵים עַל הַמְּסִיף?

הסרט מבוסס על ראיונות עם ניצולים שעשו בעמדות מפתח במהלך ההשמדה והיו מסוגלים לספר את הסיפור, עם נאצים ועם פולנים שהיו עדים לתהיליך ההשמדה של היהודים. זאת אומרת – אנשים שגורו בכפרים טרבלינקה או אושוויץ, וחווו בכל התהילה. הסרט מתמודד עם שלושת ספרותיהם בעצם אותו סיפור, של היהודים, הנאצים והפולנים, על ההשמדה. זאת אומרת

ערכתי כבר הרבה סרטים: סרט עלילה ותעודה, אבל אף פעם לא התמודדתי עם דבר כזה.

מסוגלת לשנות את עצמו. קודם, לפחות שאבי ערכתי סרטים, להתעלם מכל מה שאני יודעת ולהתחליל הכל מחדש,晁ילו שאני נולדה מחדש. בעצם, אני מגלה עכשו תוך כדי שיחה אחרת שכח עברתי על הסרט כאשר גישנו אליו מה שרצינו לעשות זה. זה לא היה קל. הינו בערפל מוחלט ונאלצנו להמציא כל הזמן. ואשר את אומרת שרק אחרי שבתים האittelten על קו, לאיזה קו את מתכוונת?

אספר לך מה קרה. ערכנו שבתים, הקצת יותר אני חושבת, התאריכים מיטשטשים כמעט. היו בידינו בשעתים של סרט. לא ניצמן כמעט. הוא אחד: "זיהה, על מה בעצם שואל אותו יום אחד: "זיהה, על מה אנחנו עושים את הסרט?" ואני עונה לו בפשטות: "על המוות". זה היה רגע חשוב כי באותו יום הבנו מה אבחנו עושים. זאת אומרת, היה לנו קצת יותר קל להשתחרר מחומר שהיה מאד מאד חשוב, כמו שתיקת העולם למשל, או כל בעיות הגיטו, המופיעות באמן הסרט מבלתי שנעסק בהם ישירות.

היהודים והנאצים מבפנים והפולנים שעשו בכך מכחוז, אבל מקרוב מאד. אני חושבת שאנחנו עצמנו, כשהתחלנו לערוך את הסרט, לא ידענו בדיק באיזה קו נבחר. לא ניצמן שלם 350 שעות. הוא צילם ראיונות על הנושאים הנוגעים לשואה, שלנו לא היה ברור שאנחנו עומדים לעשות סרט על ההשמדה. אני חושבת שלקח לנו קרוב לשנתים או יותר להבין באיזה קו נאנחו מפותחים.

שנתים שבתים ערכתם כל הזמן את החומר? זה לוקח לי למשך שלשה חודשים להתבונן בחומר, לעשות סיכומים, למיין את התמונות, ולהבין בכלל מה אני רואה. אני לא צרכיה, ואולי אני בן צרכיה, לסרף לך על ההלם שבו היתי במשך כמה חודשים. למען האמת לא הייתה בטוחה שאיה מסוגלת להמשיך. ערכתי כבר הרבה סרטים, סרטים עלילה ותעודה, אבל אף פעם לא החמודדתי עם דבר כזה.

לא, איני חושבת שחל שינוי. אם לדבר על היהודים, אני סבורה שהם עדין חיים את זה עלبشرם. כל ההיסטוריה היהו כוונתם ממד למרואינן, אבל באיזשהו מקרים הפטרגישו ורובה לדבר, באילו נתרו בחוקים כל לספר שוב ושוב, הם לא יכולו לספר קודם לכן, מבחינה نفسית, ואני חושבת שצורך היה אדם מיוחד, כמו לאנצמן, כדי לדובב אותם.

מה לגבי הגרמנים והפולנים?

אגננו דנים בעיות השמדה וזה מעניין הרבה איך הגיטו מגיע לסתור, הוא מופיע רק בסופו. אנשים מתחאים לעצם שקדם היה גיטו ואחר כר מהכנות השמדה. הסרט לא בניו בצוורה ברונולוגיה. כדי שיבינו את הטריאגדיה נאלכנו לבנות את הסרט בצוורה שונה. התחלנו את הסרט מן הסוף, כאמור, ממחיקת העקבות, מכלום. הנציגים הרו רצוי למחוק את העקבות, אחרי טאלינגראד. הם הקימו קומאנדו של יהודים כדי לפתח את הבורות ולשרוף את הגוף, שלא ישארו

כשאתה רואה אדם מספר ונשבר לפניו המצלמה, אתה בשבור ייחד איתך.

לABI הגרמנים, העניין קצת שונה. הם לא ידעו שצילהו. לאנצמן שחת מהם דבריהם מודמיים. מחדן הנציגים שהיה בעל תפkid חשוב בטרבלינקה, הוא הצליח להוציאו כמעט את כל הפרטיהם על מה שקרה במחנה. זה לא יאותן אבל זה קר. אני חושבת שבאיושתו מקום, הוא שמח לספר. זה לא כמו היהודים, שאי אפשר להשוו. מבחינתו, קר מתקבל הרושם, זה הדבר החשוב ביותר שהוא עשה בחיים.

איך אפשר היה לצלט מבלתי שיידע שהוא מצולט, כשמדובר בראין ארוך כל כך? יש דברים שאולי אסור לי לספר. היום הוא אמרם יודע כבר שצילהו אותו אבל יש פרטים שאיראפשר לספר כדי לא לגרום לסייעים משפטיים.

האם לגבי הגרמנים והפולנים ישנה פרט פקيبة היסטורית?

אני חושבת שאין. אפשר להשתותם אולי, אבל בשיטה שומע את הגרמנים, הם לא השתנו. שאלת בקשר לפולנים. כשהשעתם אותם בפעם הראשונה לא האמנתי למראה עני ולמשמעות אוני. הפולנים היו בסביבות המונות, והם ממשיכים לדבר, 40 שנה לאחר מכן מכון על היהודים, ואין שם עוד יהודים, באילו הם עירין נמצאים במקום. עם זאת השגאה: שום דבר לא השתנה לפני, בזמן ואחרי המלחמה, שום דבר לא השתנה.

عقبות. הסרט מתחילה במחיקת העקבות וגם בקשר שיש להציג את כל הנושא הזה. האם הסרט חוטף דברים שלא נאמרו עד עתה בסרטים קודמים אחרים?

אני חושבת שכן. יש המון הרבה דבריהם מוכרים. אבל אני חושבת שעצם הבנייה של הסרט היא חדשה, והוא שמייה להבנה חדשה של נושא זה. אני חושבת שאף פעם לא דיברו על הטכניקה, באיזו צורה אפשר להסביר. אני חושבת שזה בעצם הנושא של הסרט.

למה את מתכוונת במושג "טכנייה"?

השאלה היא איך כל הדבר הזה יכול היה לעמוד. מה שקרה שם בalthי מתפרק על הדעת. עד היום, אחרי שעבדתיSSH שנים על הסרט הזה, קרה לי בהקנות, למרות שאני מכירה כל תמונה וכל מלה בעל פה, שלא הייתה קולטה מה שמילים ותמונות אלה אומרות. אחרי הפעם המאה הייתה מתחילה לפחות, במשור אחר. צריך כל הזמן לחזור על הדברים בכדי שהרמיון שלך ישלים עם העובדה שזו אכן קרה. אני עצמי, עם כל היכרות שיש לי עם החומר, מוחקת כל הונן מן התודעה ואני צריכה להסתכל מחדש בכל פעם כדי להשתכנע.

עסקתם בחומר שצולם היום, 40 שנה אחרי השגאה. יש לך רשות שזוויות ההסתכלות של אלה המערדים לפניו המצלמה, השתנה?

זהו שיחזור של ההשמדה. קשה לי להגדיר שזה סרט תעודי. הסרט הזה הוא טרגדיה והמבנה שלו הוא מבנה של טרגדיה. אני מעדיפה לבנות סרט זה בשם "שיחזור", שיחזור שבעה עם השחקנים האמיתיים שחוין את הספר עלبشرם. זה לא סרט עם שחקנים משום שלדעתני אי אפשר לעשות סרט כזה עם שחקנים, אני חושבת שזה עול גדול בשעריים את זה. הסרט הזה נותן עבודה לקהל, יש לו את הראיונות ויש לו את פולין. אמנים הסרט מצולם בכל העולם, אבל הבסיס זה פולין, כפי שהיא בראית היום. לא רק הפולנים לא השתנו מאז המלחמה, גם פולין עצמה לא השתנתה. לא פיזית, לא הנוף ולא רכבות הקיטור, שעדיין בוסעתה במאות הימים. ממחנות ההשמדה לא נשרו עקבות, חוות מסחר באושוויץ. הנאים מהקו באמת הCarol והיום יש בטרבלינקה אבני מأد סמליות המתעוררות לתהיה בתוך הסרט, כשהסביר עזים יפים שכמו מאוז המלחמה.

כאשר אני אומרת שהסרט נותן עבודה לך, כוונתי לצד הנוף הפטורי יש בו טיפורים מוציאים. ויש לך מסתפיק וממן להזוי בוגן, לשם ולהעיל את הדמיון שלך בכדי שתחליל, לאט לאט, להיכנס, להאר לעצמך ולחיבן מה קרה. זה סרט שעומד כל הזמן באותו המקום. הוא מספר כל הזמן את אותו הסיפור, אבל כל קטע מספר אותו עמוקות, והתמונה מתבררת יותר ויותר. אני חושבת שזו הסיבה מדוע הינו זוקקים לכל כך הרבה שעות.

הסרט מוביל למסקנה כלשהי

אני חושבת שיש הרבה מסקנות אבל על

מבחןם: אתה רואה את הפלנינים כאילו הם עדין ב-1940.

כלומר שהשואה לא חוללה בהם שום שינוי.

לא, לא באיכרים, ולא באלה שగרים בקרים שבשם למחנות ההשמדה.

ובגרמנים?

גם בהם לא. הנazi מטרבלינקה נותן לך הרגשה שהוא מוד מאושר לדבר כי זה הדבר החשוב ביותר שעשה בחיו. הוא אמן לא אמר זאת, אבל זאת הרגשה ברואין. הוא גם מבקש תשולם עבור הרואין, הוא אומר שהכסף מגיע לו על הצער הגדול שנגרם לו בכך שנאלץ לחזור על העבר. אני רוצה להשתמש במקרה "השואה" ממשום שאפשר לעשותות שום השואה. לכן נזהרנו, כאשר ערכנו את הסרט, ולא העదנו סיפור של הגון. הנazi הראשון מופיע בסרט אחורי שעטים. אי אפשר להביא אותו לפני כן. קודם כל היינו צריכים להתחיל ולספר את הסיפור...

כאשר אתה משתמש במקרה "ספר", צריך להזכיר שכן כאן קול של מספר.

אין שום מלות קישור הסרט. הבניה של הסרט מחייבת שהניצלים, הנאים או הפוֹרים יספרו את הסיפור. אנחנו מספרים את הסיפור דרךם, באמצעות המבנה הסרט. אלה - אני מתכוonta כאשר אני אומרת "ספר את הסיפור". לכן אני מעדיפה לראות את הסרט בשיר ל'אנר שהיית מכנה "המציאות בספר".

**לأنצמן שואל אותי:
"זיה, על מה בעצם אנחנו עושים את הסרט?"
ואני עונה לך בפשטות: "על המות".**

הצופים להסיק אותן. אני חושבת שהוא פותח דיון. ישנם נושאים שאף פעם לא עסקו בהם, לדוגמא, נשא שאחננו עסוקנו בו הרבה זמן: בתוך אושוויץ היה מוחנה בתוך מחנה, שהיה מכונה "מחנה המשפחות הצבי"

אני מבין שאתה מתנגדת למונח "סרט תעודי" במקורה זה? נכוון. אני מתנגדת ממשום שאני חושבת שעד היום מחלקים את הסרטים לעלייתים ותיעודים. לדעתי הסרט הזה נמצא בעצם.

התאבז. זה טיפוף מזעע שמנחיש את
הברירה שהיתה להודים, לモות בצורהacha
או בצורה אחרת. ברירה אחרת לא היתה.
אני מספרת את הסיפור הזה, שאנו ידוע כל
בפ', משומם-שאותי הוא זיעזע במיו'ך. אנשים
אחרים, שהובילו לתאי הגזאים, לפחות לא
ידעו מה מצפה להם, כאן האנשים ישבו
במקומות ששחה חזרושים, הם ידעו לבדוק מה
מצפה להם והיה צריך להפעיל נגדם אלימות
עוד יותר גדולה. מה לבדוק היהת הסיבה
לכך, זה לא ברור. יתרון שהמשפחות לא
הושמדו מיד, משומם שזו היהת תקופת, כך
נדמה לי, שבה הנאצים היו במשא ומתן כמו
בחונגריה (יהודים תמורים משאיות) ובHIRAI

יות". אלה היו משפחות שבאו מגטו טרואגן
שטאדט. קבוצה אחת הגיעה בספטמבר '43
והשניה בדצמבר. היו אלה קבוצות של
הפרידו ביניין, ולא גילחו אותם, גברים,
נשים וטף. הם היו יחד בתוך המחנה. זה
סיפור היסטורי מאד, משומם שכאשר היה באים
היהודים שהוציאו לעובדה בתוך שעתיים
החזקים שהוציאו לאלה אפר. אך במקורה
שלוש, לא נותר מהם אלא אפר. ידוע
זהה, הם היו יחד ששה חודשים. ידוע
שהיתה מוחתרת באושוויז, שהיה בה יהודים
ולא יהודים, ולמחתרת הוצאה נודע, אחרי
שהה חודשים, שהמשפחות הללו היו מיועדות
لتאי הגזאים, אבל זה נראה מוזר שחייב,

הנאצי מטרבליבקה נתן לך הרגשה שהוא מאד מאושר לדבר, כי זה הדבר החשוב ביותר שעשה בחיים...

רכיה הנאצית היו ויכוחים בין אלה שריצו
לנהל מומ"מ לבין אלה שביקשו לחסל. כנראה
שהאמין שדרשו חיסול ניצחו.

על הרגע האחרון מספר ברט שיטן היהודי
צ'כי, איש נפלא. לי יש בכלל הרגשה שחיה*תמי*
עם כל האנשים האלה במשך שנים למרות
שלא פגשתי בהם לעולם. ראייתי רק את
הראיאנות המצוולמים. אבל אחרי 350 שעות,
הם היו לי בבני משפחה.

תשוחץ שעות זו מסגרות שמהווה בעיה
מכחינת הצגה. לא הרגשות צורך לתמצאת
יותר מזה?

אני חשבת שזה בלתיאפשרי. אפשר
לעשות את זה יותר או הרבה לא יותר קוצר.
זה סרט שאחרי השעות הראשונות אתה
מבין דברים מבלי להיכנס לעומק. זה
התכוונתי כאשר אמרתי שזה סרט עומד.
אחרי השעות הראשונות אתה לא מתחיל
לספר סיפור שונה, אלא אתה יותר יותר
ויותר לעומקו של אותו סיפור. אתה לא
יכול להתקיף אבושים מן הרגע הראשוני, אולי
היו מסרבים לקבל את הסרט אליו נהג כך.
אילו הייתה מוסיפה את הסיפור של המשפחות
הצ'כיות, שמויעם בסרט אחרי בחמש שעות,
בשלב מוקדם יותר, הסיפור הזה לא היה
ਮוכן כלל. יש קצת מסויים שצורך לכבד כדי

לשם כך, ששה חודשים. זה היה מנוגד
להගיון. הם ניסו להבין מה קורה, הם רצו
להאמין לרישי התביבות של תאי הגזאים
משמעות שונה והם ניסו לקוטר למרות הכל.
זאת אחת הדוגמאות של האלים האימה
bijouter שהופעלה נגד בני אדם. רמות שאין
דוגמתה. פיתו אנשים להאמין כאילו סופם
לא יהיה בתאי הגזאים. אפילו המתחרת
התחילתה לסמן על המשפחות הצ'כיות כבָּ
סיס למדר אפשרי. צריך להבין שאנשים אלה
חו בטור מחנה, 400 מטר מתאי הגזן, לא
תפסו מה קורה, ולא רצו לתפות. במצב בו
אתה פושט לא רוצה לדעת וכאשר מבטחים
לרי שיבירו אותך למקום אחר, אתה מנסה
לשומר על חירותך. הם בחרו במנוחיג בשם פרדי
הירש, שהיה גבר כבן 30, מdad מסור לילדיהם
והוא ממש שיחק את תפקיד האב בעיניהם.
יוםיים לפניו תום ששת החודשים, מסר לו
אחד ממנחאי המתחרת, רודולף וורבה, שיש
לו תפקיד חזשנג מאדר בסרט, ואשר הצליח
לבסוף מאושוויז אחורי שהרגו את המשפחות
הצ'כיות והוא שהודיע לעולם מה קרה, שלא
בutorה תקופה וגורלן נגמר. זירש שאל מה
יה היה עם הילדים אז ענה לו וורבה שהם
ירושמדו כמו כולם, ואזו ביקש הירש שעה כדי
לזהר בעניין, וכאשר חזר אליו ורבה אחרי
שעה, הוא גילה שהירש מתבסס בדמותו, הוא

שזה לא היה סרט ולא היה לנו עדין מושג איך יהיה. לא נצמן יידע דבר אחד בכירור, הוא רצה להתחליל בתמונה מסוימת. שוחחנו על כר. וו תמונה של גבר ששר על שפת הכרח ליד מנהה השמדרה. הגבר הואר שמעון טרבניך חי בישראל. כאשר היה ילד בן 13.5, במלחמתה, למד אותו הנאים לשיר שירי היללים גרמניים. הוא הסכים לשוב לפולין, למרות זהה היה לו קשה מادر, ולשחק כאלין מחדר את פקידי, כשהוא כבר בן 47. הסרט מתחליל באמצעות התמונה הזאת.

לගי ההמשך: החלנו להתבזבז, לנסוע לבפר. היינו שרושה אנשים, היהת איთנו בחורה גרמני בשם קוריינה קולואס שעבדה עם לנצמן במחקר וביצולמים. נסענו על מנת להסתגר לבנות את החומר. זה נמשך ששה שבועות ובשבילי זה היה סיוט, אולי הסיטו הגדל ביותר שידעת כי זה היה באמת כמו לחות בטור מהנה השמדה. שם בנינו את התסריט כשאנו סגורים, בטור עצמנו.

חרנו ואו ערכתי פחות מעשר דקות מן התסריט שבתנו, אבל זה לא היה זה. לא רצינו סרט. על מנהה השמדרה ספציפי אחד, רצינו לעשות סרט על השואה, גם אם לא

שהקהל בין, כדי שהשואה תקבל את מלאה המשמעות שלה, ונדמה לי שלגביה נשא כזה, זה לא הרבה.

בפאריס מציגים את הסרט בבית-קולנוע, בהצלחה ניכרת. אבל נראה לי شبש ממוני, תהיה הטלויזיה הלוקה העיקרי לטרט בזזה. זה לא סרט לטלוויזיה, לדעתך, זה יותר לקולנוע. אפשר כמובן להזכיר אותו גם בטלוויזיה, אבל לא בפרקם של שעה. המבנה שלו לא מתאים לך. הבנת הסרט תהיה לך, וחימצית את כל בונטו. זה יהיה חבל. אבל אני טוענת שזה סרט לבתי קולנוע, וזהתי מאד רוצה לראות את הסרט מוצג בבית קולנוע ישראלי, משומש שאני חשבתי שהוא סרט שודרש הכהנה נפשית. הטלוויזיה וה מאד קשה: הטפון מצלצל, אוכלים משחו, מצללים בדלת. אני חושבת שקשה לראות את הסרט בצוורה כזאת. צרייך להיכנס לתוכו כמו שנכנסים למתקדש, עם הכהנה נפשית מוקדמת ונכונות לשבת, להסתכל, לתפוס את האוירה. בטלוויזיה אי אפשר להיכנס לתוכה אוירה. אני מבינה שישנים אנשים שמסוגלים להחזיק מעמד תשע וחצי שעות ויש כאלה שאינם מסוגלים לך. לכן אילכנו את הסרט לשנים, ארבע וחצי שעות

...והיום יש בתרבות אבני מאד סמליות המתעדירות לתחייה, כמסביב עציים יפים צמחו מזמן המלחמה.

ידענו עדין איזה כיוון בדיק נבחר. אז התחילנו לעבוד על שולחן העריכה. הייתה עובדת שעות רבות בלבד, לנצמן היה בא לראות תוצאות פעם ביום, פעם ביום, וכבר עבדנו קרוב לשנה. ניסינו אפילו לעבוד בשני צורות נפרדים, זה עבר התקופה שקרה מאד וגס זה לא הילך. אני חשבות שצעריך יחס מאד אנטימי כדי לרצתו לעטוף של החומר הזה, זה קצת כמו לרדת לגיהינום וכבראה שלא כל אחד מוכן לכך. אני לא ידעתה שאני מסוגלת לזה, כנראה אחרים מצאו זהה לעלה מכוחותיהם. נעצרנו אחרי שערכנו בשעתים ושוב ניסינו לכתוב תסריט וששה חדשים לא נגעתי במנוגנת העריכה, עסקנו רק בכתביה.

(סוף בעמ' 38)

זהmesh שעה. בין שני החלקים יש הפסקות זרוב האנשים שאבי מכירה טענו באזני שתוך כדי הצפה הסרט, הם לא הגיעו כלל במאז. אני חשבתי שהקצת שבחרונו הוא כל כך נכון שאנשים נכנסים לקולנוע ואינט שמיים עוד לב לזמן שחולף. צרייך לעבור את מהשומות הפחד הראשוני מפני סרט באורך כזה.

לגבי העשייה: מצויים 350 שעות של ראיונות שערך לנצמן ל' וחצי, זו עבורה יצירתיות חשובה לא פחות מזו הראיונות עצם. איך עברתם על העריבה?

עבדנו יחד, אחורי שאני למדתי את החומר. קודם לנו ערכתי פה ושם קטיעים בצדלי לראות איך הדברים מסתדרים אבל כמובן

אנסוי -

אנימציה מחפשת מוני

צביקה אורן

ב ניכח שאחה רוצחה, או צרייך, לעשות קולנוע. גניחה שאחה לא רוצחה להתפזר עם ממננים ושותפים. ונניחס שיש לך האופי המתאים כדי להיות נמלה בזודת. עם שלושה אלה, האפשרות האפשרית ביותר בשביבך היא ליצור אניימציה, בדרך כלל בלבד. בתחום ליר אරוך של ציור או יצוב והענקת תמונה. כל אחד וחקי 24 של שנה. 1440 שנים אחת. הבדידות והגיגיות מתחילה להיעיק. מה אתה עוזה? לפני 1960 הייתה יכולה להיות באיזו שן דלaczor לעובודה, בלבד. היהו - אתה עף לזנונה ביוני, נורת, מופס תחרורה, צראפת. רואה טירה על הר. גשרי אבן כל עולות מגן רחבות, שואפות מים, בעיר העתיקה, אם 700 שנה זה עתיק. עיר משומרת להפליא, על שפת אגם צלול, מוקף הרים מושלגים, בשענת על אורי מגורים

ומשורדים קובייתיים, שיבוניים, צפופי בטון רוככית. את אלה אתה מהר מאד שוכח תוך שניות פהנות של פגשות עם נמליםachaות וצפיה ביצירותיהם. מ-150 שנים אורך ועד שעתיים האחת.

כ אמרו, לפני 1960 זה לא היה קיים. באותה שנה נולד באנסי הפטטיב הבינלאומי הראשון לאניימציה. למרות הרמת גבota מאסיבית של אנשי תעשיית הקולנוע וספרחיה. לא שרובם זילזו באניימציה. לא ולא! יותר גרווע - פשוט התעלמו ממנה. פטטיב אנסי אחראי במיידה רבba לשינוי הגישה. כמו שהפטטיב אחראי להכללת קטגוריה אניימציה ברבים מפטטיבי הקול-روع הבינלאומיים ולפריחת פטטיבי האבי-מציה בעולם: בזאגרב, יוגוסלביה; בטורונטו, קנדה; בהירושימה, יפן; באספינו, פורטוגל; בקיימברידג', אונסיליה. ועוד ועוד.

והמנלים באות, רוואות, מחליפות דעתה. משפיות ומושפעות. הזרות הביתה בתאותו יצירה, בידיעה שיש עם מי לדבנה, למי להראות, עם מי להתבלט בתהלייכי יצירה. יש עם מי להתפעל, לחווות, ליצור תקשורת בשפה הייחודית של אניימציה ויש למי למכוור תוצאות. ואפלו רעיונות. כמו במרקחה של רוני אורן. הרים - מושבניק ומיל החוג לאניימציה בויז'ו חיפה. אטמול - בעל סטודיו "פריטים באיר פרייטס" בירושלים ומורה בבית צבי וב'בצלאל". שלושים - אנטימטור בטלוויזיה הכללית. וקצת קודם - סנדלר שידע לציר. לפטטיב אנסי הגיע רוני עם הממאנ'ישווק שלו, מיק, ועם אוסף דוגמאן מעבודותיו באניימציה פלסטילינה: סרטים קודמים, כמו סיידרת ביצים המוקרנת בארץ בתכניות לנער בטלוויזיה, ורעיון מוסר טים לסדרות על אגדות ומשלים. מעין דוגמאות מסחריות לקו יעוצר אפשרי. אלה הוקנו לנציגי תcheinות שלזוויה וחברות הפצה במסג'רת "שוק" אניימציה. צמוד לפטטיב. "בא-טוט" של ציוד (ממושב. ברובו). חומרית, מפיקים ומפיקים. הסחרה של רוני נמכרה כל מהניות טריות. הימים, פחות מחיצי שנה אחרי הפטטיב, מספק כבר רוני ללקוחותיו מן השוק בחצי שעה אגדות וופץ בסידרה נוספת בת 52 סרטים. סרטיו הקודמים מהנים קהלי צופים במרבית ארץ הארץ המערב,

החוליה החסורה) בפוליטיקה וחברה: העולם מתחולק, פיזית, לשני גושים: גברים נגד נשים. גיבור שלומאייל אגדיר מזועק להציג את העולם משואה גרעינית ומצלחת, לאחר תלאות ומאצים, לחול שואה גרעינית. ב"שוק" ניסת הסרט להציג סיוע במילון לסייע ההפקה ולגיטיס אנטטוטרים ניספים מעוניין. החל מזו שלו.

שוק האנימציה נותן תמונה אמינה של הצד המסתורי של עולם האנימציה היום. תמונה לא כל כך נעימה עם הבוהבים וורעי אופטימיות. מרבית דיקות האנימציה

מגיעים למקום בהם לא היה, ובנראה גם לא יהיה אף פעם. מבון כך מפכים כלכליים על מאמרי עבר ומאפרים לרובני חופש יצירה בשנה-שנתיהם הקרים, לפחות.

למעשה מהו זה השוק פסטיבל בפני עצמו. כמה סרטים אדריכלית מוצגת לכל עצמו אל מול פנוי הענק "פילמיישן" בклиירוניה. אולפני הידועים לשימצה ב- "אנימציה מוגבלת" שלהם - מקסימים דקטות סרט במינימום עבודה, חסיבה ויצירתיות.

הנובע – מושבם בראדו וטודו מושבם מושבם – מושבם בראדו וטודו

המופקות מייעדות לבדר ילדים לא חכמים ובעליהם חוש אסתטי לא מפותח. הרופתקאות חלל, מעלי גיבורים, אונס סיפורו לילדים וכדומה - ירకות אנימציה דלי קלוריות של חשיבה. ווצרה המוכרים לכל צופה תלוייה בעולם. בראש הירקנים עומדים היפאנים; הללו מציפים את השוקים במאות(!) דיקות שידור/הקרנה של סדרות וסרטים מוגבלים דמיון ויצירתיות. האולפניים האמריקניים מדדים בעקבותיהם, עם מה שאפשר أولי לזהות כסימנים לנטייה למעט יותר תיחוכם בזורה ובתוכן. והנטיה גוברת ככל שהאולפן והמודינה בה הוא פועל קטבים יותר. האופי טימיות עולה מעט יותר דרישת תחנות הטלוויזיה כמו "עורוץ 4" הלונדוני לאנימציה איקוית, מתחכמת, גם למבוגרים. דרישה

וכלה הסרטים באורך מלא. היו ביניהם אמנונתיים, כמו סיפורי גבורה ההונגרי (יוזף גמז. 85 דקות). כלו בציוריו שמן. תיאור טף תקופת האבירים במהלך (14) וגוון - סיפורו החול הצרפתי (ז'אן-פרנסואה להגינוי. 67 דקות). רישומי פסטל עשירים מונעים כבוכות דיקות. מחיותוכי ניר. מעין אגדת עתידי של אחר החורבן) שגם הם נימנו עם הסרטים שהוקורנו במשמעות התחרותית של הפסטיבל. היר גם מסחריים, כמו הרוח בערבי הנחל (ארטור רנקין הבן. 95 דקות. ארדה"ב. אונס משעמם של ספר הילדים הידוע של קנת גורהם). אחרים היו אישים, כמו הפיזץ הגובל. סרט המטפל נדרכו הסטירית-מינית-גסחצינית-ערית-דמיון האופיינית של ה- "במאי והקריקטוריסט הבלגי פישה (טרוזן,

להקרבה. אירוע שהירה מרגשനאַד בפסטיבל, מפגש עם שורשים שכוחים ועם יוצר פרוע הומו רענֶר דמיון והמצאה. רטרוספקטיבות לאומיות, כמוו של אַנְיָמִצְיָה רוסית מ-1924 ועד היום וכמו המפתיע והמרגשת יותר, זו של 60 שנים אַנְיָמִצְיָה סינית. למרות התכנים המאדר חיבוקים מקומיים והסימולות הפשטנית, סרטים מרתקים ומרגשיים.

בנוסף לרטרוספקטיבות, תערוכות עיצוב מסטיטים ותערוכה מלאה דמיון והומו של מעטפה מכתבים מהתקבויות בין אַנְיָמִטוֹרים, כשר צורת המעטפה השראה להשתולות יצירתיות. וכלובן – הסמינרים והסימפוזיונים. החל ב"אַנְיָמִצְיָה בבייה"ס – תקשורת העתיד", על חינוך דרך יצירה באַנְיָמִצְיָה (כולל הקרן סרט בן 30 דקות שנוצר ע"י 200 ילדים ב-9 מדינות ואשר הצלחו הביאו להפקה בינלאומית גודלה יותר המתחילה ביוםים אלה) וכלה באַנְיָמִצְיָה לפירסום ובחידושים באנאי מציאות מחשב. בנושא האחרון היה המפגש עם שניים מאמוני אולפני לوكאס בגדיר חוויה יוצאת דופן. השניים, האנימטור יוצא אולפני דיסני, ג'ון לאסטר, ואשף המחשבים ביל רייבס, הדגימו תהליכי עבודה עם מחשב-על לפיתוח אַנְיָמִצְיָה אופי השוואת אל המיטב שבאולפני דיסני. מרסים מאד, יקי מאד, אַר אַנְיָמִצְיָה, פארט. הפקת ענק לאמנויות בעידות עד שנכנסת לחיו תינוקת יתומה) שיירה אליסון דה ור עברו "ערוץ 4" ו"אַינְטְּרָמָה", פארט. הפקת ענק להבזק והצלחה לייצור ספר קטעים בתלי נשחים.

ב מרכז הפסטיבל, במקובל, הימה התה' רות על סרטי הפסטיבל: 83 סרטים שנבחרו מתוך מעליה מ-500 שנוצרו בשני תיימ שחלפו מאז הפסטיבל הקודם. לצדדים – 83 נספים שהוגדרו ע"י ועדת הסקציה ב"מענינים אך לא ראויים לפרט", הוקנו מחוץ לתחרות, בסיסומו של כל יום חדש סרטים (כ-12 שעות), עמוק לתוך הלילה.

בעוד שהסרטים שנבחרו לתחרות משקפים בעיקר את טעם של 4-3 חברי ועדת הסקציה, נונאים כל הי-166 תמונה אמינה למדי של אַנְיָמִצְיָה היום. החלק המפתיע והמרטיט של התמונה נובע מן התחושה של לראות את המחר – הימים. אחד מכל 5 סרטים שהוקרנו היה סרט ראשן או סרט של סטודנטית. רבים מביניהם – מוציאים(!) כמו קרבינבל – 8 דקות של כוריאוגרפיה קו

לייף מארקוסן – "המצאה"

הכולת גם יווזמות הפקה, כמו סילאס מאנבר (28 דקות. על פי סיפורו של הסופר הוייטרי ריאני ג'ירג' אלוט, על ארגז תם המואשם בפשע שלא ביצע, מוקא מן החברה וסובל בבדידות עד שנכנסת לחיו תינוקת יתומה) שיירה אליסון דה ור עברו "ערוץ 4" ו"אַינְטְּרָמָה", פארט. הפקת ענק לאמנויות שעבדה כמעט לגמרי לבד והצלחה לייצור ספר קטעים בתלי נשחים.

א תהתונה של אַנְיָמִצְיָה הילך אל אַנְיָמִצְיָה מאזנים חלקיו האחירים של הפסטיבל – חגיגת חצי היובל לשנת האנימציה הבינלאומית (1929-1905) – הגדירה מרכז הפסטיבל כמרכז תרבותי האמור להוביל לתרבות אַנְיָמִצְיָה. ואנשי אַנְיָמִצְיָה יוצאי דופן בול גימלו (אלגרו בון טרופו) והצרפתי פול גימלו (המלר והצפרו). יוצאי דופן כמו הצ'כ'י המකברי יאן סואנקמאיר, הדני המציג ליף מארקוסן (שהקל מסרטיו הורקנו בפסטיבלי הילפה (85') והספרדי האבוד סגונדו דה טיבול הילפה (85')) שחלק מסרטיו שנעשו בשנים שמן, אשר חלק מסרטיו שנעשו בשנים נמצאו רק לאחרונה וושארכו

פרסומת ל"פיצוץ הגדול" - מיטה

1. תמיינה ממסדית נרחבת בהיקף דומה לתמיינה באמנויות אחרות כתיאטרון ומוסיקה. 2. הפעזה ביןלאומית נרחבת של אבימציה אינטואטיבית, אישית ומטוחכמת. מעד שנבי, משותפים האופטימייטים באור הכרה הממסדי דית באנימציה כאמנות במורביה ארצתו הי' מערב, כמו גם באור התמיינה הגדולה בהפקות השנה לצרפת ובקנדה ובהתענינות הגוברת באנימציה. התענינות המתבטאת גם בקהל האלפינים שנחר אל פסטיבל אנסי 85 מכל העולמות. בתוך קחל זה מרגשת, חיובית, הנוכחות הגדלה והולכת של יוצרים ישראליים (למעלה מ-35), בבלאט'אומשנגי הפסטיבל'יב' לילם המרכזים בשנתיים האחרשות), אשר וודאי יש לה השפעה כלשהי על העובדה שלראשונה בתולדות האיגוד הבינלאומי לא-בימיצה (אסיף"א) נבחר ישראלי לעוזד המנהל שלו - יצחק יורש, ראש החוג לאנימציה ב"בצלאל" ויו"ר הסניף הישראלי של אסיף"א, שנבחר גם לעוזד המנהל של בילוי פ"א, האיגוד הבינלאומי לחינוך לאנימציה ■

וכתם במחושה קרניבלית (סוזאן יאנג. תל-מידת תואר שני ב"רויאל קולג'", לונדון). קריינקל טnego - הומאז' ל"פילם גואר" במרדף לילי בן 4000 צירום שורותם ישירות על סרט 35 מ"מ, שהורילבן עם תוספה דרמתיות של כתמי צבע על חלקים מן התמונה. ביצbow של גיל אלקבץ מ"בצלאל" המתאר, בציורי פלטשלינה על משטח מואר מאחור, מבוק בין מפלצת ענק לציגור זעירה (גיל זכה בפרס מיוחד בהగלה שנערכה בין כל יוצרי סרטים ראשוניים שנכללו בפסטיבל). ועוד רבים אחרים. כאילו בשנה אחת נולד דוד חדש אשר יdag לו מהר אנטוטורי מלhib.

ה יוצרים הוותיקים יותר לא הפתיעו. אישו פאטל ההודי העובד ביאנ. א. פ. ב. הכנדי יצר השנה את גן עדן - 15 דקוט שלعروשר צבעוני באגדה סמלית על חוף הדלים בטבע מול טיבולות כלוב הזחבות. בורגה רינגן, הדני הוטיק העובד בהולנד יצר את אננה ובלה הרגש והמרגש, על שתי אהיות קשיישות המועלות זכרונות לדדות. הזוג אנטורה (שווייך) ציר סרט נסוק מצער בחול. סייפורקסום על קשישה הרוקמת ילדים ונוף ופורמת את כל קסמייה כאשר שמננות וצרות עין מתנכחות לעולמה. סרט המבוסט על ספרו של אורלי אורלב ואירועיה של אורה איתן. שלדון כהן הכנדי, מי שכמעט היה שותף להקמת אולפני עין גדי, יצר סרט פולקלורי ריסטי נסוק מלא אהבת אדם המבוסט על סייפור קצר (כמו סרטו הקודם עטור הפרסים הסודר). הסייפור עוסק בעימות בין יווצאת גרמניה אהבתה סדר ונקיון לבין שכנתה, יוצאת פולין, המגדלת פרה; העוגות (שם הסרט) שمفוזת הפרה מביאות את היקית לתאות נקם. היא מזמין את שכנתה לטולו' חיה ואופה לה עוגה בה מעורבבים היטיב פירורים מ"עוגה" שהפרישה הפרה. המפגש משתלשל להפתעה אנושית.

ה הכללה המתבקשת מכל סרטי הפסטיבל'יב היא שיש הרבה יותר יוצרים באנימציה היום מפעם פעם; מספר גדול מאד של שרוגנות מבריקים (אם כי חלקם עסוק עדין סרטים טוויסטיים מלאי התפעלות עצמית); מיגון עצום של גישות נושאים. עדין לא נפתחו שתים מן הבעיות העיקריות של אנימציה:

ЛОКАРНО - МАСАИ

"פניהם אל עניהם" - אגדור גוטאלאקרישן

ריטם מן השמנת של הפסטיבלים האחוריים, יש הקפדה רבה על כך שהפקות מוסחריות, במילואו מובן המלאה לא יתגונבו לחכנית. לכל היוזם, אפשר להתאפשר על ממשו כמו סוזאן, סוזאן, שאמנם הפר ללהיט, אבל במבנה שלו, ובצורת הפקתו, חורגת בהחלט מן המסוג רת התעשייתית הרגילה. הפשרה הקיצונית ביותר, במסגרת זוata, הייתה הצגת מסכה של פיטר בוגדאנוביץ'.

שנים מן הסרטים שהוצגו במסגרת הזאת, כדי להזכיר באופן מיוחד, הן ששמות היוצרים ידועים במיוחד בארץ, והן שמות שנראה כי יש סיכוי קלוש מאד שימושו בחיליט בעתיד הקרוב לדיאוג להפצת המשורית כאן. אנקת גבאים של ז'אק ריווט – אחד המתמידים האחוריים שנתרו מימי

долתו של פסטיבל הס-רטים בלוֹקארנו, טמוּנה בעובדה שלמד להיות עם מגבליות. ועוד יותר מזה – למד לנצל מגבלות אלה לטוטו. בacr הפרק לבעל סגולות יהודיות, אירוע בעל זכות קיום עצמאית. איןנו משתדל, כרבים אחרים, להיות סוג' של קאן, ברלין או ונציה. המגבליות מוכחות היבט כל מי שמנסה לארגן פסטיבל לילם. ראשית, תקציב קטן, שאינו מאפשר פרישה רחבה משומם בחינה. לא מבצעי ראי-ווה זוהרים, לא הזמנת כוכבים גדולים ולא ריכוז של מאות סרטים זה בעד זה, בכונה שמספרם הרב, יסתיר את איכותם שאינה תמיד מושגעת.

כפועל יוצא מכך, הסרטים הגזולים, אלה שמחפשים פסטיבלים רועשים על מנת להיעזר בהם ליחס ציבור, אינם מעמידים את לוקארנו בראש רישימת העדריפות שלם. ככלומר, כל מה שיכול לספק כותרות גדולות בעיתור נtot הימית, מעדייף לפנות לבינוניים אופניטיים יותר.

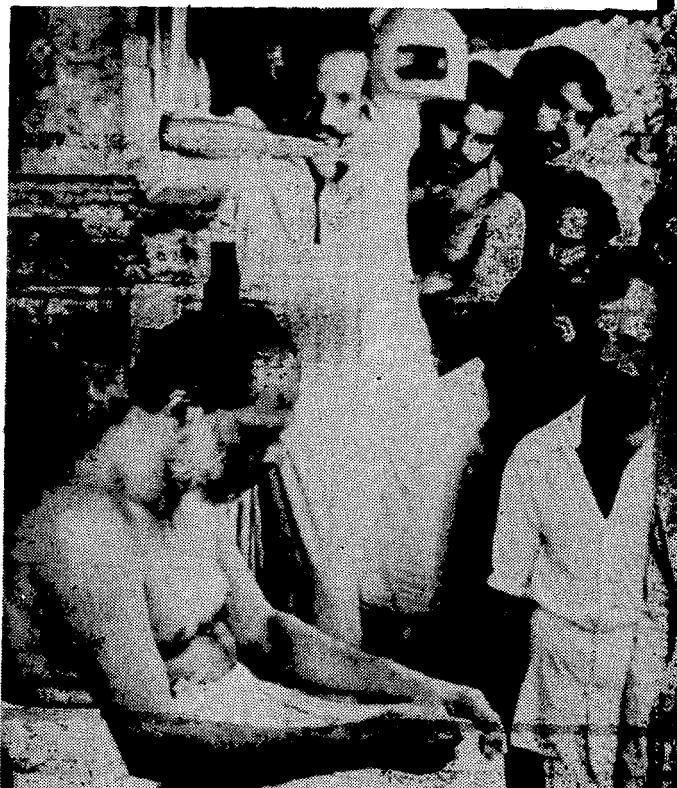
לא נעים אולי להזכיר למציאות הזאת,อลום מן הריגע שמקבלים אותה כמותה שהיא, מתברר שנותר עדין כרחב מאד לפועלם. מיגון עצום של סרטים בעלי עניין רב שהולכים לאיבוד בפסטיבלים הגודלים, וזה כים לתשותמת הלב הראויה דוקא במקומות צניעים יותר, שבהם אפשר לראותם כמעט כל מה שמצוירים, וניתן איפילו, שמו שמיים, להרהר מעט בכל סרט לפני שמתנפלים על ההקרנה הבאה.

אפילו נקודת המשיכה העיקרית של הפס-טיבל, הקרכרות הערבי הנערוכות בכיכר הגדולה של העיר, לפניו קהל (שהגעה השנה בכמה מ-העדריפים לכ-5000 איש) עוצבה ברוח הפסטי-בל. ככלומר, על אף העובדה שרטוי הערבי צרייכים להיות הפופולריים ביותר, והם נבח-

באה הבשרה

הסרט השני שדורש התייחסות, הוא סודות סודות של ג'יזופה ברטוליצי, דודנו של ברנארדו המפורט יותר. סרט מסוגן מאד, מעודן ומיוטש, המספר על התנקשות טירוריסטית בשופט, ועל שבע נשים שונות שהמעשה הזה משפייע על חייהם. הסרט צריך להתמודד, לפחות בברטוליצי, עם המיציאות האיטלקיות בתפקידו שלנו, ואני מתיימר לבדוק את מהות הטירור. אולי. עם זאת, קשה שלא לחשוד כי הניחוק הזה שבין העגת פני חברה לבדיקה הסיבות שגורמות לה להיות כזו, נובע מן המבוכחה המוסרית היה של המשיכלים האירופים, אשר מתקשים לומר דברם בראורים בנושא הטירור, פן ייחסו לבתiphydroge ריבויים במידה מסוימת.

את הנשים בסרט היא הרוצחת עצמה, שמחסלת לא רק את השופט אלא גם את שותפה להוליה, שمعد במשימות. אשה שניה היא אמרו של אותו שותף לפצע, יפהיפה לשעבר, מקורבות

רעדית האדמה בצפון איטליה (מי שהיתה בצעירותה הלנה מטריה - השחקנית רוזאנה פודסטה). האשה השלישית היא יידיתו של אותו שותף (בתפקיד זה מופיע הכוכבת הגדרי לה של איטליה בשנות הארבעים, אלידה ואלי), אשה חמישית היא אמא של הרוצחת, אשת חברה בעלת אמצעים וחסרט דאגות. אש ששית היא יידית האם, מעין מתאבדת מڪונית שנעהג בדרך זו כדי למשוך את תשומת לבם של מכךיה ואשה שביעית היא השופטה החוקרת המטפלת בכל הפרשה.

בעזרת תכיסיס מוחום מאד, מתרפרשת כל עלילת הסרט על פניו זמן קצר מאד, הטיופרים בו, כך מסתבר בסוף, מתנהלים במקביל זה לזה, ואין ספק שככל אחת מן הנשים מהוות דמות מרתקת בפני עצמה. גם שאר השחקניות

הגל החדש, המתעקש עדין לצועד מחוץ לתלם - מנשה לבדוק שבו כמה מן הנושאים שהעסיקו אותו בסרטיו הקודמים, כמו מסטריו הספרות הייקטוריאנית, או דחפים אנושיים שהם גדולים מן החיים, בין אם זו אהבה או شيئاה, הקרובים ממילא זו זו. קשה לומר שנסיכון זה הצலיח. ואת עיקר מושט שהפעם ריווט איבנו מסוגל לשחק את הצופה באותה חרומות קולונען מדבקת, רצופה בהמצאות ובחברקות, נושא סלין וז'ולי יוצאות לשיט, או אפילו, במידה צנואה הרכה יותר, בסרטו הקודם, אהבה ארצתית. ספרה של אמילי ברונטה זוכה כאן לעיבוד בגד ומסרבבל, מבוצע בחיסපוס רב על ידי צוות שחקנים שרובם אלמוניים, ורק לרגעיהם, עיצוב הדין קאננס של האצולה הכנסייה, אפשר להבחין בריוט היישן והטוב.

במה דוגמאות לסרטים בתחרות: פנים אל פנים, של במאית היהודי בשם אגור גופאלאקרி שנאן המרכז סביבו, באחרונה תשומת לב ניכרת. לבארה - סיפור פשוט ושריר על עלי קומוניסטי שמארגן את הפועלים במדיינית קראלה, אחת ממדינתות הדרוז, עד אשר הוא נאלץ להיעלם ממש כאשר בעל מפעל מקומי נרצה. הוא חזר למצוא את רعيיתו ואת בנו שניהם רכובות לאחר מכן, כאשר הקומוניסטים שליטים כבר בקרליה (זאת המדינה היחידה בהוזרו שיש בה שלטון כזה) אבל הוא אדם שונה מהמציאות שהוא מוצא שהוא למחרי מן החלום שניטה להטיב לו בעבר. במבט שני, הסרט נראה לפתע מורכב, כאילו משני חצאים, שהשני הוא מעין נגטיב של הראשון. פעם הגיבור הוא זה שפעיל את סביבתו, ופעם שנייה סביבתו מנסה להפוך אותו בכוח לסמול של גבורה, ואילו הוא מסרב לתפקיד.

הרופא מגאנפירה הוא סרט אפריקני מברי גורייה המעיד וזה מול זה רופא צער החזר לשבעו ומנסה להחזיר את שיטות הטיפול המדיניות ורופא אליל המיצג את כל המסורת של בני המקומות. אם המהמצאה הראשונה של הרופא מגאנפירה העמוה עימוט בין השניים, במחציתו השנייה מבקש איש המדע להיות שלויה לקוסם וללמוד איך הוא מצליח, למורות הכל לעזרו לאנשים, ואולי בדרך זו לגלוות את הדור לשילוב שבין שני העולמות.

משמעותו העממית הגיאו סרט בשם אדמה אהובה, מעשה שמתארח לפני מלחמת העולם השנייה, כאשר חיל בעצאו של מאו, מגיע לכפר מרוחק כדי לאסוף שירים וסיפורים פולקלורייטיים כבסיס לתרבות עממית שהקומו ניזום, עדין רוחק מן השלטון, מנסה כבר לבנות. הוא מוצא עולם פרימיטיבי, עני ומרוד, נתון במאבק מתמיד עם האדמה הצחיחה והעקשנית שננתנה אך בקושי יבול דל, עולם של אנשים המתאמין באמנונות טפלות וכבול לצרכי הקיום המידניים ביותר. זה סרט מוזר בסיגנון הרב של תמנוניותו, בעקביהם המיויחדים שבו, בשילוב של הסיפור והשיר העממי לבין העלילה, ובתיאור המארפק של עימות בין דורות, הבא לידי ביטוי, כאשר בטו של אייר עני נוטשת את הבעל הzione שנשועד לה, ויוצאת לחפש את עתידה רוחוק מן הכהפcer.

סרט אחד של התחרות אשר זכה להציג-

המשותפות שייכות לשמנת של הקולנוע האיטלקי: לינה סאסטררי, מן השחקניות המבוクשות של היום, היא הרוצה, אלה מסארה היא אמה, סטפאניה סאנדרלי היא המתבדת, מאיראנגליה מלאתו, השופטת וג'וליה בוסקי, מן התקומות הגדולות של ארץ המג'ה, היא הידידה שמנסה להבין מה גרים למota אروسה. אין פלא שברטולוצי חור יותר מפעם אחת על הכרזתו שהסרט הוא למעשה מהויה לדמות האשיה האיטלקית בקולנוע ובתרבות, הוא לא לא שפך הצלחה. אלא שתוך כדי המחויה, הוא נגע באחד הנושאים הכאוביים ביותר של תקופתנו, וקשה מאד לקבל את הטירור רק באמצעות לטיפול בדמות של האשיה. זה איינו יכול בשום אופן להיות עניין מובלט שאפשר להתייחס אליו בלבד אחר יד.

רק בשל חוסר מקומ איני מפרטת כאן סרטים נוספים כמו משפחת המטורפים הייפאני, סאטירה חברתיות אכזרית של ההבראה התרבותית, הילדים של מארגרט דירא, עוד סאטירה, הפעם על שיטות החינוך המערבי, או בישואנו של ואלריה סארמיינטנו, שהוא אולי פארוזיה על פארוזיה של רומנים רומנים למסורת, ואולי איינו אלא רומנים מסורות, פשוטו כמשמעותם (הבמאית מוכנה לקבל את שני הפירושים באותה המידה). ואילו סרטים אחרים, כמוABA יצא למסע עסקים, קולג' רול, או היימאט כבר הציגו או שייצגו בקרבו בישראל, בין כה וכלה. מוטב להעניר את חשיבות הלב הסרטים שנכללו בתחרות הרשנית של הפסטיבל, והוցו בשעות הערב קר, בכיתת ספר תיכון מקומי, שהפרק, לצורך האירוע, למרכו פסטיבלים תוסס.

ה תחרות היא עניין שונה למגררי, אוטופיסטים צנوعים במנזחיםם, של יוצרים שלא זכו עדין לתחילה בינלאומית, סרטים בעלי אמיציות אינטלקטואליות ודרמטי ביטויי או שיות. זה הקולנוע הקטן וה.aspanti, שאיינו משיג תמיד את מטרותיו, אבל לזכותו ציריך לומר שהוא לפחות מנסה להיות יוציא לפועל ומוקרי. הקולנוע הישראלי, אילו הבין, מכך האmitti, היה צריך לשאוף למסגרת מן הסוג הזה, לפחות ברוב המקרים; אלא שרוב היצירות שלנו משתמשים בחולומות על כיבוש העולם כולם במקה אחות, ובינתיים, בשארים עם החלומות.

פָּרְנַסְתִּין

ה תגלית המרגשת ביותר של הפטיטיבל, היו שני סרטיים שהגינו מטאיוןן, פרי בעודותם של שני יידידים, שככל אחד מהם השותף בסרט של השני. כייז אצל סבא הוא כמעט סרט ילדים, אולם במסווה של הסיפור התמים על אח ואחות, צמד ילדים שנשלהים על ידי ההורם לבളות חופשת קייז בבית הספר. רופא כפרי שגר מחוץ לבקר הגודיל, טאייפה. מצטיררת תמונה דרישת וועירה בגונים של עולם הנקרוע בין מסורת למודר ניציה, כאשר פער הדורות עמוק במחירות מסחרת ומושגי החיים משתנים בקצב מטר רף. אולם כל זה מוצג בהבנה רבה לטבע האדם, בחיבה אמיתית לדמיות השובות, באגושיםות רבה ובשפה קולנועית שופפת שיש בה הומו עם רגעים מרימים של עצב והרבה חכמת חיים.

במאי הסרט, هو שייאושיאן, הוא גם השחקן הראשי הסרט הטאיוני השני, סייפור טאייפה, אותו ביים אדוארד יאנגן, שהיה מפקח על פס קול סרטו של שייאושיאן. כל מה שנאמר על הסרט הראשון נכון כאן שבעתיים. התבונה שבאה משתמש יאנגן במא-

ערב בכינור, אף התקבב לאחר מכן בפרש הגדל, והוא להט גבהים, הסרט השוויצרי הטוב ביותר של השנה (אפשר לומר זומר ואת בשקט, אחרי שאך אחד משלושת הגודלים של שויז, גורטה, טאנר וסוטר, לא זהרו בונציה). חייה של משפחת איכרים החיה על פסגת ההר, מכוחתת מן העולם "המושחת" של העמקים, כפי שהם עצמים מגדיים אותו, ומתעקשת להתקיים בכבוד אר וرك מעמל כפהה כמו בימים הטובים. המשפחה משתמש בידיים הבמאי פרדי מורה למשל שהנ בשלו הוא, במובן, שויז עצמה. העובדה של זוג השוויצרי יש שני ילדים, אחד מהם אילם, כתזאה מנישואין מאוחרים מדי) ושהסייפור של שמירת מסורת קפדרית מדי) והסימן שרומו מוביל ליחסים בין אח לאחות, והסימן שרומו להנחתת מצב בלתי טבעי, כל אלה הם במובן ביטויי בקרונות חריפים ביותר מצד אחד של מורה. עצמת הנוף, שילוב הטבע ועונתו כחלק בלתי נפרד מן העלילה, שליטה מלאה באוירה שעוברת מחייך לחרדה בלי כל חיקאה, כל אלה מฉบבים בהחולת על הופעת כשרון ונסף בשמי הקולנוע השוויצרי.

פאביין באב ולוקאס דלו ב'אנקט גבאים' של זאק ריוט

סיום, כדי להוציא את הרטרוספקטיבי טיבעה של הבמאי הסובייטי בוריס בארבט, שארגן, ללא עזרה נלהבת משלטור נגת מאסקווה, שרואו בקורסונען זה - בן לאב אנגלי ואם רוסייה, שם קץ לחייו בשנת 1965 אחורי שחש כי הקאריריה שלו הגיעה לקצה - אישיות מטרידת למדי. במערב נהוגים לראות בו, בשנים לאחר מכן, אחד היוצרים הגדולים של הקולנוע הסובייטי, עתיקר בסרטים שעשה לפני מלחמת העולם השנייה. רוחו החברתית שהגניב מבעוד לעליות פשוטות ועמימות, זכו להכרה דרך הסינמה טקדים, ואכן אין ספק שסרטים כמו הנטה, על שכונה שכוחת אל בימי מלחמת העולם הראשונה והמהפכה, או על שפת הים הכספי, על שני ניצולים באי של נשים, ראויים לעמוד בשורה אחת עם סרטיהם של במאיים כמו רונאלד או רוסלני. עם זאת, רטראנספקטיביה זו, שהזогה בלוקארנו, הצביעה על הדר שבח משטר טוטאליטרי מסוגל לחזק רוח של יצור, עד לאילופו הסופי. אם הפרש בדמיות (1940) עדין שומר על אותה מידת אנושיות שעוברת גם מבعد למסגרות מוכחות מלמעלה של פזיזיביות חברתיות, אנטושקה (1959) דומה כבר בכל לאוthon הטפות פוליטיות מוזמנות שהקורסונע הסטה-ליניסטי המשיך לטחון גם אחרי מות סטאלין, כשהצופה צרייך-חרופר בשקדות רבה כדי למצוא את שרידי גדרתו של היוצר.

להשלמת התמונה, למי הסרטים מן הסוג הזה אינם מספקים אותו עדין, היתה בלר-קארנו גם מסגרת תחרותית של סרטי טלוויזיה, אם כי קשה לומר למצוא מה ההבדל בין סרט טלוויזיה לסרט קולנוע. עתיקר כאשר סרט הטלוויזיה הם כמו מגע, סרט ברטיא כמעט ללא מליט על סיירת של האנגלית שצרכיה לשמר על הסדר באווירת השינהה והעוינות של צפון אירלנד, ארבע העונות, סרט משפחתי שבו הבמאי, אחיו ורעיתו, הם שמילאו את כל הפקידי הפקה בהנחת אורח חיים כפרי, או פיניגאנן מתחלש שוב של ג'ון מיקלין סילבר (במאית הסרט השחקן רوبرט פרטסון).

תגדרו שזה לא כאן, זה לא ונzieה, זה לא ברלין, אין שמות מופיעים ואין להיטים בקופפה. אולי משום כך זה מונגה יותר. ■

“סודות סודות” –
הբמאי ג’יופה ברטולוצי עם
השחקניות סאסטרו, מלטו, נוסקי

למה, ראיית העולם הקפרנית שלו, הדר שבה הוא מעמת כל הזמן צעירים מול מבוגרים, בניינים מודרניים נוצצים וחסרי אישיות מול בנייני פאר-עתיקים ומתקלפים, חלומות של זהר אמריקני מול מציאות של סטמאות אוריינטליות - מבל אלה אפשר להבין ולהגשים את המשבר שפוך אתبني האוי זהה. גאלם האחת עדין בתוך המורה הרוחוק והמאה הקודמת, ואילו הרגל השנียง מנסה להיות ורזה עוד יותר מהונגונג ומייפאן בדרכה האחידושים האחרונים של המאה העשרים. סייפור האהבה בין צייר שמתמן להזדמנות להציף לגיסתו באמריקה ולעשות עמו עסקים, לבין צעריה, שהיא מוצירה בכירה הנמצאת בין שתי עבדות, הוא מעין השתקפות של מצב כל בני דורם, הן בהתיחסות שלהם לדור שקדם להם והן בער שוצר בינם לבין האחים העזיריים שכבר צודרים באפיק אחר.

באחת הקולנוע שלהם ובשימוש המשוכן לשליהם עושים בו, מוכרים שניים אלה את הגל החדש הצרפתי בミטבו, והעוררת ההדרית שהם מגישים זה לזה גם היא מעביה על אותה הרוח. וזה הקולנוע המפותח והמתוחכם ביותר שיצא עד עתה מן המורה הרוחק, להציג את יפן, ואין ספק שראיוי מאד להמשיך ולעקוב אחריו ההפתחות.

פָּרְנַס

רכיסט פורד קופולה מבים את רובוט דה-גירו (הסנדק)

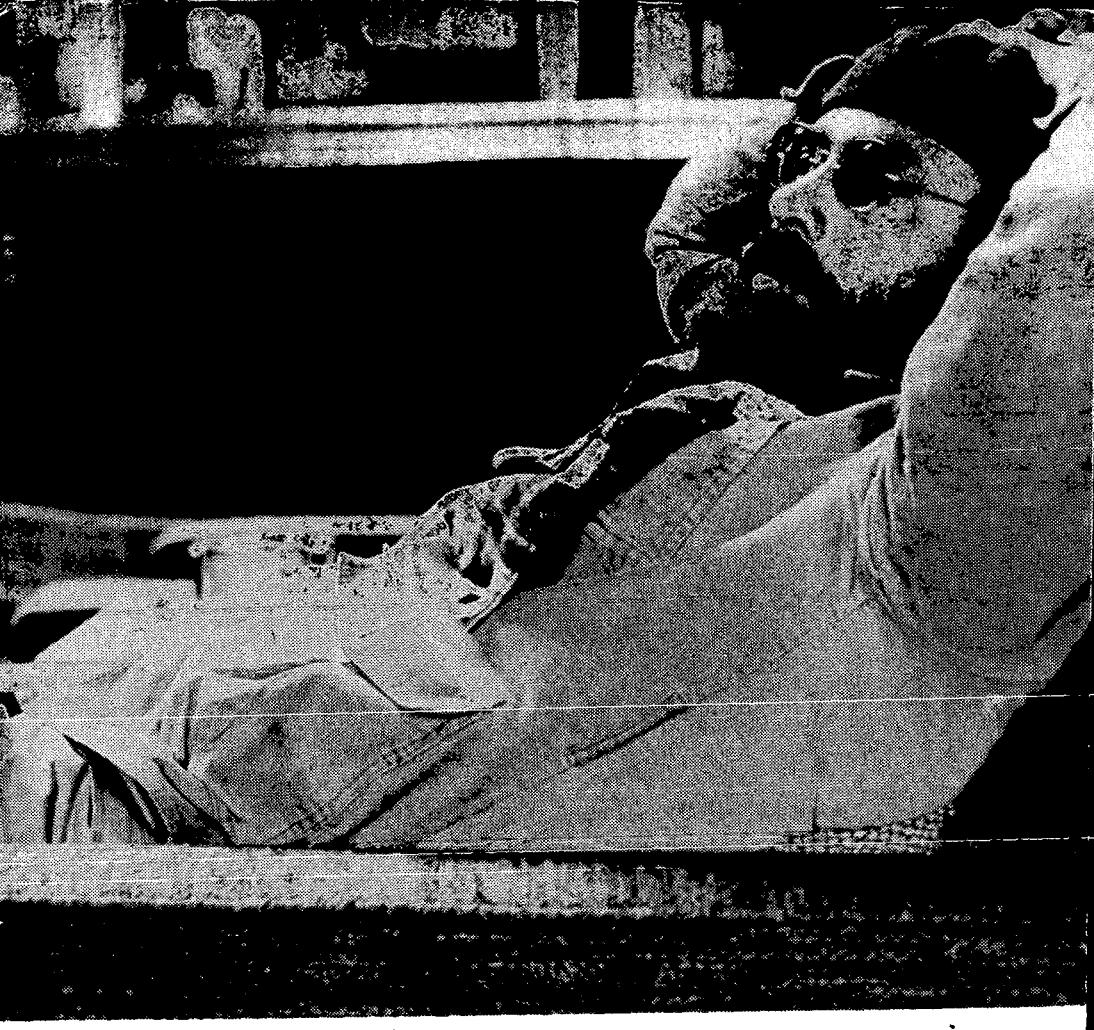
כעוף החול גדי אורשר

לפעמים נדמה שאמ לקולבוז האמריקני לא היה קם אחד, פרנסיס פורד קופולה, מישחו היה עתיק להמציא אותו, אפילו בגיבורי-נפיל באחר האפוסים הנדרולים של הקולנוע הזה. כל מה שיש בקולנוע האמריקני יש בסרטים של קופולה: במאו, מפיק, תסריטאי, ראש אולפן ומיסודה של אסכולה אשר מבית הגידול שלו יצא הקולנוע המשתי המתקדם ביותר בעולם, בעל האפשרויות הבלתי-מוגבלות.

עליתו ונפילתו של האיש וניסיונות ההנשמה שלו את עצמו הן סייפור הקפיטליزم האמריקני שיכל אולי להתחאים, לבך מלאריקה רק לארצנו הקטנטנות, ויהי ההבדל.

ספר מביא סוף. ייעדו על כרך "אמריקן גרפטי" מצד אחד והגבואה, מישנו, הנקרא "הגבואה" מצד שני. הוא לא מתחמק מחידושים, אבל במשורה המתאימה למשן אביהם הכלכלאים שהקציב לעצמו. אצל אחרים והיו רבים כאלה, ידע לקמן את ידו. לעצמו לא היו לו גבולות. בשבייל להבין יותר את קופולה ואת תפיקדו המרכזי בניפוי הקולנוע היישן והשמנרי (ישנם אומרים גם הטוב אך המשמעם לעתים מזומנויות) וכדי להבין את המאבק שלו על דעת הקהל האמריקאי ועל בספו, צריך לסתור כמה צעדים לאחר.

כופולה, איש השלח בגדול ונפל מגבואה, דמותו כמעט טרגדית של אדם השבוי בכבלים העבים מאוד של דמיונו וחזונו, הפניקס המודרני של האמן השביעית; הוא הסיט של כל ראש או לפן וכל משקיע המנסה ללבת בדרכים המסורתיות של הוליווד, על בטווח. קופולה וכמה מהכניבו, זעזו את הביטחון העצמי המעורער ממילא של הוליווד והוכחו לבعلن המאה והדעה שאין דבר פחות בטוח מההונגריזציה המדופשי מחשבה שיגרתיים, יותר מכך, שאין דבר מסוין יותר (פחות כלכלית) מהאמונה הותיקה שכי

שואלים כל שאלה וועלם כמנגגו בוּהא.
באים הנה לאחמים חלום מתוק, גדור ויפה
מהחאים, יודעים שבטוף יבוא הכל על
מקומו בשלום ואפשר ללבת הביתה בשקט
ולחוור מחר או מהרתאים למנה ואלוּם
קולנוּי נופפת. וכך, בקצב אחד, גם
להתמכר. הוליוֹוד בודאי שלא התנגדה
לבר ולא כל שכן הממסד הכלכלי שתרם
בנה.

لتוצאה של ההסתמה הנואה הזאת
קרווא ז'אנרים. אספות רבות של סרטיים
דומים שצינו לחוקים ברורים ונעו במילוי
שורים בטוחים ומורפדים של פטילים
מרדיים, של שקט תעשייתי.

באזנכנסו לאומונה הייצרים האמיזינים
שלא היו מעולם בשלום עם הממסד
הholיוֹודי, אפילו שלעתים מזומנות ומי-
חרסר ברייה כופפו לעצם את הראש
וכמו קיבלו את הדין. אבל בחדרי חדרים

ה המורשת הקפיטליסטית האמריקני
קנית שמרה לungan על כמה עקרונות
מקודשים דוגמת הבטחה של ה"הופיע
אנד". עירקון זה קיבע עולם ותפיסת חיים
לפייהם אין לצפות לבלאיצוי. יעמוד הוא על עבר
שirkה לאייר, יעדן הוא על פריחת
פריחת בשםחרוּיוֹ Arioth, מצידן נמרדים
ולפניהם תחום, אל חשש, נס קולנוּי בלב
שהוא יוציאו מן המזוקה בסוף טוב שכזה
בשביל המהלים המובלטים אליו מוכרים
היטב לצופה, מתחזקתו בו ההכרה שיש על
מי ליטמי. יש מזיאות שאפשר לחזור
אליה תמיד, חלומית ורחוקה ככל שתהיה,
היא צוק בלתי ניתן לעירעורה. אפשר
להיאחזו בו להתנשך ולחרגע לזמן מה
מנפהולי החיים האמיזינים שבחוּז, ואם
הכל מסתדר בסופו של דבר ואין שום
סימן קל שבקלים של שאלה, אז גם לא

מסוג אחר שהמסד הholיוודי מתקשה לעכל אותה. אבל בידיעו את השטח שבו התכוון לעובוד, התחליל את הדרך באופן המסתורי ביותר, תחת מפיק ובמאי מפואר סס וידוע אם כי לא כל כך מוערך, רוגר קורמן.

קופולה בא אל קורמן מהאוניברסיטה ובכבר כבוה היה חידוש. עד כה צמחו הבמאים מהתחשיה עצמה ושום חוכמולוג אנטלקטואלי לא קלקל את השורה. קופר לה ידע שאת מה שיש לו יכול להוציאו גם בהמשבה של הדרכו ולכנן בתחלילתו הוא היה ילד טוב לוט אנג'לס, אפילו זה עללה לו בריאות ולא הכניס לו כסף. הוא ידע ש כדי להתחיל צריך לבוש מעמד, ואסיטי טנטש של קורמן היה ממשו שאפשר היה כתוב עליו הביתה.

החברים שלו, שליוו את הדרכו שלו מיו. סי. אל. איי לאולפנים בעין בחונת מרוחק, קיוו שיצליה, שיסלול גם להם מעט הצלחה. קופולה גдол הגוף והכוונות עשה את זה. אחרי כמה סרטים של התמימות ("הלילה, ללא ספק" ו"דמנציה 13"), אחרי כמה סרטים שכטב, בינוואה ל"פטון" (סרט שנושא מתאים בכובאה למה שקרה לו אח'ריך - המציביא, הגאון שנכשל בגלל רגשות גדולות וחшибות עצמית מופרזת) אחרי קרייאות מספר של נוכחות קולנועית הוא התחליל לבعروת, ביאה וכיואת לשמן שכמותו.

את התאורה הזו אנירית הוא הכיר משועורי ההיסטוריה הקולנועית באור ניברטיטה. הוא ידע שהוא עומד כאן, כמו דורות穰ים של צופים, מול מבנה אסתטי ואטטרקטיבי הכווה את עצמו על הספר, על העלילה ועל האמינות, והוא החליט לשבור.

P ופולו הוא אקספרימנטליסט ואנרכיסטי, לפחות לפחות בסוף אפילו עד הרס עצמו. להכת עד הסוף אפילו עד הרס עצמו. ההיסטוריה הפרטית שלו מאז ועד היום (משהו כמו עשרים סרטים ומעלה) מוכרי זהה את זה בעליל.

את הנסיך הבכיר והיקר הראשון הוא עורשה ב"סנדק", אף כי בשעתו איש לא הבחן בהשפעתו של הסרט הזה על הקולנוע בכלל ועל הקולנוע האמריקני בעיקר.

עד אותו היום היה ברור לכל כי סרטיangansteatm, מודובר בתבנית ברורה מאוד של חלום אמריקני בהיפוך, של רצון של גיבור להיות מישחו ומהוسر

ובכל ראשי האולפנים הגדולים, הטיראי, נים האmittים של התעשרה, ירגשו, החדרו את טיפת הספק שלהם לעיטה השטוחה, הלועסה והרזודה של המוצר הסיטונאי והחלו ליצור את הקעק הגודל, להרים מבנים את קודש הקודשים, את הרבים נוח ו煦ם. בהתחלת זה כמעט לא היה מORGASH. קראו לו טגןון שוניה, אויל גם התפתחות. זה תקף את סרטי הבלש הפראי, זה תקף את המלודרמות, זה פגע במערבון וזה אים גם על המוחזם. שני הזו אנים האחרונים אגב, היו מנשנת אפס של האמריקנים ומוכר ההיתר שלם.

C שהגיע הנה קופולה הכל כבר היה בשל ומוכן ליטול ידיו בפרי עסיטי בסופו של קץ. קופולה היה וודו חיה

הוא עושה שני סרטי אינסטנסט "גערוי הכהר" ו"ראסטי ג'יימס", שנייהם עם שחקנים צעירים וזולים ייחסית ושניהם בפורמט שהוא רוצה לשכוח. אך בעוד שראשון הוא סרט עלילתי מעניין ומרתק, בסרט השני חזר קופולה להתגאות בסגנון זהו היוזל ומחמייך. "ראסטי ג'יימס" הוא סרט סטודנטים מפוחח, לא יותר מאשר שטכניתה היא ענווד השדרה שלו. ויזות צילום, עדשות, ועכשו ל קופולה באמת אין בסוף. הסרט, אגב, נכשל כמעט בכל מקום בו הזוג מלבד בארץו בעלת האפשרויות הלא מוגבלות באמת.

אבל את רוחו של הענק לא שוכרים לעולם. הוא מנסה לחזור לעצמו ב"מודען הכותנה". כאן, במסורת הבלנדר המפותחת מאוד אצל קופולה הוא מערב שני זאנרים פגועים שלא ישבו עד עתה האחד במחיצת השני – סרטי הגאנגרטים והמחזמר. הציגוק המידי שלו היא התקופה, שנות העשורים העליונות, עירון הג'או והאיסור על שתיטת משקאות אלכוהוליים שבופרה הפעילות הבלתייחוקית והתחלה-פו האדונים של המאפייה. האירים והיהר דים בסוגו והאטיטלקים תפסו את מקומם. אבל הצדוק העמוק יותר היא האידיאור לוגיה של, לשבור את הקדים ולחדש בכל מחיר, אפילו במחירות הכבב מואוד של עליונות הצורה על התוכן. על כך מבכים מעריציו של קופולה מימים ימימה ועל בר הוא נבחן בORTHODIXY עליידי הביקורת מבחן ואנשי התעשיה מבפנים. הסיבה – הוא מכבה במבנה הישן בכל עוז. הרוס אסתטיקה מוכרת בהמציאות אסתטרי קה חדשה, שתהיה, כפי שכבר היה בעבר, מודל להשיקו אצל הבמאים העציריים שבדרך. הוא הורס זאנרים מוכרים בעורצת בנייה זאנרים אחרים. לתוכם יוצקים הבאים אחריו את התכנית. זאת הדיאלקטיקה של הקולנוע האמריקני ובuzzוֹרתוֹ הוא מתקיים.

Kופולה הוא אקספרסיוניסט קולנועי הפעיל בתקופה של כאוס חברתי. הצורות שלו מדברות, התכניות פחות. אם לא היה קופולה ציריך היה למציאו אותו לטובות התפתחותו של הקולנוע. הולדתו מבשת את מותה של תקופה ואת קברתו של הז'אנר. היא מבשת גם חיים חדשים ופריחה לאמנויות הקולנוע. באשר לאומנות – הוא אמר כבר כמעט את הכל.

יכולת הוא עושה זאת בצדיה האפל של החברה. הצורך של אותה חברה להציג את עצמה באטיבוי באימוץ סוף טראגי שאיאפשר אחרה בלעדו. אedor היה להראות שהగרים הזרים עולה, מפתחה ומצליח שמא יראה מי שיראה את הדגם ויעשה כמותו. אבל קופולה מסרב להיכנע לתכתיים חברתיים ואסתטיטים וuousה סרט גדול, יקר ומרתק ולא הורג את הדzon שלו בסופו, אלא איפילו עושה סרט המשך – ומצליח. מאד מצליח.

וכשהמלחלים במצבה ציריך גם להמשיך אותה, ובא "אפקליפסה עתה" וuousה דברים דומים, איזומים ונוראים במושגים של מסורת, גם לסרטי המלחמה. כאן, הסרט המשימה מהסוג הזה, לוקג גיבור על עצמו התהווות וויצא לממש אותה תוך ברורה של הבמאי, החופים והטריאוטיפ שיציליח. אבל הגיבור של קופולה איבנו מצליח והנורא מכל – המפגש הגורל שלו עם האנטגוניסט, ה"בד גאי", אינו מתמצה בדוררכ בדוררכ של פעליה אלא בדרך פילוסופי. ממש חילול הקודש.

גם הסרט המוסיקלי הגוסט אינו יוצא נקי. קודם עשה קופולה את "קשתו של פיניין" והניח את היסודות להרס. את הגולל הוא סותם ב"אחד מהלב" כשהוא מגיש סרט מוסיקלי בעלי שירותים בכלל. וכך, מסרט לסרט הוא מתקדם ביסודות של בולדזור והורס כל חלקה טובשה שהניחו האולפנום השמרניים במשערות בשנים. האמת היא שהו לא לעמוד לבדי. את הסרט המוסיקלי הרס עוד קודם לכון, ב"סיפור הפרוראים" רובירט רייז שהכניס לתוכה המבנה הזה שככל אהבה ושמחת חיים את מושיב המות. הסרטי המלחמה טיפול רובירט אלטמן ב"מ.א.ש.". ובמערוכנים התעלל ב"קלפן והיצאנית". כמה שנים מאוחר יותר קלטו את הרמוני גם במאים אחרים, מיקל צ'ימינו למשל, שהכניס מוטיבים אתניים להלנינים שהיה שומר עד אז למתיישבים הלנינים ולקורבנותיהם האינדריאנים, אבל קופולה עיטה את זה בגודל, ביוקר וביל חשבון, חולם להקים אימפריה משלהו, אולפן אדריך יכולת "זואטרופ" שלו; יש לקופולה זמן וגם צורך להיזכר בכך אחר שלו, קטן, צניע וול הרבה יותר. לעיתים אפילו טוב ומרתק יותר, קופולה של "השיכחה" היה קופולה שונה. אמריו הרבה יותר, אינטימי וצובט. עכשו, אחרי הנפילה, הוא חייב לחזור ולעבד בקטן ק לא נותנים לו כסף ומה שמרגיז יותר, גם לא אמון.

פרנסיס (פורד) קופולה

(1939)

AYAMONN THE TERRIBLE (1960)

THE PEEPER

THE WIDE OPEN SPACES

**THE PLAYGIRLS AND THE
BELLBOY (1962)**

THE MAGIC VOYAGE OF SINBAD

BATTLE BEYOND THE SUN

PREMATURE BURIAL

TOWER OF LONDON

TONIGHT FOR SURE!

FILMA PILMA

DEMENTIA 13

THE YOUNG RACERS (1963)

THE TERROR

IS PARIS BURNING? (1963)

DROP DEAD DARLING

THIS PROPERTY IS CONDÉMNED

YOU'RE A BIG BOY NOW

REFLECTIONS IN A GOLDEN

EYE (1967)

THE WILD RACERS (1968)

FINIAN'S RAINBOW

THE RAIN PEOPLE (1969)

PATTON (1970)

THX-1138 (1971)

THE GODFATHER (1972)

AMERICAN GRAFFITI (1973)

THE PEOPLE

THE GREAT GATSBY (1974)

THE CONVERSATION

THE GODFATHER PART II

THE GODFATHER SAGA (1977)

APOCALYPSE NOW (1979)

THE BLACK STALLION

ONE FROM THE HEART (1982)

HAMMETT

THE OUTSIDERS (1983)

RUMBLE FISH

THE BLACK STALLION RETURNS

COTTON CLUB (1984)

CAPTAIN EO (1985)

במאי: סרט קצר שבר-1962 יצא להקרנה במנוגנו' עם שני סרטים נוספים של קופולה תחת הכותרת COME ON OUT

במאו:

במאי:

במאי: 15 דקות ארוטיות משלימה לסרט גרמני של הבמאי פרץ אומגלט'ר:

המשע הקטום של סינבד - עריבה מהודש וביצוע דאיבינג לסרט רוסי של הבמאי אלכסנדר פוטשנקו:

קרב תחת השמש - עריבה חדש וביבוצע דאיבינג לטרט רוסי של הבמאי לאבנשטיין קוטיר:

קבורה בטעם עז - עוזר במאי לרוג'ר קורמן מגדל לנודון - במאי דיאלאום (במאי: רוג'ר קורמן)

הלילה על בטוח - במאי ותסריטאי תסריטאי

תסריטאי - סרט שלא הופק (וכה בפרס סמיואל גולדווין)

במאי ותסריטאי עם צ'רלס הנואטל מפקש שותח ובמאי צוות שני ומוקלט קו'ל (במאי: רוג'ר קורמן)

האם פארקס בעוררת - תסריטאי יחד עם גור ויידאל, זאן אורנש, פיר בוט וקלוד ברוליה (במאי: נינה קלמן)

תסריטאי שותף - ללא קרדיטס (במאי: קן יו)

הכערת לכולם - תסריטאי יחד עם פרד קו ואדיית סומר (במאי: טידני פולק)

אתה כבר נער אגדל - במאי ותסריטאי התשתתפות בעין של זהב - תסריטאי שותף ללא קרדיטס (במאי: ג'ין יוסטן)

במאי צוות שני (במאי: דניאל חולוד)

קשוט של פיניאן - במאי ותסריטאי אński הגשם - במאי ותסריטאי

פטון - תסריטאי עם אדמנד ה. נורת (במאי: פרנקלין אפנאר)

מפיק בפועל (במאי: ג'ורג' לוקאס)

הסדקן - במאי ותסריטאי יחד עם מריו פוזו

אמריקן גראפייטי - מפיק יחד עם גاري קורץ (במאי: ג'ורג' לוקאס)

האשיטם - מפיק (סרט טליזויה, במאי: ג'ין קורטלי)

גאטבי האגדול - תסריטאי (במאי: ג'ק קליטון)

השיכחה - במאי, מפיק ותסריטאי

הסדקן חלק 2 - במאי, מפיק ותסריטאי יחד עם מריו פיזו

במאי, (סדרת טליזויה, עריצה מוחדר בmontpett אווטיקים של שנוי חלקי "הסבך")

אפוקליפסה עכשו - במאי ותסריטאי יחד עם ג'ין מילויס

הסיך השחור - מפיק (במאי: קרול באלארד)

אחד מן הלב - במאי ותסריטאי יחד עם ארמייאן ברנסטайн

האמט - מפיק בפועל (במאי: יוס ונדרטל)

נערי הכרך - במאי ומפיק בפועל

אראטני ג'ימס - במאי, מפיק בפועל ותסריטאי יחד עם סוזן הילטון

שובו של הסיך השחור - מפיק בפועל (במאי: רוברט דאלבה)

מעוזן הכהנה - במאי ותסריטאי עם ויליאם קנייד ומריו פוזו

במאי (סרטון בטכניקת שלושה מדדים עם מייקל ג'קסון)

רכבת תחתית

SUBWAY

שאל שירן

במכונית ולכosh בחדור רב. הוא מhapus לעצמו מסתו של המבוקים של הרכבת התתית בפאריס, ש' הוא מתודע לחבורה מורה של אנשים יוצאי דופן, החיים מתחת למשילות. כולם גברים, וכולם בחוץ לשכון כמה שאפשר לנחות "התחתית של הרכבת התתית", בפינות ח' שכונות ומשונות של רשות ה' מנהרות שם. יידיות אמיצה נקשרת בינהם, הם עוזרים זה זה וחוגגים יחד מדי פעם בפעם. כך מתגלה העולם ש' מתחת לפני הקרע כעלם מלא ושלם בפני עצמו, עם תחנת משטרה מסוימת, שבראי' שהמפקח והתיק, גסברג (מי של גאלברי) ועווזו השולומיאל בטמן (!) (ז'אנר פיר באקרי).

הלנה, החוששת שהמסמי' כים שנגנבו יתנו בידי מי שמחזיק אותם את האפשרות לשלוחם כספים ממנה ובבעלה, יורדת גם היא אל מנהרות הרכבת התתית לדרכ'Aחורי פרד, אולם כאשר מסתבר לה שהוא מאוהב בה, היא בועטה בכל המוסכות ההורגניות שלפיהן היה עד אז, ומצטרפת אליו ואל חבריו החדשין. שעה שהבעל והשורדים ממי' שיכים לדודף אחרי המסמי' כים, מתחילה פרד בתארגוות חדשה של קבוצת גבי בלוז, שתופיע גם היא, כמובן, בער' למ התחתון של הרכבת התת-נית.

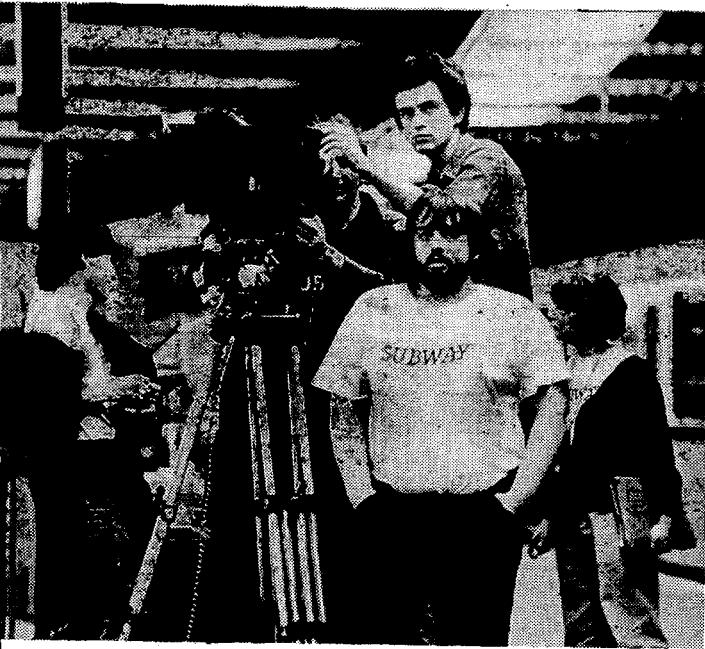
סרטו של בסון מזכיר את דות ילדים קסומות כמו עלי' סה בארץ הפלאות או הקוסט הארץ עוז. הוא יוצר כאן עולם פנטסטי שבו הגבול שבין המציאות לדמיון מישת' טש כליל, והוא משיג זאת ללא שום פעלולים טבניים מהות甫 - ז'אנר נרנ'ם.

מפגש ראשון עם עבורה של במאי חדש ו/או בלתי מוכר, הוא כמו "פגישה עיור רת" עם פארטנר, שכ'ה-המידע של עלי אינו בא מיד ראי' שונה. אתה חרד, מל' חששות וספקות לקרה העימות שבין האיפיות שלך למזה שאתה עומד לפגוש הלכה למשעה. כזה היה המפגש שלי עם הבמאי הזרפת' הצעיר לוק בסון עם סרטו האורו השני, רכבת תחתית. חברים שחזרו מפארט' סיפרו עליו נפלאות וקראי' דבורי ביקורת נלהבים שנכתבו על הסרט בצרפת ומהווצה לה. הפעם, שלא כמו במרק'ה דומה מסיג'זה (כוונתי לדיווה), האיפיות היו מוצדרות.

סרטו הראשון של בסון, הקרב האחרון הופק בשנת 1982 לאחר השתלים קטרה בהוליווד והמשה טרטים קץ' רים. הוא הציג בסדרה של פסטיבלים, זכה ב-12 פרסים בינלאומיים ופתח את השער רם בפנוי בסון, לקריאת המשר עברודתו בקולנוע.

רכבת תחתית הוא לכאה'ה סרט פשע, "לבאורה" כי ב'

מצ'ק: לואן דישטן
במא': לוק בסון
תסריט: לוק בסון, פירר זיליבר,
אלן לה הנר, מארק פרהיה, סופי
טמיט
די'אלוגים: לוק בסון
אזורים: קארל וארני
עריכה: סופי שמיט
>taggorה: אלכסנדר טראנגו
גביה קומה ובהיר שיער בשם
שחקנים.
החלקה - איאבל ארג'אנ
פרד - קריסטוף לאמנרט
אש הפרחים - רישאר בוטרינגה
גסברג - מישל גאלابر
בטמן - ז'אנר ג'וג אגלאדר
מגנוליה - אלסנדרו באקורי
מכח'תנה - ז'אנר פיר באקורי
מכח'תנה - ז'אנר ג'וג
המתופף - ז'אנר נרנ'

הבמאי לוק בטון (במרכז)

ובוסח של סרטי אנימציה, מרגוננט ומונוטרלת ממינדר ריי אליסטי. מתקבל הרוושם שבeson, שהוא דורך אגב, בן 26 בלבד, וגם על ידי השחקן המגלם אותו, קרייסטוףalamet ברט כמנזימה מוזרה בין הנסיך הקטן לבין מאכיס הוזעם. אי-זאבל אדג'אנגי תורמת לסרט את השילוב המוזר שיש בה, בין קורטבו של טירוף, לעידון וליפוי בלתי רגיל, וזוכה לנוע או לאגדות.

אין ספק שהפנטזיה ה-
kolonuiah הזואת מושפעת מ-
אנשים כמו פרץ לאנג (atty
רופוליס), גודאר (עד כלות
הנשימה) או בוניואל (סוד
הקסם הבורגני). כדי לצין
כמה דוגמאות בוטות יותר.
אולם לזכותו צרך לומר שר
הוא לוקה חומרם קיימים
על מנת ליצור מהם משהו
חדש, וזה יחודו של סרט כמו
רכבת תחתית.

היא לכוארה ריאליסטית אבל
למעשה עוצבה כולה באולפן
בידי המעצב הוותיק אלכסנדר
דר טראונר, מי שעבד בעבר
עם אנשים כמו זאק פידר,
مارסל קארנה, אורסון וולס,
ביל וילדר, פרד זינמן ואחר-
רים. טראונר, הנחשב לאחד
מגדולי התפאורנים בתולדות
הקולנוע, עשה עבודה נפה
לאה, בעיצוב המבוקחים האיני-
סופיים, החדרים המיוחדים
והאוירה התחתית. מבלי משים
הוא מרגיל אותונו מנירה צרה
חדרים, שבהם שבחם מנהרה צרה
וחשוכת היא הנורמה, ואילו
תחנה רחבה ומוארת מצטדי-
רת בחוף ים פתוח, עד כדי כך
עצומה ובhive היא נראהיה
על ההבד.

לעומת עולם הקסמים ש-
למטה, עולמה של הלנה עצה
מה הוא ריאליסטי, עולם של
בורגנות משעממת ומכוערת,
מלא וגדר בדמויות שלומאי-
ליות או פאתחיות. היא בעצם
מה נראית, בסצינות הראשונות
כובבה מצועצת לתלית
בגדים ותכסיטים. אחרי ה-
פגש עם עולם הרכבת התחיה
תית חלים בה שנינוים קיצ'ר
ニים, הן בהופעתה החיצונית,
הן בהתנהגותה ובצורת הדרי-
בור שללה.

כמו בעולם האגדות גם
כאן מזוינים הטיפוסים בכינור
ייהם ולא בשמות ממש. אחד
מהם הוא "המחליק" (הוא בע-
תמיד על סקטים), השני הוא
"איש הפרחים" (זאת פרנסתו
מתחת לפפי האדמה), השלישי
הוא "המחופף" (כל הזמן מתר-
ף במקלות שבידיו על כל
מה שנקלע ברכבו), הרביעי
הוא "השור הגדל" וכן הלא-
אה. כולם ייחד מהווים גליהיה
של טיפוסים צירוריים, בעלי

אבל אתה שומע ואתה מודמיין לך, זה הרבה יותר חזק.

מה אחורי "שאה", מבחינה? תהי מסוג' לתהמודוד עם שוד אתגר דימה לזה?

אבי חשבתי שלא אליה מסוגלת לעורר עד סרט אחד כזה. יש מהו מזור: כאשר אתה מתחילה עם השואה, אתה לא גומר. היום אני קרובה לזה, אני מסוגלת לומר לך דברים ברורים, אבל זה כמו פצע, אתה חי אותו. אני חשבתי שנזקקי לעשות את הסרט הזה עם לאצטמן משום שהיתה לי תמיד בעיה עם הנושא הזה. עוד לא פרטתי אותה. להגיד לא. גם לא יוטר כל לי. אני רוק מתקבלת את הדברים משום שאין לי ברירה. נדמה לי שזה הדבר העיקרי שקרה לי, אני מקבלת את הדברים. אולי אני מבינה טוב

אחרי ששנה חודשים הבנו שחייב לישם את מה שכתבנו, לבדוק אם אנחנו בכוון הנכון. התחלתי שוב לערוך וואחריו שבוע זר��נו את התסריט לפח. והוב: התחלנו לעבוד על המcona. אני חשבתי שחייב להיבוד היבוזו זמן, אני רק נתנתן לך דוגמא באיזו צורה עבדנו כי לא התנסיתי בדבר נזה בשום סרט אחר. כשהאני אומרת שצורך היה להמציא את הכל כאן אני בחאלט מתכוונת לזה. מבחינת הקצב של הסרט, הייתי צריכה כל הזמן לומר לעצמי שזה שונה מכל דבר אחרת שעשית. את האចאים היה לי קל מאד לעורר, זו הייתה בעיה טכנית בלבד. היה לי מאד קשה להסביר את סיפוריהם של היהודים במצבם הדרושים שהם אמורים, ובכדי שאצליח בקר היתי לירכה להיות את הוויותיהם ולהישאר בחוץ בעת ובונה אחת.

בסוף הסרט נמשרתי לארץ כמו מגנט. העובדת על השואה זה החלק מן הרצון להבין מה אנחנו עושים פה.

יותר את הצד היהודי. אני עדין אינו מסוגל להבין את הצד הגרמני, זה מעבר לכשר הקליטה שלי, מעבר למה שאני מסוגלת להעלות בדיוני.

מה הלאה? אני חשבת שאני עוד אהזר ביום אחד אל השואה אבל לא עכשו ובצורה אחרת. אולי יותר אישית. אני כבר 3 שנים, מעוניין שבסוף הסרט נמשרתי לאرض יהודים, אני ישראלי, יליד הארץ, והעובדת על השואה זה חלק מן הקשר לאرض, מן הרצון להבין מה אנחנו עושים פה. היום אני נמצאת על פרשടדרכים בין רצון לבין חשש לחיות פה. אני אומרת זאת בכנות, אני נמשכת מודרך לאץ, אבל עדין קצת מבולבלת, זה ייך לי קצת זמן להחליט. הiliary רוצה לבאים בארץ. יש כאן כל כך הרבה דברים שנוגעים לי, אבל איינני יודעת מה עותם במקומות אחרים לארץ. אם לבאים, אולי איך עושים סרטים בארץ, רואה את התמונה ומדובר. אלה התמונות שאנחנו מכירים מסטרי התעודה האמרי-קנאים, על שחזור מחנות ריכוז. אבל באיזשהו מקום כל העולם התרgal לתמונות האלה וזה מסוכן. ועוד שכאשר אין רואה זועות,

אני מבין שבסרט מסוג זה, המלה המדו-ברת היאiao שקובעת במידה רבה את הערכה. אבל התמונה קבעה לפעמים מתי הדברים יאמרו או איך היספור יתחולל, בהתאם לתמונה נקבע שמספר סיפור בצורה כזו או אחרת. וראי שהבטיס בכל זאת בסרט הזה את הiliary מעמידה את הריאונות באותה דרגת חשיבות. התמונות ואלה הריאונות במיוחד, הן די בנאליות. אפל, וזה אולי מה שיוצר את החוזק. הן בנאליות מסוימת שמן מראות לא פעם נופים רגילים, רכבות קיטור נסועות, כפרים, מחנות השמדה שהיום אין רואים בהם עוד מאהמה. אבל היגדור שבין הבנאויות הזאת לבין עצמת הסיפור יוצר Konturartist כזו המאפשר לדמיון לעבוד, יותר מאשר אילו ראית זועות. אז לא הייתה מקשיב, הייתה רואה את התמונה ומדובר. אלה התמונות שאנחנו מכירים מסטרי התעודה האמרי-קנאים, על שחזור מחנות ריכוז. אבל באיזשהו מקום כל העולם התרgal לתמונות האלה וזה מסוכן. ועוד שכאשר אין רואה זועות,

ווען קולנוע קהילתי אליעזר

תכנית נובמבר-דצמבר 1985

5. מיסטיים הבמאים רוברט ואן אקרן

בחסות מכח גתת בתיה, יעניק חידוש הסינמטק לקהלו הזדמנויות להעמיק את ההיכרות שלו עם המתרנש בקולנוע העממי. אחד מנושאי החדש יוקדס לbumαι גרמני שרך אחד מיסטייו הרגע עד היום בארץ – אישת יקדרת".
רוברט ואן אקרן נולד בברלין. 1946. אהורי לימודים באחד מכתבי הספר המדומים לקולנוע הפך לצלם. הוא שיפת עולמה עם שורה ארוכה של במאים צעירים שהבולט מוכלים הוא וונר שרטר. ואנו אהרי אהראיל לא-אט-עס על האסתטיקה ייאתת הדופן והאיגנומינטת משווה של שרטר, סגנון זוראה שknנו להם פג'ה חדשות ומושכחות כאשר הפק ואן אקרן לבמאי בעצמו.

תורה לממר יהאנט ייסיהארט מנהל מכח גתת על יומתו ועוזתו בהבאת התכנית זו לישראל.

6. אירופאים מיוחדים בשיתוף מכון

התרבויות הצרפתי

א. האסטיביל הבינלאומי של סרטוי שיט ופרשיות
ב. סרטויים נוראים של ג'ירג' מלאקס
הסינמטק הצרפתית והתלאבכרי יארחו את נכדו של ג'ירג' מלאקס הגב' מילאנס מילאטאט-מלאקס, שתהיה נוכחית ב轟 החקנותו אוטון בשפה האנגלית.
ג'ירג' מלאקס היה הבמאי היוצר הראשון בראשון במדים החדש, הוא היה הראשון שראה בו מדים לציתרה של מציאות חדשנית לא רק להנחתת של אירופאים במציאות שכבר איןנה. בעיני עצמן היה "קארטער דה ספקטקל טנטומטראפיך" – ממשך דרכם של אמנים הספקטקל בעלי מסורה של שרורת אפלוי שיטים. מלאקס החל בຄוסט על הבהמה – פעלתו הריאנוגנית נראתה לו כהמשר טבעי להופעתו אלה. גם אינגן ברגומן רואה את עצמו כמשמעותי דרכם של הקוסטום והמכתבים – אך בימי מלאקס הייתה לגישה וחוויות ערבוניות.

חברת אדייסון הנציגת את "העתינה" (1894) של אחד מעובדייה או "הנשיקה" (1896). לומיר גילה את הכוח הגדול של הסרט לגולות את אירופי החיים ולקבוע אותם על תבונתם ועל החיים המפכנים בהם. לעומת סל מלאים דרכ' ורודה בסינמה – דרכו של הדמיון האנומי המשחפש ביטוי תומוני בסרט. השביל סל מלאים הפך לדרי-מלך בה הולכים ובם קומדיות מאנמי הקולנוע כקוקטו ופליני, קובריק ובונואל.

ב-1887 בנה מלאקס את אולפני ה蟋טהה הראשונות (מוניורי סו בו) בהם ציר סרטים רביים ומדוימים בעשר האמצעים הסינטוגרפיים בהם השתמש וכוששווי הדמיון שהרחיבו גבולות של האמנות והחדשנה עד איזנגבול. אף כי עסק גם בסרטוי תעודה" (1899 – פראש דרייפט, 1902 – התחרתלה, של אדוארד ה-7), הגיע לעיקר פרטומו בסרטוי הפנטזיה שלו כ"מלכת הפיות" (1903), "המסע אל הירח" אשר פוטס אותו בכל היעלים.

ב-1913 היה מלאקס מישון עניין הקהלה. הוא הפך את אולפני הסינמה לתיאטרון וב-1923 שrac' את כל

נושאי החודש:

1. הקולנוע הקובי החדש
2. מיסטיים הבמאים פרנסיס פורד קופולה.
3. סרטים בהשתפות ז'ראר דפארדייה – בשיתוף הסינמטק הצרפתי.
4. טרור ומחתרת בקולנוע.
5. מיסטיים הבמאים רוברט ואן אקרן – בשיתוף מכח גתת
6. אירופאים מיוחדים בשיתוף מכון התרבות הצרפתית:
  - א. פסטיבל סרטוי שיט ופרשיות
  - ב. סרטים נוראים של ג'ירג' מלאקס.
7. הקרנות מיוחדות
  1. הקולנוע הקובי החדש.
  - הסרטים הקובניים הובאו לארץ ביוזמת הארכיה הישראלית לפוטוס/לימנטק ירושלים.
  - תורה מיוון לאנגונום חרפתק מסינמטק ירושלים על עורתה – תנת תכנית הסינמטק.
  - מאמר ברוחבנשא זה, מתוך חכמת הסרטים של סינמטק ירושלים, חלק בפתיחת הסינמטק.

1. הקולנוע הקובי החדש.
הסרטים הקובניים הובאו לארץ ביוזמת הארכיה הישראלית לפוטוס/לימנטק ירושלים.
תורה מיוון לאנגונום חרפתק מסינמטק ירושלים על עורתה – תנת תכנית הסינמטק.
מאמר ברוחבנשא זה, מתוך חכמת הסרטים של סינמטק ירושלים, חלק בפתיחת הסינמטק.
ראה מאמרים בגוף החוברת.

2. מיסטיים הבמאים פרנסיס פורד קופולה
ראה מאמרים בגוף החוברת.

3. ז'ראר דפארדייה

GERARD DEPARDIEU

בשיתוף מכון התרבות הצרפתית

"אדם יחיד גל חדש" – כך הוגדר השחקן הצרפתי ז'ראר דפארדייה באחד משברוגני ה"TIME" האח' זורמים. אחד משחקני הצמרת הבולטים של הקולנוע הצרפתי בשנות ה-70. דפארדייה הוא תופעה. תערובת מורכבת של כישורי נילאה, שחקו בעל אישיות עיקשת וקצב לא-טהור נילאה, שחקו בעל אישיות חזקה. דמותו של איכר וסימבолов סקס, אַר מעבר לכל – שחקו רציני מאד העוכד קשה מאר ומקוציא מאר. בן 36, ומחדiza שנתוון בכבר עברו ערבו בתמה. מוצאו בעיר שדה לנפה, בן משפחה מרובה ילידים ועיבדי זר אליו, בגלי 12 נפלט מבית-הספר ומואן לא זהר אליו, שבימים רבים לי על גבול הפשע. בגיל 16 מצא אותו שחקו נודד ולקחו לפריס וכר השתגה מהל חיו. הוא הצלחה. לביה"ס למשחק ולאחר מכן, בהיותו בן 17, כבר הופיע בסרטו הראשון מואן עשה יותר מומליצים סרטים בסהו מאבו יידיה, ואנדורי ווידה, רנה, פרנסואה טרייפט, ועוד).

4. טרור ומחתרת בקולנוע
ראה מאמרים בגוף החוברת.

గרגיבי. חומסימים, מכם, הורסים ואונסם. שלושת חברי הטרו. דפרדייה, דורה, ומיו מיו. בקורס זה והתפרקם. זורז' קמדיה פראטיה במסווה של סרט מהאה חברתי שטוף אויר איזר מחייב וגשאות - הגירורים ממשיכים לדוד בדרים ולהיות בשולי החבורה זמנעים מכל עימות הרסני עם החבבה בסוח בוגן וקלידי. (111 דקות).

4/11 יום שני

19.00 מטורף, מטורף, מטורף העולם *IT'S A MAD, MAD, MAD, MAD WORLD*

במאי: סטנלי קרמר

שחקנים: ספנסר טרייסי, מיקי רגני, מג'טח ברל. דוגמאות בולטות לכותרת האנומזיתית עתיריה הדמיון וההומו שווינו מקובלות. בחלילוoid בשנות ה-50 וה-60 ואשר בין יזרו רהם בלט המעכז והכמאי סול באס. קבצאת אנשים במירוץ למיציאת אוצרגנתר, כשבעקבותיהם בחולם, ספנסר טרייסי. סדרה של כוכבים הליידיים בסופר קומדייה מדתית וחגונת.

21.30 פרשת סטאביסקי (צՐפַת 1974)

STAVISKY

במאי: אלן רנה

שחקנים: זיאן פרל בלמנוגרד, אז דפרדייה, זיאר דפרדייה סיפרו של סרג' סטאביסקי, בן למחרגים מודוסיה, שעלה לפסגה בצרפת בעוררת רמאוית בקינה מידה גדול בשיתוף עם פוליטיקאים ואנשי ציבור וכנראה גרצ'ע עיי המשטרה ב-1934. פרישה שהעירה את צרפת חלק מן המאבק הפוליטי באותו זמן. (117 דקות).

5/11 יום שלישי

19.00 הזעקה האחרונה (גרמניה 1975) *DER LETZTE SCHREI*

במאי: רוברט ואן אקרן **שחקנים:** דלפין סרג, בארי פסטר, פטר האל. קומדייה שחוותה בחשיבותן צוות, ביןלאומי של שחקנים, שעילתה עוקבת אחר תכניות בווגניים ומערכת דרמה דידקטית עם אטירה. חברתיות וקוברט מתחכם. כל אחת מאכבע הדמיון המרכזיות נסחה להרשות את רעתה, מכיבה כמו דמות בסרט מציר: במחות מוגאות המכובות. אקוון מגבר את הדמיונות רק כדי לדוחף את האירופים, אמתת המציאותים והתהשך. בעוזה השישו' בצעע ותגונויות המצלמה הפאטיטית הואר מצליח ליצור. סרט מקורי היכל לא קושי להתפרש ניגרסת פילמייה של המסרם והמתודת של תנועת הפורט ריאליום האמריקנית" (ולף דונר). (דובר גרמנית, תרגום לאנגלית. 96 דקות, בכורה ארצית).

21.30 שלושה אחים (איטליה/צՐפַת 1980) *TRE FRATELLI*

במאי: פרנצ'סקו רוזי **שחקנים:** פיליפ בוארה, שאREL ואנגל, מיקלה פלא-

סידן. איטליה בת ימינו, המפוצלת לצפון ולדרום, לטרוו ימני וشمאל, ובמצב ספוג אהבה של רווי. ישיש כפרי מזועיק את שלושת בניו להלווייתם אימם בעיריה הגדולה בדורם איטליה. הבן הכהן שופט ברומא, המකל על עצמו לעסוק במשפטים של טורוטטים, הבן השני פעול במפעלי מכניות צפוני שנفرد מਆתו בת טוריינו ושל פיליוו'ו הפליטית השמאלית הואר צפוי לפיטוריין, הבן השלישי עובד במסוד לעבריניים צעירים בדורם איטליה. מבعد לטראגייה המשפחתייה המבוימת להפליא עיי רווי. צהה הטגדידה הלאומית האטלנטית. (111 דקות).

הנתונים של שרטי. ב-1930 מזאחו מנהל קויט בתקנתה הרובת של מונפראנס. הוא הוכנס לכית פנסינויים של אנשי קלובו. נפטר ב-1938. LE GRAND MELIES. יציר פראנגו' אט הטרו.

תודה ליניה ולאלן מהסינמטק הצרפתי על עוזתם בהכנות התכניות הצרפתיות.

2/11 מרצ"ש

19.30 סילבראדו (ארה"ב 1985) *SILVERADO*

במאי: לורנס קאסדו **שחקנים:** קויליו, סקט גלן, ג'וז קלוי. המערב הפלרי, 1880, ארבעה גברים חדיין למסע אל העיר סילבראדו. סילבראדו היא עיר שם, מאל, כמושג בוגענות האופיינית לארה"ב. ג'ק והאטם, שני אחים השונים זה זהה. כאשר מארה"ב לשילראדו היא דרום של המערב וצאים הארבעה ללחמת חורמה בשחיתות. קאסדו ("כחם הגשם"), "חברים של אלכס" יער מערובן במתכלה המערב בוגים של שיפר. גשם שוחרר מארה"ב (כחם הגשם), בוגים של שנות ה-50 וה-60 שוחרר את המערב לחדעת הקטל. (טרום בכורה. אנגלית, תרגום לעברית וצרפתי. 132 דקות).

21.45 מסטר אלקסינה (צՐפַת 1985) *MYSTER ALEXINA*

במאי: רינה פרה **שחקנים:** וילמין, וורי סטרו, ורוניק סילבר. מדובר בעיירבו באירוע ריאן דופן של מטמורפה. מורה בעיביה (היא) זהה 22 שנה ביל' היהיות מדעת לבך כי היא בעצם - בבר. רשות המשיכה והאהבה שהיא (היא) זהה כלפי מורה אחרת גורמים פיצץ נגמי בחושיה ותחושותיה, היא מתה מלחה לעיר החוש את מיניה. הסערה העצומה המתחרמת בעיר, דוחחת אותה לנוגן לעברות המדע. מסתבר כי האשה העזירה אינה אלא גבר. (לאקי רשליה 1860).

סרטו של רבבה פרה מבוסט על הזכרונות של אידיד. ריאליון רבין, אשר עובדו לספרו של מישל פוקולט. (90 דקות. דובר צרפתית, תרגום לעברית ולאנגלית. הקرتן טרום בכורה).

3/11 יום ראשון

19.00 האROLיס (גרמניה 1973) *HARLIS*

במאי: רוברט ואנאלקון **שחקנים:** מאשה ראנן, אוליב לומ, היידי בולם. סייפור אים יפהיות הנהרסות עיי בני המין השני. רקדניות יונאיים על האבן המאושרת שבקלווע צוותות, בגונגוויו והזאנרים השוגנים שכ. הא מגיע את העיללה מהאהבה חסרת מעורב לשנאה, מאמח לבגדיה, לפאותם, לקיטש, מנוטסאטאליה לאירניה. המוסיקה געה מופע ועד מהה. המשחק גע בין הזדחות עם הדמות לריחוק ממנה. (86 דקות. דובר גרמנית, תרגום לאנגלית. בכורה ארצית).

21.30 הפרוחחים (צՐפַת 1974) *LES VALSEUSES*

במאי: ברטראן בליה **שחקנים:** זראר דפרדייה, פטריק, דורי, מיי מין, זיאן מورو, איזבל הופרט. סרט גראכיסטי בוותה שאסר להקרנה עיי הצזוז. רה. שני פרוחחים אלימים עוברים מקום למקום.

6/11

יום רביעי

19.00 בלאנקטו או האם מותר לזונה
לבכות (גרמניה 1977)

**BELCANTO Oder DART EINE NUTTE
SCHLUCHZEN**

במאי: רוברט ואן אקרן *Robert Van Ackeren*
שחקנים: רומי האג, אריהולו, הלגה קאראס.
בלקאנטו מוכוס על רומן מאת היינריך מאן. אקרן
בזה מנסה לנוכח שווה ומרבית המגנים
בסרטים עכרים-שינור והפניה באישיותם וושופאים
למות בדרך כלשהיא. עותק חדש ומתרגם. (110)
דקות).

10/11

יום ראשון 17.00 לב של כלב (איטליה 1975)

CUORE DI CANE

Alberto Lattuada

במאי: אלברטו לאטואדה

שחקנים: מסט פון סיידוב.

סרט איטלקי שהוכרה חד פעמי. (110)

דקות, איטלקית ללא תרגום.)

19.00 חיק אחר (גרמניה 1978)

DAS ANDERE LACHELN

Robert Van Ackeren

במאי: רוברט ואן אקרן

שחקנים: קאטיה רפה, אליבט טרנסנאר.

פאול הרא איש מכירות אלגבט.

ארינה מתאיימה לממדו חחרותין,

שאיננה מודעת את מקומה. "חיד"

אחר ממשיך את המסורת הססגונית והתמאית

של אקרן: ביקורת סוציאלית על רקע אסתטיקה

יזאת דפני. (זרבר גרמנית, תרגום לאנגלית, 115)

דקות). בכורה ארצית.

21.30 שדר מן העתיד (ישראל 1981)

MESSAGE FROM THE FUTURE

תסריט ובימוי: דוד אבידן. צילום: אמנון סלומון.

הפקה: יעקב קוץקי (87 דקות)

שחקנים: גוחץ, בי, קיצ'י סאסאימה, אבי יקיר,

בסי吐 זמן מון העתיד: שליח מהמאה ה-30 (שנת

3005) מגיעו לשנת 1985 ומונגה להציג את האנשות

להקדמתם של מלחמת העולם השלישי. סרט מתח

עתידיinde מודע לדיבוני אשר בסופו מתגלת קשר מיוחד

בין נסיעת הזמן לבני קונצ'ר יפי אדר בתקופו.

ארועי הסרט קורם בו זמונת בתל אביב, נירוק,

לונדון, פריז, ברלין, פקסינג, לוס אנג'לס

ותוניס. לפניה הסרט יוקראן רקען הקצר של אבידן:

"הכל אפשרי". (אנגלית, ללא תרגום, 87 דקות.)

10/11

יום שני 17.00 טוהר הלבבות (גרמניה 1980)

DIE REINHEIT DES HERZENS

Robert Van Ackeren

במאי: רוברט ואן אקרן, מתיאס האביש, היינץ

רייך גיסקס.

טוהר הלבבות" מהו מעין מחקר מדעי הבוחן

תבורייה והמיקווטוף את חי' המעדן הבינוני -

רגשותיו, מואורי, צביותיו ומערכות היהיסטים הנבי-

בית בתוכו. ליזה, מוכרת טפרים חזיאן מתרגומים

מקוציאי, הם ווג ליבונטן יפי אדר ואמדך.

מוכבת לרווחת לעצמה מהאב שובייניסטי והעלילה

מכבלת ל夸אות יומה וחותמי. (104) דקות.

דובר גרמנית תרגום לאנגלית. בכורה ארצית.)

11/11

יום שלישי 19.00 טוהר הלבבות (גרמניה 1980)

DIE REINHEIT DES HERZENS

Robert Van Ackeren

במאי: רוברט ואן אקרן, מתיאס האביש, היינץ

רייך גיסקס.

טוהר הלבבות" מהו מעין מחקר מדעי הבוחן

תבורייה והמיקווטוף את חי' המעדן הבינוני -

רגשותיו, מואורי, צביותיו ומערכות היהיסטים הנבי-

בית בתוכו. ליזה, מוכרת טפרים חזיאן מתרגומים

מקוציאי, הם ווג ליבונטן יפי אדר ואמדך.

מוכבת לרווחת לעצמה מהאב שובייניסטי והעלילה

מכבלת ל夸אות יומה וחותמי. (104) דקות.

דובר גרמנית תרגום לאנגלית. בכורה ארצית.)

21.30 ערב סרטים קצרים ישראליים

SHORT ISRAELI FILMS

SOLO FOR TUBA (ישראל 1985)

במאי: אריך קפלוח

שחקנים: יוסט לוינשטיין, נינה ביטר

הסרט בוחן את מצבו של האמן בתנאים של מלחתה

ארהרות פליקט. הרקע הוא שולחן צבעי אגנויים. סטاش,

גיבור הסרט הוא גן טבה, משתדל להימנע

מעורבות. ברגעוד לרצונו הוא נאלץ, תחת איום

6/11

יום רביעי

19.00 בלאנקטו או האם מותר לזונה
לבכות (גרמניה 1977)

**BELCANTO Oder DART EINE NUTTE
SCHLUCHZEN**

במאי: רוברט ואן אקרן *Robert Van Ackeren*
שחקנים: רומי האג, אריהולו, הלגה קאראס.

בלקאנטו מוכוס על רומן מאת היינריך מאן. אקרן
בזה מנסה לנוכח שווה ומרבית המגנים

בסרטים עכרים-שינור והפניה באישיותם וושופאים
למות בדרך כלשהיא. עותק חדש ומתרגם. (110)
דקות).

במאי: רוברט ואן אקרן, מישל פיקול, ז'ראר דפר'

שחקנים: איב מונטאן, מישל פיקול, ז'ראר דפר'

דיביה. מושב גיל המשבר אצל קבוצת גברים שבילו את
רוב חייהם יהידי והחמצו אותם יחד. פול הרא

סופר שלא השלים מעולם את הרמן שלו. פגסואה
הרא בגר מאבד את אשתו הבודגת נושא חסר כל',
וינסנט הרא בגר חביב, עממי אופטימי שעמיהו
טופחת בפצעיו. זהר סיפור דידות ברהית והתרפקות
על נוטלגייה ועバー מפואר ומלא תקוות.

6/11

יום חמישי

21.30 זנסנט, פרנסואה, פול והאחים
ארטף (1974)

VINCENT, FRANCOIS, PAUL ET LES AUTRES

במאי: קלוד סוטה *Claude Sautet*
שחקנים: איב מונטאן, מישל פיקול, ז'ראר דפר'

דיביה. מושב גיל המשבר אצל קבוצת גברים שבילו את
רוב חייהם יהידי והחמצו אותם יחד. פול הרא

סופר שלא השלים מעולם את הרמן שלו. פגסואה
הרא בגר מאבד את אשתו הבודגת נושא חסר כל',
וינסנט הרא בגר חביב, עממי אופטימי שעמיהו
טופחת בפצעיו. זהר סיפור דידות ברהית והתרפקות
על נוטלגייה ועバー מפואר ומלא תקוות.

9/11

יום חמישי

21.30 מוצ"ש (1983)

SPINNAL TAP (ארה"ב 1983)

במאי: רוב ריין *Rob Reiner*
שחקנים: רוב ריין, כריסטופר גראט, מיילן מקין.

אטטריה בסגנון "סינמה וריאיטה" על רטטי רוק,
תבורייה תקליטים, מפארמים, נגדי לימיוןנות וחכבי

להקota רוק. במאי סרטיים, מעריץ מושבע של
להקת הרוק הכביד הברילטה "spinnaל Tap" מחליט
להצעת רוק את מסעה של להקה בארה"ב, ולוחר על
שת הצעית המפעות. מכאן ואילך אנו עדים

לממעדים קומיים מලומים במטיקת קצב. "spinnaל Tap"
טאף הוא סרט הרוק המצחיק והמכבר ביותר
שגעשה אירעפה, הנושא מוערך כל' בר נכח ומדיק,

עד כי אנו תוהם האם וזה סאטריה או האמת
לאמינה". (לוס אנגלס מגזין). (הקרנת טרום
בכורה. 82 דקות. אנגלית, תרגום לעברית).

9/11

יום חמישי

21.30 המבט (בריטניה/איטליה 1973)

DON'T LOOK NOW

במאי: ניקלאס רוג *Nicholas Roeg*
שחקנים: דונלד אטלנד, ג'ולי ברייטלי.

סרט מתח מעלה על רקע ונ齊יה המכיל את אחת

19.00 יום א' השחור (ארה"ב 1976)

BLACK SUNDAY

במאן: ג'ין פרנקנהימר John Frankenheimer
שחקנים: רוברט שארו, ברוס דוד, מרתה קלר'
סרט מתח על טורויסטים המאימים לפוצץ איצטד' יין ענק, על ימינו באמ לא מולאו דרישותיהם. (35 דקות) (143)

21.30 טרטרוף (צופת 1983)

TARTUFFE

במאן: ז'ראר דפדרדיי Gerard Depardieu
שחקנים: רוג'ר דפדרדיי, פרנסואה פריה סרטר הראשן כבמאי של דפדרדיי מכוסס על הקומדיה של מלוייר. והוא אחד המתוות האגטי בסיטיים ביותר שככבו מולייר עוקב אחר גבר דתי צבוע ומחוסך. החדר במסווה אידיוטו לביטה של משפחחה תמיימה, עוקב אחר אשוט של מעמידו ומגלה את השתלט על רכשו. (הקרבת כבורה. 140 דקות). דבר צורתית תרגום לאנגלית) (140)

16/11 מוצאי שבת
19.30 הנבואה (ארה"ב 1983)

KOYAANISQATSI

במאן: גודפרי רניי Godfrey Reggio
הגבאה הוא סרט חרגם ומוחך שחשכים בו כל האלמנטים העומדים בסיסו של סרט קונגניצ'ר נאלי, אין בערך אין בדוריות ואין איגואום. "קראייניקאטס'", פירושו באינדיאנית: חיים לא מאהנים או מצב של חיים שקורא לשינוי. הסרט מהווה מבט פנורמי על החיים באמריקה המודרנית, ופותח במסמן הציורים האינדיינאים והנגן הרווער אל האורכיזציה והשימש בטכנולוגיה גרעינית. האפקטים הילגנוגרפיים עצרי נשמה ושיתמש בගרים הזומן, בנקודת המבט, בהיליך איטי ומחר, בזירות הצללים והמטסיה של פיליפ גלאס הפקו את הסרט להוויה קולנועית מסוג חדש. (87 דקות).

21.30 מים, מים (בריטניה 1985)

WATER

במאן: דיק קלמנט Dick Clement
שחקנים: מייקל קיין, ולרי פרין
האי קסקרה, בדיון נור' צעריה באים הקרכבים, מהווה את מרכזה של קומדיית הרפטאות מבדרת, מלאת חיים ובקבש. בקסטר (מייקל קיין), מושה האדי' והמושטבל של קולוניה בירתית נידחת וחסרת השיבות לבכילה ואסתטטגיה, מנסה למצואו דרכו בתחום סבר אנושי מחר הכלול את אשתו המשותה לשלדר את שרוי המודדים המקומי, הרענאנית והתוכענית, מנהיג המודדים המקומי, השותה לשלדר את שרוי המודד שלו בתחנה הרדיו המקומית, צוות הצילום של חברה נפט אשר לא מצליחה לגלוות נפט אך מנסה לעצם סרט טלוויזיה עם כובע הלויודי. ואקלומיגת צעריה ונחרשה המגעה למקומות בכדי לשחרר משבה של עטלפים אמריכי אוחניים.

קומדייה מטורפת וסחורה, עשרה בהתרחשויות מפתיעות אשר בסופה הופך אורלם האסיפות של הא Raum' לكونצרט רוק ענק' עם שריריהם של אריק קלפטון, ג'ורג' האריסון ועוד גראנט. (דובר אנגלית, תרגום לעברית וצורתית, 97 דקות) הקרן טרום כבורה.

17/11 يوم ראשון

19.00 לאן נעלם צ'אן חונג (ארה"ב 1982)
CHAN IS MISSING
במאן: וואן וואנג Wang Wayne

שחקנים: ווד מרי, מרק האיאשי
סרט המופיע דל התקציב (20,000 דולר) של וואן וואנג גנג'אנג את ההציגה בפסטיבל 1982 חכח להצלחה כבורה. (100 דקות) (143)

אקדח לתמ מקלט לטורויסטי בביתו, ובכורה יאלץ בסופו של דבר לצאת אקט של מר. סטפן אייגו יכול להיו סולן ממש כפי שכלי הנגינה שלו, הטובה כל דינגה שהיא, בכל זומרה (35 דקות). דבר גיבריש תרגום לעברית).

בדיקות משפחתיות (ישראל 1985)

FAMILY TEST

במאן: ישראל הדר Israel Hadar
שחקנים: רפי אהרון, אירית רפפורט סיפורה של משפחה ישראלית ממקור תימני שאביה חייב הגעג בעדרה לבירה כביה'ה. הבנים - כל אחד וסבתו עימיו - מתשים להחליט מי יהיה זה שילוחו אותו. פרט ראשן בתרומות הסרט הקצר שאירגן המכח הישראלי לקולנוע. (20 דקות). עברית ללא תרגום).

עד כלות (ישראל 1985)

TO THE END

במאן: אבי המי Avi Hemy
שחקנים: עמוס לביא, חלי גולדרבג הומאי ל'עד' עוקבת אחר אסיר שנמלט מכלוא גדרה העיליה במליאפשריה - שחקנית שהופיעה בפני האסירים. הסרט בתרות הקצר התשמה'. (40 דקות). עברית ללא תרגום).

12/11 19.00 מזנק קר (צופת 1980)

BUFFET FROID

במאן: ברטראן בליה Bertrand Blier
שחקנים: ז'ראר דפדרדיי, ז'אן קומה, ברגנד'ר בליה.
סדרה של מאורעות. המתוורים בהומו שחו בsgiving של הפילם נואר, מתרחשים בחיוו של אלף טראם כשאובל עאבך בו במטרו מטהה בעין בין צלעותה של גוויה. בליה מעבר את מרכז הכבוד באיזון דיניקנות מן הבסיס הרוצחני להתייחסות יצאתדזון. (דובר צורתית תרגום לאנגלית לית).

21.30 סיפור עצוב על איש מצחיק
(איטליה 1981)

TRAGEDIA DI UN UOMO RIDICOLO

במאן: ברגנד'ר ברגטולוצי, אנטוק אימיה
שחקנים: אוגו טובייצקי, פרמואן מצחף איטליה מקבל ביום הלידתו משקה צבאית מבנו המערץ-מתעב אותו הוא עוליה על גג המפעל ובאמצעות המשקפת מגלה שבבו נחטף עיי' אלמנז. והו סיפרו של פער הדורות. מיל האב, אדם שטוח והרוץ שהשגב כל מה שיש לו בעמל כפיו. עומד בונו המתויר עט ארגוניה שמאלי יצחטיים. סיים הסרט שהוא אכן יכול להבין. (116 דקות).

13/11 17.00 יומ רביעי

השען ממוסקבה

IL MAESTRO MARGHERITA

במאן: אלכסנדר פטרוביץ' Aleksander Petrovich
שחקנים: אוגו טובייצקי.
עכבר לעירה המפורשת ה'שען ממוסקבה' שנען. שעה עיי' הבמאי היוגוסלבי אלכסנדר פטרוביץ' השרט הוכן לתקינה חד פעמית. (דובר איטלקית ללא תרגום. 100 דקות) כבורה.

הפסטיבל הבינלאומי ה-3 לסרטים שיט ומספריות בשיתוף מכון התרבות הצרפתית

17.00 חלק א'
19.00 חלק ב'

הסימטוק יקוריין את הסרטים המוחכמים שהו בפסטיבל הבינלאומי ה-3 לסרטים שיט ומספריות, שהתקיימו בחודש נובמבר 1985 בהרשה. התוכנית תרגז ע"י מנהל הפסטיבל, מר מישל מאסה.

* הסרטים יוצגו גם במכח התרבות הצרפתית ביום חמישי 21/11 בשעות 17.00 ו-19.00, 21.00 ₪. פרטם בטלפון 249666.

**21.30 הגנב שבא והתחaab
(שוורץ/צՐפָת 1974) (4)**

PAS SI MECHANT QUE CA

במאי: קלוד גורטה
שחקנים: מארלן ז'ובר, ז'ראר דפארדייה, דומיניק לאבוררייה.

בעל גරירה צער שיעול פגמת המשפחה והשלם המשכורתם לפועלים הוטל עלייו. יוצא לשוד בכנים, סגייף דאואר קטנים וקופות של סופרמרקטים. באחד מקרים השוד הוא מתאהב בפקידה אדמתה שיעיר. כמו כל סרטיו של גורטה גם סרט זה מטפל בסבל, בבדידות וב��ים אבודים. (110 דקות).

23/11 מראיאי שבת

**19.30 גורי הכרך (ארה"ב 1983)
THE OUTSIDERS**

במאי: פראנסיס פורד קופולה

Francis Ford Coppola
שחקנים: מاط דילין, דיין ליאין, רוב לאו.
סרטו של קופולה שנעשה על ידי רכבי המכבר של ס.א. היבטן (הرومן נכתב כשותחה תלמידה בתיכון). העלילה מתרחשת בעיריה קטנה באוקלהומה בין 1966 ובמרוכזה עומדת המאבק בין שתי חבורות של גברים בני 14. הסרט מועבר בזורה שררה אונריסטית וסגנון הבימוי נושא את הגזען של הדורות על בעיות בני הנערים נושא סרטי ניקולאס רייליה קזואן (91 דקות). תרגום לעברית (צՐפָת).

21.30 פדרה גווטטרו (ספרד 1985)

PADRE NUESTRO (our father)

במאי: פרנצ'סקו ריגואו אירו רבל, יוקטוריה

שחקנים: פרננדו ריי, פרנצ'סקו רבל, יוקטוריה אברילין.

קרדינל ספידי ברומא מגלה כי בותה לו רק שנה לחיות ומחליט לשוב לעיררת מולדתו, ממנה געדר 30 שנה, כדי להסדיר את ענוגי משפחתו. עם שבו הוא מגלה כי יש לו בת בלתי חוקית אשר

מסחרת באראה"ב. העילילה מתרחשת בצדיניה אמריקני בღיל העמידה ואחינו הצער היראים בעקבותיו של חברם צ'אן שנעלם באורה מסתורם עם 4000 דולר מחסכונותיהם. סרט שיורי ומתרחם עמוס הידרות ובידוחות על שמי התרבות שנות ואנטוגניות. (80 דקות, אנגלית ללא תרגום.)

**21.30 ימים של עופרת (גרמניה 1982)
DIE BLEIERNE ZEIT**

במאי: מרגרט פון טרוטה
Margarethe Von Trotta

שחקנים: יוטה לאופה, ברברה סוקבה, רודולגר פולר. סרט מבוסס על מקורה אמיתי. אחת מהחברות הנסית באדרמייה אף שותפה עם שניים מחבריה והוכנסה לצלא, התאבדה. אחותה עיתונאית פמינג'טיט לוחמת, הושפעה קשה ממות אחותה והקרית בה את הקורירה שלא שמה הטוב כדי להגן על חברה תומכת במוקור והוסיפה, ככל הנראה, נושא הטעות שגורמניה מתה בבחן הימום: רגשי הסרטים הרכחיים. באמצעות הספרור היא מטפלת בכל הבעיות שגורמניה מתה בבחן הימום: רגשי העיטה של העבר, הפמיניזם, הטrror הפליטי, חינוך בוויות העולם השלישי.

18/11 יומן שבי

19.00 אנטיציה

במאי: סרטים קצרים. מסרטון הקלסטי של דיבני פרידיננד השוויד ועד "אגה ובליה", מהבולטים בסרטי פסטיבל אבסי. (85 דקות)

**21.30 הסינית (צՐפָת 1967) (1)
LA CHINOISE**

במאי: ז'אולוק גודאר או ייאומסקיז, ז'וליט

שחקנים: זיאן פיר לאו, או ייאומסקיז, ז'וליט ברטר. התקפה פרועה על האקאפיטלים. ארה"ב והסוציאליזם ביחס ליחסים אדאי '68 ומתראות לבתיים של חמישה לפחות מרד אדאי '68 ומתראות לבתיים של חמישה צעירים בני שכבות חברתיות שונות החיים בקומונה בדיירה שברורה ומנגים להפיא את תורת מאלאחר שהתיאשו מן המפלגה הקומוניסטית הצרפתית הפרורוסית. (95 דקות.)

19/11 יומן שלישי

**19.00 – 19.00 חלק א' (איטליה 1976)
1900 – PART I**

במאי: ברגארדו ברטולוצי
Bernardo Bertolucci

שחקנים: ז'ראר דפארדייה, דומיניק סנדיה, רוברט דה נרו. הסרט מרכיסטי ענק המתראר את ההיסטוריה של איטליה מן הרים הראשיים של המאה ה-20 ועד תום מלחמת העולם השנייה מבעד עיניהם של בני צעירים. האחד בבו של בעל אחות דלה והשני בגנו של אחד האחים. דרכם סיירום של בני הצעיריים מהתארים האיטלקיים, הקונפליקטים והאלימות של החבורה האיטלקית המודרנית גם בה עדין מתחרים שני גיבורים: הסוציאליזם והבורבוניזם. (248 דקות. אングליית, תרגום לעברית וצՐפָת.)

**21.30 – 1900 חלק ב'
1900 – PART II**

20/11 יומן רביעי

"אדי הקצב", מציגו קרטוג המארגן את האנשים לפעולות נקסם במרקם הבלתי הבריתני יירושלים. הסרט מתעכט על המתחמים והחיכוכים על רקע אשלי ומקצועיים (ערבית, תרגום לאנגלית).

21.30 דנטון (צ'רפט פולין 1982)

DANTON

Andrzej Wajda

במאי: אנדרז'ו ויידה
שחקנים: ז'ראר דפראדייה, ז'אק פיז'ו-ז'אק.
סרטי של ויידה מבוסס על מחזה מאת הפלונייה סטאניסלבקה פרשביבסקה ועליליו פורשת את שרשות האירופים שהובילה לעדרתו של אחד מחשובי המנהיגים של המהפכה הצרפתית. קשה להתעלם מהגנאה בין האירופים מסוף המאה ה-18 לבין האקטואליים במולדתו של הבמאי. ז'ראר דפראדייה הוא דנטון פרגמטי ו琎, ואוח מנען היחסים והאوه אעם. רוכספיר של וייד פינגייק הוא אעם סגנון. שיר, בעל רצון עז להביע את המהפכה לידי השמות, גם אם הדבר יעלה בנחלים שישטו את הארץ. בעירת הבמות השלט והלא נסצ'וטי מניה ויידה צויפס להסיק בעצם את המסקנות ולבחור את דרך המהפכה האידיאלית. (136 דקות. צ'רפטית, תרגום לעברית ואנגלית.)

27/11 יום רביעי

19.00 אוקטובר (1927)

OCTOBER

Sergei Eisenstein

במאי: סרגיי איינזטsein או "ישרת הימים שזוועין את העולם" הוא סקירה על המהפכה שהעלה את לנין וטרוצקי לששלוח ברהמ". סרטו של סרגיי איינזטsein בו הוא מביא לשכלול ולשלמות את התיאוריות על המונטאז' האינטלקטואלי, ע"פ ספרו של ג'י' רייד (אלים, כתורות אנגלית).

21.30 האשה ממול (צ'רפט 1981)

LA FEMME D'A COTE

יירט'ו אוטרויו

במאי: פרנסואה אוטרויו (ארה"ב 1973)
שחקנים: ז'ראר דפראדייה, פאני ארדון.
טריפו עוסק בನושא האהוב עליו ביותר - והאהבה. גבר שזונה את אהבתו לפניה שנימ מללה שכנתהו החדשה היא אהובתו משכבר הימים. (106 דקות.)

30/11 מוצ"ש

AMERICAN GRAFFITI

George Lucas

במאי: ג'ורג' לוקס
הסרט הפק ע"י פרנסיס פורד קופלה.
שחקנים: ריצ'רד דרייפט, פול לה מט, סינדי רילאמט. אוטוביוגרפיה נוטטלגית המשוחררת את לבתי גיל ההתבגרות של צעירים תחילת שנות ה-60 - שנים בהן משלו הרוקנול ותוטויס ביפה. לרקאס ("מלחמות הנקוברים"), מגותי הדור הקולרוביים האמריקניים, מתבונן כמו אנטרופולוג בחבורה של צעירים העומדים לפניו סיים למדודיהם בקהל. טרם שם הופכים לחלק מן המים. הסרט זכה בשבח הביקורת ובצלה מהמסחרות. מיטחרות. (110 דקות.)

21.00 הסנדק (ארה"ב, 1972)

THE GODFATHER

Francis Ford Coppola

במאי: פרנסיס פורד קופלה
שחקנים: מרלו ברנדון, אל פאצ'ינו, ג'יימס קאן, רוברט דובל. סיפור צמיחה של מאפייה נירירוקית, קשיי דם, דידות, בגידות ומעשי רצח יומיומיים. עיבוד

הפה, גונה וליה ילדה בלתי חוקית אשר היה בבעלות הקדרינל אמאידה. אחיו של הקדרינל הוא רופא חופשי בדיוטו, והאם אלמנה אקצתטורית. הקדרינל מצא את בתו ולשכנע אותה להיניש לאחיו אך הומר המשיא, בטופר באפרון מסתו לארה'ר שיחת טלפונית עם האפיפיור והדחת. (104 דקות. דוכר טרומ בכוורת) לית', הקרצת טרומ בכוורת.)

24/11 יום ראשון

19.00 בטאלי גראנז'ה (צ'רפט 1972)

MATHLIE GRANGER

במאי: מוגרט דוראס
שחקנים: ז'ראר דפראדייה, ז'אן מורו.
היי משפחה בפרובנס הצרפתית, אב אם ושתי בנותיהם, כאשר במרכז העלילה עומדת מערכת החסים הסובכת בין האלים לבוגתיה. סרט קאמי המעלית את העניות הקטנות שבחמי מערכת משפה תית. (90 דקות. דוכר צרפתית, תרגום לאנגלית.)

21.30 נסיא על הכרונת (בריטניה/צ'רפט 1973)

THE DAY OF THE JACKAL

Fred Zinnemann

במאי: פרד זינמן
שחקנים: אדריך פוקס, מישל לננסדייל, אריק פרוטר, דלפין סרג'.
נסיא על הכרונת של האבו.א.ס (מחתרת ימנית קיזונית) בחיוו של דה גול, בשל החלטתו לסיים את המעורבות הצרפתית באלגיריה. בינוו של רורצ'ה השכיר שנשבר הוא תלפון. (142 דקות.)

25/11 יום שני

19.00 האדום והלבן (הונגראיה 1967)

THE RED AND THE WHITE

Miclos Jancso

במאי: מיקלוש יאנצ'ו
שחקנים: אנדראס קחאך, יוח'ם מאדרס, טיבר מרלאנאר. סייפורו של חיל הונגרי הנקלע למלחמת האזרחים ברוסיה ב-1918 בין האדמים ולהלכמים. יאנצ'ו מטפל באכזריות של המלחמה, בעיקר בברוטליות של הכוחות הריאקציוניסטים אך גם בו של האדומים. הסרט צולם כולה בכמיה הטב בכאן. (1972 דקות.)

21.30 אחד מהלב (ארה"ב 1982)

ONE FROM THE HEART

Francis Coppola

במאי: פרנסיס צ'ורץ' קולפה
שחקנים: פרדריק פורט, נטסיה קינסקי, טר נאר. קומדייה רומנטית, פנטזיה מוסיקלית וסיפורי אהבה ארוטו רמתה המתרחש על רקע האורות הנרצחים של חניגותי יום העצמאות בטופשבוע אחד בלבד אונסונאים. הסרט צולם כולה באולפני "זוארוטוף" הם האלפינו הפרטיים של הכמיה קולפה והוא הגיע לצילום, לעריכת ולבשיה הקולנועית. (70 דקות.)

26/11 יום שלישי

19.00 זעם ותהילה (ישראל 1984)

RAGE AND GLORY

Avi Nesher

במאי: אבי נשר
שחקנים: ג'יליאנו מר, חנה אולאי, רוני פינקר ב'ץ'. סרטו החמשי של אבי נשר משוחרר את עליילתו של התא הירושלמי של לח"י במלך חדש מרץ 1942, זמן קצר לאחר רצח יאיר בידי הרכבת הבריטית. מה'א מגיע אל החבורה הירושלמית

<p>21.45 השיחה (ארה"ב) 1974</p> <p>THE CONVERSATION</p> <p>Ford Coppola</p> <p>במאי: פורד קופולה שחקנים: ג'ין הקמן, ג'ין קאולה, פרדריך פרוטסט. גיבור הסרטן הוא מומחה להזנות סתר המגלה, תוך האונגה לשיחה קירית בכבלו, שחייו ווג צערם בסבגה. הוא מוחלט לגדר בעמדות הגזעני ולהתערב. במרחאה הוא מגלה שהיא שעקב שייחויו גם הוא כותבת להאגנה. לדבריו של קופולה הוא החל את הסרט בקירה על גרשא הפרטיות וסימן אותו כהצהרה על אחירות מעשיו של האדם. (114 דקות)</p>	<p>מעולה לדורון של פחו, ששולת היוסטון של משפחתי המאפיה מוצגה כזרה משכנית. קופולה מוכיח את עצמו כמקצינו מלוטש הנשאר נאמנו לתסריט. (200 דקות).</p>
<p>יום שלישי 3/12</p> <p>הMISSION IMPOSSIBLE אחרוניים 19.00</p> <p>(מערב גרמניה 1982)</p> <p>FUNFE LETZTEN TAGE</p> <p>Percy Adlon</p> <p>במאי: פרטיז אדלן שחקנים: אריאן הרמן, לנה סטלצקה. חמשת הימים האחרונים בחיה של סופי של. סופי ואחותה האגנס - דמויות כבמיות בגומנינה של ימיינו - נעצרו ע"י הנטאטפו ב-22 לחודש בעיתם בגדה. ב-1943 הרצאו להורו ב-22 לחודש בגידה. השנים, סטודנטים מאוניברסיטת מיבכן, קראו לחבירתם האגנס עם מנהלת השבגרד אשר. מישר תא הכלא עם מנהלת השבגרד להירז זו את זו חמשת הימים לומדות השתיים וחוויות מתחפות. ומערכות של היסודות וחווויות מתחפות. היחסים לידידות אמרת. (22 דקות).</p>	<p>יום רביעי 4/12</p> <p>מוות של בירוקרט (קובבה 1966)</p> <p>DEATH OF A BUREAUCRAT</p> <p>Maurice Pialat</p> <p>במאי: מורייס פיאלה שחקנים: אייביל הרט, יוראר דטאורדייה. בסגנון האירופי והשקפת העולם הפומטית שלו הופר מורים פיאלה את הסטראוטיפים המיניגים על ראשיו יוצר גירסה משלו על הסיטואציה. המוחות של מושולש האחים. צעריה מורה מדריכת, בת למעמד הבוגני העילית, המתוגרות עם איבטול' טואל ובוגרי, מואסת בשגרה ומואצת עצמה מארה. בת בערךין קטן ממרפא פרטלארי. (105 דקות). צורתית, תרגום לעברית ואנגלית).</p>
<p>יום חמישי 5/12</p> <p>לולו (צ'רפט 1981)</p> <p>LOULOU</p> <p>Jack Clayton</p> <p>במאי: זקל קליטון שחקנים: טים סינורה, לורנס הארוי. תיאורן בן ואמין של החיים בעיר תעשייתית בבריטניה. ג'י, צער שאפטון מציג את הנשים סביבו. כדי להתקדם ולהגיע למעמד מכובד. זהו הסרט הבריטי הטהור ביותר במשך שנים רבות בעיקר בשל הבניה המבריקה של הדמויות ושל התיאור הכך של החיים כביר התעשייה וכשל הຕיאורים המיניגים הללו מוציאים. משחק מצוין אורסקר לסיכון סיורוה על תפקידה בסרט זה.</p>	<p>21.30 מקום בצמרת (בריטניה 1958)</p> <p>ROOM AT THE TOP</p> <p>Jack Clayton</p> <p>במאי: זקל קליטון שחקנים: טים סינורה, לורנס הארוי. תיאורן בן ואמין של החיים בעיר תעשייתית בבריטניה. ג'י, צער שאפטון מציג את הנשים סביבו. כדי להתקדם ולהגיע למעמד מכובד. זהו הסרט הבריטי הטהור ביותר במשך שנים רבות בעיקר בשל הבניה המבריקה של הדמויות ושל התיאור הכך של החיים כביר התעשייה וכשל הຕיאורים המיניגים הללו מוציאים. משחק מצוין אורסקר לסיכון סיורוה על תפקידה בסרט זה.</p>
<p>יום שני 2/12</p> <p>לוציה (קובבה 1969)</p> <p>LUCIA</p> <p>Humberto Solas</p> <p>במאי: הומברטו סולאס שחקנים: רחל רבלאלטה, אסליינדה גונז, אדלה לבירה. יצירת קולנועית-היסטוריה בתמדים אפיים הנחש בת עד היום לאחד הסרטים הטובים ביותר שיצאו מן העולם השלישי. "לוציה", מוחלך לשלהשו פרקם, כל אחד מהם מתרכז באשה מקופת אחרות של ההיסטוריה הקובנית: אשה אריסטוקרטית השונית מתאהבת בז'ור בוגדי בימי הכיבוש הספרדי על פולטות המפכנית בימי מרדידות 1933. אשה כפנית חויה בגעלו בביתה ע"י בעלה המתוושך בקובה הפטומת-המכביה של שנות השישים. הומברטו סלאס, מגדולי הכמאים הקובניים, עושה שימוש ירטוטוני במגוון סגנונות וטכניקות קולנועיות: החול ברומנטיצים של האופוזיציה הריאשת, דריך הגנוגים האפורים ואירוביית השניה וכלה בטנים הקלונע הנקבי - כמו שכונה בשם הרוח" של אייגלינו מדינאים: חירות בוגותה גוויה המתאר את עוזליש, אוור קוילט נטש פרשים מהפכנים בייר בסגנון הגסטרים בין המשטר להמהפכנים בתיא' טרון בהוואנה ועוד. (160 דקות). טפדיות, תרגום לעברית).</p>	<p>21.30 השיחה (ארה"ב) 1974</p> <p>LA LANE DANS LES CANIVOUX</p> <p>J.J. Beineix</p> <p>במאי: זואי-זאק ביבנק שחקנים: זואי-זאק דאדידייה, נטסיה קינסקי. החולוון הבינלאומי חסורת התקדים של ז'וזה,"</p>

בעל הראשים. 10. חלום מעשנו הטמיים. 11. כורחמים בגוגט. 12. המגניפה הנפלה. 13. מקלחת רותחים. 14. ליקוי חמה. 15. נפילת מקומה חמישית.

חלק ב' - סרטים ידועים וסרטים בדיון שטרם הוקרכו עד היום: 1. מסע לרוח. 2. איש תומורת. 3. האוראקל מDAL. 4. המונזה. 5. הרוח מגינבתה. 6. הפאליר מוסיגפור. 7. איזטז'קוב. 8. התיכבה המגניבה. 9. מתחת לרוח. 10. פריז-מורונטה קרלו בשעתים. 11. חזות של כוראות. 12. כחשהזוקן. 13. המרושא להורג הטורקי. 14. שטן בית הסוהר.

משר התכנית: 2.30 ש'. 2.30 ש'

התכנית. תלווה בהסבירים באגדיליות מפיו של נבדטו של ג'ורג' מליאס האב, מאלט מליאס. הסרטים מלודים במוסיקה שנכתבה במיוודה ע"י אריך לגן.

סרטים יוקרכו גם במקצת התרבות הצרפתית ב-12/2 בשעה 19.00

* תכנית יבוֹא חשובה שאין להחמיר.

21.30 המטרו האחרון

LE DERNIER METRO

במאי: פרנסואה טריפו
שחקנים: קתרין דנב, ויראדרט'אדיה, זיאן פוארה.
הסרט הראשון בו עוצק טרייר במהלך מלחמת העולם השנייה. מנהל תיאטרון יהודי מסתתר במרתף, תחת הבימה. מנהל תיאטרון אריימת הנאים. בעוד אשתו מנהלת את העסקים, הוא מאוזין למתרחש על הבימה בעזרת צינורות האיוורור ובנות הראות בימי לאשתו. טרייר משתמש בוכורנותיו ובוכורנות אחרים, כמו זיאן מריה, מאותה תקופה. (130 דקות)

9/12 יומם ב'

19.00 אנטמציה

מכהר סרטים בולטים מתולדות האנימציה בשפה, מן החלץ אAMIL דריך אלכסנדר אלכסנדר (לילה על הר קרחה), פול גירמו (חbill, הקטן), מנואל אמרו (אנטירג'ל), ולדיסלב סטרביבן (רני סנס), וילאר (המוטיב), לה גיגו (חצית האוקינוס) ואחרים...

21.30 והיה אם... (בריטניה 1978)

IF...

במאי: לינדי אנדרסון
שחקנים: מלקלום מקדואל, דרד ווד.
כבריים אחלים שהחangen בביבימותם גם על היי הוויתרו הלימודים שם את חותמתם - אנדרטן. תלמידי בית ספר בגאליה כמעמד מודכו המתמודד כאלים מוסר בטיסומו של הסרט. מבט ראשן נראה הסרט בסאטירה על שנות הלימוד בביבימת הבריטית או כבחינה של האנידיבידואליום מול הסמכות. לעמ' שה זה יכול להיות אחד ממאפם בתהנתנות" בשל הרוח האנרכיסטית, בשל הסגנון הפואטי ריאליסטי ובשל אי-הפרשות שלו. (112 דקות).

10/12 יומם שלישי

19.00 זכרונות של תחתהפתחות
(קובה 1968)

MEMORIES OF UNDERDEVELOPMENT
במאי: תומס גוטיירו אלה Alea

סרטו הראש שביינקס, אפשרה לו לזכות בחסות תקציבית בסרטו השני. הסרט מבוסס על רומו מתח מאת דרייד חדים שזכה בஃפופלאריה בczęפתה דוקא. ביינקס יוצר חיון תעווה רומנטיקי העוקב אחר גבר צער זכרונות על אהבו האזרוחה שהחabraה לאחד שבאנסה באכזיות של גדים, קומות שרגל עליית ספר בהם, אפשררת לבמאי להפgin את סגנון המשועץ אותו כבל כביר להכיר ב'דיה'. (הקרנת בקורס 137 דקות. צרפתית. תרגום לאנגלית).

7/12 מרצאי שבת

19.00 החברים של אלכס (ארה"ב 1983)

THE BIG CHILL

במאי: לורנס Kasdan
שחקנים: ריליאם הארט, קוין קלין, ג'ול קלט. שמונה מתפקידים מתקבצים לסופשבוע אורך עם שכוב מהלהויה טרוב אלכס. אלכס ברם שבקום מנג'יג מלידיה וסטודנט מרכיבים להמשר בקריירה אקדמית ואה"ב בעבודה פיזית. הוא וחבריו היינו חלק מן החגגה האנגליסטית של מין, סימן ופעילות פוליטית שמאלית שפאפינה את חייהם הסטודנטים בשנות הששים הסוערות. כמו דרום, גם בני החבורה הוו התרבעו והפכו חלק מן השיטה הקפיטליסטית. (105 דקות. אנגלית. תרגום לעברית צרפתית).

21.00 הסנדק (חלק ב') (ארה"ב, 1974)

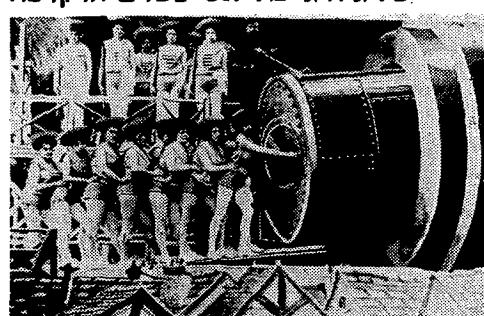
THE GODFATHER NO. 2

במאי: פרנסיס פורד קופולה.
שחקנים: אל פיצ'ינו, לי טרטסברג, דיון קיטון. רברט דה ביר, ג'ין קאולה, דיון קיטון. בעקבות הצלחתו המסתורית של הסנדק חלק א' הנמרון בחמי הכללים והפוליטיים באלה'ב. זכה באוסקר כסרט הטוב ב-1974. קופולה הגע מהמסגרת של מאפה ייצר סרט סוציארפוליטי הנג' ביז'יאנה בסוציאליה ובתHELLת המאה באלה'ב. מיל העצדים הראשוניים שלו בבניית האימפריה את קורותיו של בנו מיקל הירוש. (180 דקות).

8/12 יומם ראשון

19.00 קומדיות וסרטים נדיים

של ג'ורג' מליאס שטרם הוקרכנו.

חלק א' - קומדיות: 1. המטורט המסתורי. 2. ממלאת המorganim. 3. הקלפים החיים. 4. האורל. המכוש. 5. באורי הצעועים. 6. ברים אסורים. 7. הקוסם הטני. 8. השטן השחור. 9. האיש

גבר כשל לכבר ומזהה למרטין גר. כאשר הוא מודש את החלוקה החווית באחתה המשפחתיות, מצוות שמוות על כד שאין זה אלא מתחות פיקוח. הכאמי דניאל ווינגי התסריטאי זיאן קלוד קאריר מעלים סיפור מתח מחרני, תוך שיחורו הפאה של התקופה, על מנתגיה, מלכשיה, חוקה וישראל. (123 דקות.)

**12/12 יומם חמישי
21.30 פרנסיסקו האخر (קובבה 1975)
THE OTHER FRANCISCO**

במאי: סרג'יו גיראל סרט ראשן בטוריוגה שכיים סרג'יו גיראל על שרשו של המרד השחור בקובבה. העלילה מבוססת על רומנים מפורטים מן המאה ה-19. גיראל איננו משתמש בקבוקת המזאך הרומנטית של הרומן אלא עוקב בקפדנות אחר סבלותיו של העבד השחור פרנסיסקו (97 דקות). דבר ספדיות, תרגום לאנגלית, תרגום לעברית ואנגלית).

**14/12 מוצאי שבת
19.30 מועדון הכותנה (ארה"ב 1984)
THE COTTON CLUB**

במאי: פורד קופולה שחקרים: ריצ'ארד גיר, דיון לויין, גרגורי היינס. קופולה ריצ'ארד גיר והפקוטינו הביעו תוצאות לא הרבה הפעם מהדגלן, ארכו' שבוט עבדה 477 מיליון דולר עםדים מהוחר "מועדון הכותנה". הסרט מספר את סיורם של שני נוגותachi, מdad אחד וגיגאים בלבנים, אחד מוסיקאי השני גנטטר, מdad אחד שפטס אחד שפטס אחד יתחר, השני פחחות. הרקע הוא המאבקים של העולם התיכון על השליטה בהארלם בסוף שנות העשרים שמקומות מגשין של כל הדמויות הוותיקות ב"קוטה קלאב", מועדון לשני שבת תרכיז אושם בזוהמת, ההוגו הנוצץ, עילית הגאנטסרים, והופיעו בר מיטב הקשרונות השחורים בגאון, בריקיי טפטס ובומרה.

**21.30 בלייד ראנר (ארה"ב 1982)
BLADE RUNNER**

במאי: רידלי סקוט

שחקנים: הריסון פורד, שון יאנג. גיבור הסרט הוא מחלל מקצועני, שוטר בשם דקארן (הריסון פורד) הנשבר למשימה מיוחדת: חישול ארבעה "כפליים" רובוטים דמויי אדם שנמלטו ממשות החולל וחדרו לכדור הארץ במטרה למצוא ייצרים לאלו להאריך את משך חייהם הקצר - ארבע שנים. העלילה העתידנית משורטת בנוסח סרטן הבלתי של שנות הארבעים כשתדגש מושם על העיצוב האומנותי. (117 דקות.)

**15/12 יומם ראשון
19.00 ערבי לוורו של אורסון וולטס
האורח קיין (ארה"ב 1941)**

במאי: אורסון וולטס

שחקנים: אורסון וולטס, ג'חף קוטן, רוי קולינס, אגבז מורה.

סיפורו של איל עתגרת מפי חמישה אנשים שונים תואר כדי קירה עתוגת של אמריקה המצליחה להבין את סוד אמלותות, של אמריקה המצליחה והעירשה ומשתמש בכל האמצעים הכספיים שumped או לרשותו. הספר מתחילה בנקודת זמן שנות ועשוי מרווה של ספוריום חותם בחלקם בשידורים לאחר מכן. הסרט נבחר במקומם הראשי בשלושת העשורים האחרוגים ע"ז מכיר התרבות כמספר שער כתבת העת הבריטי "סיטט אנדר סואנד". (119-120 דקות.)

שחקנים: סרג'יו קורייר, דייני גראנדס. קובה בcheinת שנות השישים. ג'יידאליסט או עצל מדי כדי להגיר למיאמי, אבל דקאנטי מדי כדי להסתגל לחברה הקונכית החדש. הוא נשר בהוואנה, חיזי כולם מוחשיים מזויפת ע"ז בימי האరועים הסוערים של מטבח הוירט ומשבר הטילים. בעזרת תערובת של ניכור בנוסח אנטז'יני, המורו לגילגנו וראיה פוליטית חזקה, מבקר הסרט את החברה המהמונית (וכורחו מברזיל על כך) אך גם את הבעיות של קבורה החדש. אלה מצלחת לייצור סרט אינטלקט, נטול תעולמה, עצוב ומצחיק ברומנטית ופוגען חריפות, דקות ראה ומחיבות פוליטית. (97 דקות.) ספרדיית, תרגום לאנגלית. בכורה ארצית).

**21.30 קארו פאפה (איטליה 1981)
CARO PAPA**

במאי: דיינו ריזי שחקרים: רטוריו גאסמן, אורור קלמנטה. המציגות הפוליטית-חברתית באיטליה של תחילת שנות השמונים. איש עסקים עשיר - נשוי ונמצאת חולנית, מוחיק מסמים - עולה ממכרה על יוניבו במודל לגליל צווני. מוקדמת משפחתייה בתחייתו מוביל הסרט לקראות סיום דרמטי ופאלאטי, שמעמתה שמאליליצוני. מוקדמת העקבים עם האנרכיסטים את התאגידים הכלכליים הענקיים עם האנרכיסטים הצערירים. (106 דקות.)

**11/12 יומם רביעי
17.00 הסייה השחור (ארה"ב 1979)
THE BLACK STALLION**

במאי: קארול באלארד שחקרים: קליר רונו, מיקי קופולהILD שיאיבד את אביו בעת שפניות גטרפה, זוכה בידיד דש - ערבו נסחפו השנויות, מפתחת דידות הבודה, אליו נסחפו השנויות, מפתחת דידות אמיצה. (127 דקות. אנגלית, תרגום לעברית וצרפתי.)

**19.00 דיוקן של תרזה (קובבה 1979)
PORTRAIT OF TERESA**

במאי: פאסטור וגה שחקרים: דייני גראנדס, אדריאנו לאוראדו, אלינה סאנשין.

בקירעון עצימית כבה על המאיצ'ים והסקיזים בחברת הקובנית הפווטה-הפקנית. הסרט חולל סערה גדולה בהוואנה של סוף שנות השבעים ("רעיזו להחדר פצעת כל בית קובני") - אמר פאסטור וגה. תרזה היא קורת-בית, אם ופעילה בביית-הארשת, חז'ו סוקה הפליטים והתרבותיים אינם נושאים חז'ו מדיע ערבי עם אורה החמה. עיקר תקליל את פניו מדיע ערבי עם גליהקה הפליטים והעוזרת שאוון בלאון פאסטור נזקפת לזכות המשתק המבריק והעלוניות שאוון אכן בלאון פלאט פמייסטי ור' ר' או לרווחנויות הולודית בנוסח "גורמה ר'י" או "אשה לא נשואה". (115 דקות. ספרדיית, תרגום לאנגלית. בכורה ארצית).

**21.30 שובו של מרטין גר (צרפת 1982)
LE RETOUR DE MARTIN GUERRE**

במאי: דניאל ונייה שחקרים: זיאר דפארדייה, נטאלין בא. כפר צרמי טיפוסי, לא הרחק מטולח במאה ה-16. זיאר קצר לאחרليل כלולתיו מתגיים מרטין גר ליצב ועקב את מח הולידו. תשע שנים אח'כ שב

21.30

פלסטף (1966)*CHIMES AT MIDNIGHT*

Orson Welles

במא: אודוטון וולס
שחקנים: אורטון וולס, ואן מורה, ג'ין גילנד.

סיפורם עלילתיו של ג'ין פלסטף, תומיט השולחן מהחומריו של שקייפר. תסריט שהורכב מקטעים של הבני ה-4 ומהנרי ה-5.

16/12 19.00

יום שני (1973)*LA AFFAIRE DOMINICI*

C.B. Aubert

במא: קלוד בוגראד אברט
שחקנים: ז'ראר דפראדייה, ז'אן גאנבו, ויקטור לבן.
פרשיה אמיתי שזועעה את צraft בשנות 1952-1954. משפחה אנגלית נרצחה בעת שערכה פיקניק ליד חותות דומיניצי. עשרים שנה מאוחר יותר בעתה הסרט מבוסס על פרשה זו כשמפקחת המשטרת הרציח. (90 דקות צרפתי, תרגום לאנגלית)

21.30

הקרב על אלג'יר (1966)*LA BATTAGLIA DI ALGERI*

Gillo Pontecorvo

במא: גilio פונטקוורו
שחקנים: ג'ינו מרטיין, יסף סעדיה.
חווזור תולדות מלחמת השחרור האלג'יריאית בשנים 1954-1962. היואר אונטגי ומדוק כל כרך של איררת הטרו והאלימות באלג'יר הנבקת כל שחרורה מן הקולוניאליסטים הצרפתיים. עד שהסרט נראתה כדרומטיה באידאולוגים המוסרי, באיסטרטגייה המהיפה תקופה באירועים היסטוריים. (118 דקות, צרפתי, תרגום לעברית).

17/12 19.00

יום שלישי (1977)*THE TEACHER*

במא: אוקטאביו קורטזאר
שחקנים: סלבאדור ווד, פאטרישו וו, רנה דה לה קור.

בשא סרטו של אוקטאביו קורטזאר הוא האיזון ההכרחי בכל חברה מרכזטיבית-ההיבטי בין חינוך אידיולוגי ובין מאבק מוחין. העלילה מתרכזה בלבו. 1961. מירו, גער בו, 15, מתנדב לbrigade שהקימו של כפר נידיה כאשר הוא מציג עצמו כמורה המקומי. הסרט עוקב אחר תהליך התפקידו של מירו לאחר התגברותו המקבילה לו של תלמידיו. "המורה" זה בפרק דב' כוכס' של פסטיבל ברלין. זהו סרט חמם המהווה דוגמא קלאסית לקולנוע פוליטיזידקי. (119 דקות, ספרדי, תרגום לאנגלית, בכורה ארצית).

21.30

המתופפת הקטנה (ארה"ב 1983)*THE LITTLE DEUMMER GIRL*

במא: ג'ורג' רו היל
שחקנים: דיין קיטח, קלארוס קינסקי, סמי פרוי.
הסרט מבוסס על רב המכבר של ג'ין לה קארה. טיפור מתח וריגול על אבשי המוסד היהודי המגביס עליה עקבותיה של קבוצת טרור פלשתינית באירופה. דיין קיטח היא האשאה המר ייסת למבחן ומיצרת לשורות הביב הירושאי. (130 דקות).

18/12 19.00

יום רביעי (1979)*LE SUCRE*

Jacques Rouffio

במא: זיאן רופין
שחקנים: ז'ראר דפראדייה, מישל פיקולי, זיאן קארמה גרייה. מלט הטוכר ב开奖结果 איננו משוק סוכר יותר

כדי להעלות את מחירו ולהשפיע על הבורסה. היידקה פושטת חז' מלה, אנסישן מהרין לרבסה להקשיע כספים, כל שוק הכספי תוטס, עד לרגע שבו ג'רוויז מחליט לשלוק שוכן סוכר והמשקעים הקטנים מאבדים את כל כספו. רופי שב השארתו לטרטס. מן המשבר בבורסה ב-1974, אולם הוא התעכב בחוץ על הפטיטים הכלכליים והשתמש בחומר כדי ליציו פארסה על חשבן עולם הכספי. (צרפתי, תרגום לאנגלית).

21.30 **הדוד מאמריקה (צ'רפט 1980)***MON ONCLE D'AMERIQUES*

Alain Resnais

במא: אלן רנס
שחקנים: ז'ראר דפראדייה, ניקול אנטסיה, הנרי אלן רנה חרוג מונ הבגולות של העיסוק בנושא הכריבור (גנשא שהופע בבל סרטינו התקודמי). ומרחיב אותו לכל דרכו על מה האדם. התסריט נבנה על פי עבדותינו של פרופסור גזר לאבורי. תהליך השתלשלות האירוחים של הגבר ריס נוצר מדי פעם כדי לתמוך בחרי שלשות הגבר דקוט. דובר צרפתי, תרגום לעברית ואנגלית). (126 דקות).

21.12 **מורץ'**19.30 **מקס הלוחם בדרכים**

(אוסטרליה 1981)

MAD MAX II

George Miller

במא: ג'ורג' מיילר
שחקנים: מל גיבסון, ברוק ספנס, דובן וולט, מיק פרטון.
סרט המשר למסק הוועם. חזון אפוקליופטי על עולם עתידי בו שליטים הרהס והאנרכיה ובני האדם מוכנים להרוג ולהרג בעבר ליטר במזרן. מקס הוא אחד מאותם נודדים התועים במדבר שמטרתם היחידה להמשיך ולהתקיים. (96 דקות).

21.30 **אפוקליפסה עכשיו (ארה"ב 1979)***APOCALYPSE NOW*

במא: פרנסיס פורד קופולה

Francis Ford Coppola
שחקנים: מרלו ברנדו, רוברט דובאל, מרטין שין, דיביט הופר.
אפוס ילב המאפלייה' שלילו העברה מאופירה תחת השלטן הקולונייאלי אל מלחת' וויטנאם בשיאו. קצין בצעא ארה"ב בשל חסל קולונל מטורף שהקימ צבא פרטני במעבה הגינגל. המהיצת שירע של הקצין צוואות הספינה המבעירה אותו למקומות שבתו של הקולונל. במחזית השניה מתוארת התקופת ישיבתו של הקצין במקדש המות של הקולונל קורץ. קופולה, שעמד בפני קשיים לא אנושיים במהלך המטרטה, טען שמטרתו היא עשיית סרט שינגן את כל השקרים על וויטנאם ויעמיד אותו פגיט (141 דקות).

22/12 **יום ראשון (1977)**19.00 **הסעדה האחרונה (קורבה THE LAST SUPPER**

THE LAST SUPPER

במא: תומס גוטיירז אלא

Tomas Gutierrez Alea

שחקנים: נלסון ולאגרא, סילוואנו ריי, לאו אלברטו גארטיה.
יצירה קולנועית עוכרת-שלוה ורבת-עוצמה המבוססת על אירעו מן ההיסטוריה הקובנית של המאה ה-18. בעל-אדמות שער מעוניין בחיקק ג'ונשו הנוצרית ומומין תריסר מעכדיו לשחרור את סעדתו האחרונה של ישי. התוצאה של המהווה הנוצרית המתמסדת הוא היא מרידת עכדים עקובה מדם

**ב. עם נשים קובניות (קובча 1975)
WITH THE CUBAN WOMEN**

במאי: אוקטאביו קווטאזר *Octavio Cortazar*
סרט רבי-השראה ומלא המור המהווה הוראה לתגונעת הנשים הקובניות - "מהפהיכה בתוך מהפכ'יה כהה". (48) 42 דקות. ספרדיות, תרגום לאנגלית).

**21.30 חלום של קופף (איטליה/צרפת 1978)
BYE BYE MONKEY**

במאי: מארקו פורי *Marco Ferreri*
שחקנים: ז'ראר דפארדייה, מרצ'לו מאסטריאני, ג'יל לורנס.
אלגוריה של פררי על שקיית המערב וסופה של הגבר המהדרני. שלושה גברים טיפוסים מוצאים על גדות נהר החדשות את גוויתו של קלינגן. על רקע זה נפרשת מערכות יחסים של יארש, הרט עצמי וחיפוש האדם אחר רגשותיו האומתיתים והיסחיים. (44 דקות).

**25/12 19.00 יומם רביעי
פידל (קובча/ארה"ב 1969)**

FIDEL
Saul Landau
במאי. סול לנדאנו
"ריצתי ליזור סרט על התAMILיה של קאסטרו כפי שהוא נראה בעיניו.... קאסטרו הוא דיבגר של אנרגיה... באשר לא שוחח עם אוזחו או שריו על בעיות פוליטיות. פטפט עימי על האידיואלים של מראקחה, על תנועות השמאליות בהרבה" ב', על תופעת ההיפיס ועד. עברו מילוני אוזחו הרה הדומות הפוליטית החשובה ביותר. עברו אמריקנים הוא מפלצת, דמן. רצינו להאריך את האיש כפי שהוא באמת - אדם חם ואחד הפלטיקאים היחידים המסוגלים לדבר על העתיד ועל אוטופיה". (סול לנדאנו 95 דקות. אנגלית, ללא תרגום).

21.30 הכינו את הממחות (צרפת/איטליה 1977)

PREPAREZ VOTRE MOUUCHOIR
BERTRAND BLIER
במאי: ברטראן בליר
שחקנים: פטרן דורה, ז'ראר דפארדייה, קרול לוד.
סרטון של ברטראן בלילה ("הפרקחות") מנסה לפתרון בפני הנשים אשנב הצצה אל הפחדים והפנטזיות המיניות של הגברים. מעשה בווג צער ומאובב האהוב מחפש לאשותו מהאבטים אקרים שביאר או רותה על סיפוקה. הסרט זכה באוסקר כסרט הורו הטוב ביותר בbijouterie. (109 דקות).

**26/12 21.30 יומם חמישי
חיות לה רפובליקה (קובча 1973)**

VIVA LA REPUBLICA
במאי: מסטרו וג'ה
סרט תיעודי מרתק המערב חומר ארכוני גדי ותצלומים ישנים כדי לשוחור את קובה בחוקות הפסדרו רפובליקה" - מסוף המאה ה'90 ועד 1958 - המפהיכה המארקיסטית של קאסטרו. (92 דקות. דבר ספרדיות, תרגום לאנגלית).

**28.12 19.30 מוציאי שבת
ראסטיג'ייםס (ארה"ב 1983)**

RUMBLE FISH
Francis Coppola
במאי: פרנסיס פורד קופולה
שחקנים: מאט דילן, דנית הופר, ניקולט קיג'
מיד לאחר שביהם קופולה את "גערל הכרך", הרא מביים את "ראסטיג'ייםס", שניהם על פי ספריה של ס.א. היגנת, סופרת פופולרית הכותבת לבני הנערים. ראסטי' ג'ייםס' (ماتט דילן) הוא נער מתבגר העמירץ הערצת אליל את אחיו הבכור, מי שהיה פעם גיבור מלחמת נגופיות, כשאビיהם האלכוהוליסט מספיד את שקייתו בנו הבכור.

המודאה באכזרות קיצונית. הסעינה המרכזית של הסרט, הסעודה האחרונה, מצולמת בצדקה מביקורת ומשלבת השקפות מהפכניות עם האירוגיה של "היידיג'ה". סרטו הצעוני הראש שאלאה עשויה שימורו הערבי בגוני אדמה חזה לשבי' היבירות האמריקנית והאירופית. (60) 110 דקות. ספרדיות, תרגום לאנגלית. בכרזה ארצית).

**21.30 בחירת הנשק (צרפת 1981)
LE CHOIX DES ARMS**

במאי: אלן קורנו *Alain Corneau*
שחקנים: איב מנטן, ז'ראר דפארדייה, קתרין דנבר.
"בחירת הנשק" הוא סרט מתוך טובי המשלב שתי מסורות: של סרט המשטרת הזרפתית ושל סרטי האמריקנים. שני עכרים נובדים נפגעים במאבק אלים עם שוטר אחד העבריים נובדים למדדו של הפטיע, בואר, כבוניה אהרת, הם מעצקי הפשע וחיה בשולו עם אשתו שפרש מזמנם סוסים. נואל נקלע נגד רצונו בחווה לאגדול סוסים. נואל נקלע למושא חקירות של מפקח משטרת צעירים שאינו בוחן באמצעות כדי לתפוס את הפשעים. (60) 110 דקות).

**23/12 19.00 יומם שני
אנצמיה - תובית מיווחת לסיום
שנת האנצמיה. פרטיטים נוספים על
לוח המהומות.**

**21.30 כך או אחרת (קובча 1974)
ONE WAY OR ANOTHER**

במאי: שרה גומו *Sara Gomez*
שחקנים: מריו באלאסדה, يولנדא קוייר, מריו לימוגטה.
שרה גומו נפטרה זמן קצר לאחר השלהת החזירים של סיטה הרואה ומותה היהו אבדה לכשאות דגל הפמיניזם בקורסו על התרבות של העולם השלי שי. את ביר או אחרית"ה שלימו תמס גותירין אלה וריגוברטו לפוז. שלשה נשים עומדים במרכו הסרט. הראש הוא פיטר אבהה עמוק בין שני אנשים ממוצא ורקע שונים - מורה ופעועל. השני הוא מאבק בינו פועלים המעמיד בರיה מושרת בגונוסת "חופי הרכד" - בין אהירות חברתיות וכיון כליל הבכד האיש. השלישי הוא בתרוח של הדרך בה נশמר התרבות הפו-סוציאליסטי, מבחן הקובנית הפו-סוציאליסטי, גולדתת של גומן היהת ביכולתה לאחד מחבריות פוליטית ישירה עם יחס לפטריטים האנושיים ולחייב יומומי. היא שילבה ספרטניות ואגדיאות, פיקחית דוקומנטרית, איינגן שטען וביראילים וזרה"ה סרט מסוגנן, מטעין, רבי-עוצמתי, דינאממי ודי-אלקטטי". (78 דקות. ספרדיות. תרגום לאנגלית. בכרזה ארצית).

**24/12 19.00 יומם שישי
המלחוגים (קובча / צרפת 1970)**

CUBA: BATTLE OF THE 10,000,000
Chris Marker
במאי: כריס מארקר
הרפובליה השנייה שעשה כריס מארקר על קובה בחוננת את עובדות החיים בא'ה קאריבי בסוף שנות השישים - שנות המאבק צורו של מילון קאסטרו עם מיליח שח סוכר. הדיאלוג של פידל קאסטרו עם עמל, מהוות עברו מארקר בסיס דיאלקטי למבנה הסטראשר השיא הרא נואם מילוי 1970 בו מדרת השליט הקובני בחיל תוג'ינו. מארקר קוטע את הנאים ומשבץ ראיונות עם פולמים; ולא רק כדי להציג את דעונותם או כדי להראות את הארכומניה השורה בינם לבין מנהיגים; בעיקק כדי לגבוע את ההשפחות הלכבות של הצעה עם נאמיו חוצבי הבלבבות של פידל. (60) 49 דקות. אנגלית ללא תרגום).

פונה אל שניים מידייה בעבר, כל אחד לחוד'. מספורת להם שהילד הוא גם ומבקש את עזרתם. האמדן הזה רוצא לרום צפוף. סופו העליון של כמוכן שהוא מחפש את אותו בז. סופו העליון של הסרט מבהיר את הילד היכתה. הហמי מוכיח שאפשר לעשות קומדייה מטורפת בטעם טוב לאנרגיות ועם המזאות מהנות של מגנים לא שגר' תיים (92 דקות).

31/12 יומן שליש

19.00 רכבות נסמרות היטוב
(*CLOSELY WATCHED TRAINS*)

Jiri Menzel.
במאי: ג'ירוי מנצל
שחקנים: וצלב נצקר, יוסף סטמן.
מנצ'טמאראת התהיליך הרכבות והונפהית של נער צעיף בקיי האחרון? ביעזומה של מלחת העולם השיטה. הוא עבד בשולחנה בתחנת רכבת קטן בבודהיה, מתנסה בחזרתו המינית האשנה ומפרק את חייו תוך פיצוץ רכבת תחמושת גרמנית. (92 דקות).

21.30 אהבה ואנרכיה (איטליה 1973)

FILM D'AMORE E D'ANARCHIA
Lina Wertmuler
במאי: לינה ורטמילר
שחקנים: גיאנקarlo גאניני, מריאנג'לה מלטאו, אלבה פירורה.
סיפורי של אדם המחליט לבצע רצח פוליטי ונקרע בין האבטו לצאניגת ביתה בرشת ובין חוכתו הפטריזית להתקשרות בחיה הדרצה (125 דקות).

1/1/86 יומן רביעי 19.00 אל סופר (ארה"ב 1979)

EL SUPER
Leon Askinso, Orlando Jimenez-Leal
במאי: רימובנו הייאלארגנטו. זורי מונטאנאר.
שחקנים: גולדה קובני המתגורר עשר שנים ורוברטו הוא. גולדה קובני המשיכה לבניין ואנו יובל להסתגל בנדרורך. מועלק ממשיכו בבניין והוא מושך למשגיח ולפשע. תלמידו הגודע לשוב לקוכה או במרקם הגודע לעבר למאמין, שם לפחות לא יוד שאל. עיקר השיבתו של "אל סופר" היא בערוכה שוטה הפעם הראשונה הקולנוע האמריקני בה החשפת תרבות המהגרים הקובניים. איקאו וחמונזאל שעשים זאת בהומר שגבנות. "דרמה מצחיקה ולא-סנטימנטלית, עשויה בכשות, באינטלקטיביות ושותפה תלב ומוקצת צוות נפלא. טרגדית, תרגום קובניים ופורטוריקניים". (90 דקות).

21.30 חברים בלבד מזל (צרפת 1982)

LA CHEVRE F. Veber
במאי: פרנסיס ובר, יירא דפאדייה,
שחקנים: פייר רשא, יירא דפאדייה,
בתוך של תעשיין מגעה למدينة דרום אמריקנית כדי לבנות שם חופשה. בעשר הדקות הראשונות לשוחותה במקום היא נופלת ממרפסת המלון, נשדחה ונחטף. האב שוחרר בלש פטריאת המעלה חرس בידיו. פסנתרו המפלו של מעיל לשלהן נספת את הבlesh הפעם בלילה אחד מעבדי המפעל שהוא ביש מזל. הហמי משתמש בסיפור המתבב אצטדיון להעברת מסע סלפטשטיין מטורי ומבדר שבסופו מודה גם הבlesh ביתרונות הקומדיות בשלומיאליות.

2/1/86 יומן חמישי

GISELLE 21.30 ג'יול (קובה 1964)
Anrique Barnet
במאי: אנטיקפה פינידה ברנט
תיעוד קולוני של הרמה בירינה הקובנית המפרוסמת. אליטסה אלגנסו, המבצעת את הכלט ("ג'יול"), הופעה שהפחלה אותה לכוכבת בינלאומית. (90 דקות). תרגום לאנגלית).

копולה שואב את דימויו וסמליו מרטוי שנחת החמים, "מד הנערומים" של ניקולט רוי, כשדרם תור של ראסטי ג'ים מבוסת על דמותו של ג'ים דין. (94 דקות).

21.30 העולם על פי גארפ (ארה"ב 1982) *THE WORLD ACCORDING TO GARP* *George Roy hill*

במאי: ג'ורג' רוי היל
שחקנים: רוביןiley, ג'ין לייגאנס, ג'יך לייגאנס.
uibod לרומן מאות ג'ין איירינג והו סיפורי של ט.ס. גארפ נבנה של אשה יוצאה דופן בהפסקה של לא רצחה בשנות קשור עם עולם השבירות. בנה אלמוני שgestס בכיה"ח בו עבדה. כל חייו עמדוים בצל האם שהפחלה עם השגש להוכחת הדגדולה של המיניגיטות. מה ח'י הנזואן, המושרים בתפקידם. אינס מצלחים להסביר את צלה של האם. ווית ראייה אירונית על העולם המודרני דרך החווים האמריקיקית. (130 דקות).

29/12 יומן ראשון 19.00 גאנגה זומבה (ברזיל 1963)

GANGA ZUMBA
Carlos Diegues
במאי: קרלוס דיגוס ("העיר הגדולה", "בי' בי' ברזיל"), אחד ממייסדי ה"גינמה נובר" מתר בברזיל מהר את "מד העבדים האמריקיקני הראשון". העלילה מתרחשת ב-1641 ויעוסקת בתהיליך התבוג' רומו הנפשית והפוליטית של נסיך שחזור שנולד כעבד במתעני הסוכר בעיד סבו מולך על קולוניה חופשית של עבדים משוחררים בפקח מורה ברזיל. סרט פוליטי-ישיר, בעל דמיות סכמאטיות המאפיין בתנועות מלאמה "גראדריות". (99 דקות). דבר פורטוגזית, תרגום לאנגלית).

21.30 הרודפיים והנדפיים (יוגוסלביה 1966)

THREE
Aleksander Petrovic
במאי: אלכסנדר פטרוביץ, אליריך רגה.
שחקנים: טומיסלאב פינטרא, אקורים מרגשים מיר שלשה סיפורים אנושיים, אקורדים מרגשים מיר גוסלביה של מלחמת העולם השנייה. הראש והשלישי מן הימים הראשונים שאחריו המלחמה. פטרוביץ ניסה שלא להתיחס למשמעות הלאה מיר של המלחמה והטיפול העיקורי של הסרט הוא במלאתו ההרג ובאכזריות האנושית בזוםן מלוחמת. (90 דקות). דבר יוגוסלבית תרגום לעברית ואנגלית).

30/12 יומן שני 19.00 סכין בראש (מערב גרמניה 1978)

MESSEN IM KOPF
Reinhard Hauf
במאי: רינהארט האוף
שחקנים: ברונו נאצק, אנטילה יונקלר.
גיבור הסרט הוא מדען הגרורה בראשו בעת פשיטה משטרתית על שודרה של האת הקבוצות הפלוטניות הקיזוניאו-شمאלית בגרמניה. מתחזת מהפהיעזה הרוא מאבד און, זכרנו ואת יכלת הדיבור שלו. אחריו החלמו תחילה המגנה לצייר אותו כטוטט מוסכו, של המשטרה יורה בחפחים מפשע. האמת נמצאת און איש עזם לבנות מחדש של הינוור, המנסה תוך נאבק גורנית, תרגום לאנגלית).

21.30 הטנדקים והפרח (צ'רפת 1983)

LES COMPÈRES
במאי: פרנסיס ובר, פירר רשא, יירא דפאדייה.
שחקנים: פירר רשא, יירא דפאדייה.
זהו סיפור הייעמות של צ'ירן שבע עשרה. אמו

הנחות לקשיישים נושא'

תעודת "תושב קשייש - ת"א"

בתיהם קולנוע:

50%

50%

בחצגות יומיות בכל בתיהם הקולנוע.
בחצגות ראשונות בלבד בתיהם קולנוע לב, רביון וגט.
ובסינמטק הישראלי, בכל הצגות, במחירות של כרטיסים חכרים.
(2000 שקל)

תיאטרונים:

הביבה:

הקאמרי:

(הקנייה ביום א' משעה 10.00 בבורcker או משעה 5.00acha"צ.)
3500 שקל (במקום 6000 ש')

כל-ברושים:

הווטל:

מווזיאונים עירוניים:

הנחה 8% בmonthן, או 5% עם אשראי ל-35 יום.
(יש לפנות למשרדים בקומת הקרקע.)

הנחות בטבריה ובאיילת – לדיירת חדר לזוג או 2 חדרים ל-4-
גברים בחודשי החורף (למעט חגיגים) פרטיים בטלפון 289141
50% הנחה.

הסינמטק הישראלי – תל-אביב

נתן וולוך – סגן ראש העיר.
ד"ר שמשון שושני, יעקב אפשטיין, אליעזר קולונסקי,
יוסף קיוסו, עו"ד נאות נעמן, דב גבע, חנן בז'יזודה.
אלון גרבוז.
ד"ר דוד אלכסנדר, פול קנאיל, נאות דיטנצ'יק,
נורית שני, דליה מבורך, אלי גלפנד, משה גרטש,
יהודה סתיו, דן פיניירו.
נורית צרפתי, אהובה כהנא.

יו"ר הנהלה –
חברי הנהלה –

מנהל הסינמטק –
וועדה מקצועית מייעצת –

משרד הסינמטק –

אורסון וולס • שואה • נסים דיין • לוקארנו
אנסן • הערבי בקולנוע הישראלי • קופולה

תכנית סינמטק ת"א לחודשים

